

เทพปกรณัม

FAIRY TALES

นิคเตอร์ บี โฮลด์ไรต์

อาจารย์ โรงเรียน สงอนฤตาม ชิงคุน

นักเรียน ชั้น ป.๕ มหาวิทาลัย เคมบรีย

เป็นผู้เรียบเรียง

มีกรรมสิทธิ์ตาม พระราชบัญญัติ

พิมพ์ครั้งแรก ๑๐๐๐ ฉบับ

ราคาเล่มละ ๑ บาท

ลงพิมพ์ที่ โรงพิมพ์ ชิงคุน

บริษัท โกสินทร์ จำกัด

(164)

เทพปกรณัม

FAIRY TALES

มิกเคอร์บี โอ คาคไรต์

อาจารย์ โรงเรียน ส่วน กุหลาบ อังกฤษ

เปรียญ ชั้น บี เอ มหาวิทยาลัย เคมบริดจ์

แปล ผู้เรียบเรียง

มีกรรมสิทธิ์ตาม พระราชบัญญัติ

พิมพ์ ครั้ง แรก ๑๐๐๐ ฉบับ

ราคาเล่มละ ๑ บาท

ลงพิมพ์ที่ โรงพิมพ์ อักษรนิติ

บริษัท โกสินทร์ฯ ๑๒๖

หนังสือหายาก

สารบัญ

เรื่อง แม่ มี รอง เท้า	หน้า ๑
เรื่อง หีบ เหล็กไฟ	„ ๖
เรื่อง นาย ปนใหญ่ และ นาย ปนเล็ก	„ ๑๖
เรื่อง หนูขาว และ หนูแดง	„ ๒๗
เรื่อง ผม ทอง สาม เล้น	„ ๓๓
เรื่อง เต่า กับ กระต่าย	„ ๔๕
เรื่อง ชอ วิเศษ	„ ๔๙
เรื่อง อาต บาบากับ พวก ปล้น	„ ๕๔
เรื่อง คน ตัด เสือ กัด หาย	„ ๖๒
เรื่อง พระยา สัจจา	„ ๗๐
เรื่อง เด็ก มุก	„ ๘๒
เรื่อง อะ ละ ดิน กับ ไคม วิเศษ	„ ๙๔

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or a date, located in the bottom right corner of the page.

คำนำ

ของ ผู้เรียบเรียง

หนังสือเทพ ปกิรณำ เต็มนี้มีเรื่องต่าง ๆ ซึ่งผู้

เรียบเรียง เลือกกัด ออกจากนิทานเรื่อง เทวดา ในภาษาฝรั่ง ซึ่ง อังกฤษ
เรียกว่า “แฟรี่ เทลส์” (FAIRY TALES) เป็น

นิทานโบราณ ฝรั่ง ทุก ๆ ชาติ ทุก ๆ ภาษา ทั้ง เด็ก และ ผู้
ใหญ่ นิยม อ่าน กัน มาก เหมือน หนังสือเรื่อง ประโดมโลก

ของไทย นิทานเหล่านี้ มีอยู่ หลายร้อย เรื่อง แต่ในหนังสือ

เล่มนี้ ผู้เรียบเรียงได้ เลือกเอาแต่ เรื่อง ที่ เป็น อย่าง สดุก ๆ ชื่น ๆ
สืบสอง เรื่อง เท่านั้น ในฉบับเดิม ของ หนังสือนี้ บางเรื่อง ว่า

ด้วยชาติ และ ธรรมเนียม ต่าง ๆ ผิด กัน กับ ประเพณี งาม

ธรรมเนียม ของ ไทย เพราะฉะนั้น จึง เห็น ว่า จะ เป็น ที่ เข้า ใจ

ได้ ยาก โดย เหตุ นั้น ผู้เรียบเรียง จึง ได้ แปลง ประเพณี ของ

ชาติเหล่านั้น ให้ ใกล้ เคียง กับ ความ คั่นคาย ของ ชาวสยาม เพื่อ

จะได้ เข้าใจ เรื่อง ได้ ง่าย ๆ

ในหนังสือเล่มนี้มี หก เรื่อง คือ เรื่อง ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖

ที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๐ ซึ่ง แปล มา จาก หนังสือเรื่อง นิทาน เทวดา

ของ “กริม” (GRIMM'S FAIRY TALES) เป็นเรื่อง ไบรอน
 ดิก คำบรรยาย ของเยอรมัน เรื่อง ที่ ๒ และ ที่ ๓ นั้น แปลมา
 จาก หนังสือ เรื่อง นิทาน แฮนส์แอนเดอร์เซน (HANS ANDERSEN)
 ที่ เป็น นักปราชญ์ ใน ประเทศ เดนมาร์ก เรื่อง ที่ ๑ ที่ ๘ ที่ ๑๒
 นั้น เป็น เรื่อง ไบรอน ที่ เดียว และ ไม่มี ใคร รู้ว่า ใคร เป็นผู้ แต่ง
 ตาม เรื่อง นั้น เรื่อง ที่ ๑๑ นั้น นักปราชญ์ เยอรมัน ชื่อ “ฮ็อฟ”
 (HAUFF) ได้ เป็นผู้ แต่ง ขึ้น.

เรื่อง ไบรอน เหล่านี้ ซึ่ง ผู้เรียบเรียง ได้ แปล ให้ ท่าน ชาวสยาม
 อ่าน มี นักปราชญ์ ใหญ่ อังกฤษ คนหนึ่ง ชื่อ “เซอร์วอลเตอร์ สก็อต”
 (SIR. WALTER SCOTT) ซึ่ง เป็นผู้ แต่ง หนังสือ และ เป็น
 ที่ นับถือ ของ ผู้อ่าน ใน ปัจจุบันนี้ กล่าว ว่า

“ใน เรื่อง ไบรอน เหล่านี้ มีความ ที่ แปลกประหลาด ซึ่ง
 ทำให้ ข้าพเจ้า คิด ว่า เรื่อง เหล่านี้ จะ ทำให้ มีความคิด และ
 เวทนา ขึ้น ใน ใจ ของ เด็ก ๆ มากยิ่ง กว่า บรรดา เรื่อง ขรรพจักริยา
 เพราะ ใน เรื่อง ขรรพจักริยา เหล่า นั้น เป็น แต่ หัก ดัน ดาน เปรียบ
 เหมือน หัก เหว้า ในการ สอน วิธี เดิน ว่า และ เรื่อง ขรรพจักริยา เป็น
 เสมอ และ นำ ให้ มี กิริยา เรียบร้อย ดี ก็ คง จะ ได้ ผล ฝ่าย
 ปัจจุบัน อย่าง หนึ่ง อัน ที่ จริง ข้าพเจ้า เห็น ว่า แม้ แต่

น้ำตา หยด เดียว ที่ไหล ออก มา ใน เวลา อ่าน ความ ทุกข์ ของ เด็กหญิง
 ใน เรื่อง “เร็ดไร คิงอยู่” (ที่ เป็น เรื่อง ว่า ด้วย เด็ก หญิง
 ถูก ลัก ฆ่า หลอก กิน ด้วย ขุนาย) ก็ ดี กว่า ผล ที่ จะ ได้ จาก เรื่อง
 นาย ก. เด็ก เยาวชน นอน เสีย อีก”

อนึ่ง ผู้เรียบเรียง หวัง ใจ ว่า หนังสือ เทพ ปกิรณำ เถื่อน นี้ จะ
 เป็น ประโยชน์ สำหรับ นักเรียน ชั้น ๔ ชั้น ๕ ใช้ เป็น แบบ แปล ไทย เป็น
 อังกฤษ ใน โรงเรียน ที่ สอน ภาษา อังกฤษ ใน กรุง สยาม และ เป็น
 เรื่อง สำหรับ เรียง ความ ด้วย ก็ได้

ถ้า เห็น ว่า หนังสือ เถื่อน นี้ เป็น ที่ ชอบ ใจ แก่ ผู้ อ่าน แล้ว ผู้
 เรียบเรียง ตั้ง ใจ ว่า จะ เลือกร เรื่อง ชนิด นี้ ที่ สนุก ๆ มา แปล ออก อีก
 ต่อ ไป

ใน โอกาส นี้ ผู้เรียบเรียง ขอ แสดง ความ ชอบ คุณ ครู เอก
 นายคำ ครู ของ โรงเรียน ทหารบก ซึ่ง ได้ ให้ ความ อนุเคราะห์
 การ ตรวจ และ สอน ทาน หนังสือ เถื่อน นี้ เป็น อัน มาก.

ปิโยภาสโรต

ผู้เรียบเรียง

กรุงเทพฯ ฯ

มิถุนายน ร.ศ. ๑๒๖

แจ้งความ

หนังสืออื่น ๆ ของผู้เรียบเรียง เทพปภิรมณ์ เต็มนี้
 แบบเรียนภาษาไทยสำหรับคนต่างประเทศ ๔ บาท
 แบบแปลไทยเป็นอังกฤษ อังกฤษเป็นไทย ๖ ชุด
 วิธีแก้คำและคำนวณผิดในภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย ๑ บาท
 ภูมิศาสตร์ โลก นอกจากประเทศสยาม } เต็ม ๑ ๑ บาท
 คำนำและทวิปอาเซีย

มีจำหน่ายทั่วไป

จะออกในปี ร.ศ. ๑๒๖

พจนานุกรม ไทย—อังกฤษ จะแปลคำและคำนวณไทยเป็น
 ภาษา อังกฤษ ประมาณ ๑๒๐๐๐ คำกว่า

(คงจะแล้วในเดือน ธันวาคม หรือ มกราคม)

(๒) ภูมิศาสตร์ โลก เต็ม ๒ (ทวิปยุโรป)

(๓) แบบเรียนภาษาอังกฤษ

จะเป็นแบบใหม่ที่จะอธิบายไวยากรณ์ และคำนวณอังกฤษ
 โดยละเอียด คำอธิบายจะเป็นภาษาไทยทั้งหมัด และจะ
 มีตัวอย่างและแบบฝึกหัดทุกวิธี.

เล่มที่ ๑ ของชุดนี้ จะออกในเดือน สิงหาคม.

กระทรว กรรมการ

เทพ ปกิรณำ

เรื่อง แมว มี รองเท้า

ครั้ง หนึ่ง คน หนึ่ง มี บุตร ชาย สาม คน เมื่อ บิดา ถึง
แก่กรรม แล้ว บุตร ชาย ทั้ง สาม แบ่ง มรดก ของ พ่อ พี่ ได้ บ้าน
บุตร ที่ สอง ได้ มา ตัว หนึ่ง แต่ไม่มี อะไร ที่ เหลือ ให้ น้อง นอก
จากแมว ตัว หนึ่ง พี่ ชาย ทั้ง สอง คน ไม่ ชอบ น้อง แล้ว ได้ ไล่ ให้
ไป จาก บ้าน เขา เมื่อนั้น ไป ด้วย. น้อง ก็ ไม่ รู้ จะ ทำ มา หา กิน ได้
อย่างไร แต่แมว มา บอก ว่า “ท่าน ไม่ ต้อง กังวล อะไร อย่า ร้อง
ให้ เดียว เชื้อฉันทเกิด ฉันทจะ ช่วย ท่าน ให้ เป็น เศรษฐี ที่ เดียว แต่ ท่าน
ต้อง ไป ซื้อ ถุง สัก ใบ หนึ่ง และ รองเท้า คู่ หนึ่ง มา ให้ ฉันท เสีย ก่อน”
เจ้า หนู นึก ก็ มีความ โศก เศร้า เป็น อย่าง ยิ่ง มี เงิน เหลือ แต่ นิด
หน่อย เขาก็ ไป ซื้อ ถุง และ รองเท้า ให้ แมว ของ เขา.

เมื่อ แมว ได้รับ รองเท้า แล้ว มัน ก็ ไป ตาม บ่า เขา ถุง
ไป ด้วย แมว ได้ เขา นึก กอด ไล่ ใน ถุง บ้าง และ มี เชือก ร้อย รอบ
ปาก ถุง นั้น เพื่อ จะ ปิด ถุง ได้ ครั้น ถึง บ่า แมว ก็ เขา ถุง เบ็ด วาง ไว้

ที่ พน ดิน แด้ว คอย แอบ อยู่ ไม่ช้า มี กระต่าย ข้วน ๆ เข้า ไปกิน
ผัก ภายใน ถู นั้น แมว ก็ คั่ง เชือก ให้ บด ปาก ถูไว้ แน่น แด้ว ว่า
กระต่าย ตัวนั้นเสีย ครั้น แมว ตัก กระต่าย ได้ มา ห้า หก ตัว ก็ เอา
กระต่าย เหล่า นั้น ไป ถวาย พระ เจ้า แผ่น ดิน ของ ประเทศ นั้น

เมื่อ เข้า ไป เฝ้า กระษัตริย์ ก็ คำนับ กราบ ทูล ถวาย กระต่าย
ว่า “พระยา มหาสมมติ นายข้าพเจ้า ให้ ข้า พเจ้า นำ กระต่าย เหล่า นั้น
มา ถวาย พระองค์” กระษัตริย์ ก็ มี พระไทย ยินดี รับ กระต่าย เหล่า นั้น
แด้ว ทรง พระอภัยมัย ชอบ พระ ไทย พระยา มหา สมมติ ต่อ มา อีก
สองสาม วัน แมว ได้ ยิน ว่าว่า กระษัตริย์ กับ พระราชธิดา จะ เสด็จ โดย
รถพระ ที่ หนึ่ง ประ พาศ ตาม ถนน ร่ม แม่ น้ำ แมว จึง บอก เจ้า หนู
ว่า ให้ ทำ ตาม คำ สั่ง เขา แด้ว จะได้ ตาม เป็น อัน มาก “จง ไป

ที่ ผัง แม่ น้ำ ถอด แด้ว ลง ข้าง น้ำ ใน แม่ น้ำ และ ทำ ทำ เหมือน
จะ จม น้ำ ตาย เสีย.” เจ้า หนู ก็ ไป ที่ แม่ น้ำ ตาม คำ สั่ง ของ แมว
แต่ แมว คอย ดู รถพระ ที่ หนึ่ง อยู่ พอ รถ มา ถึง แมว ก็ ร้อง ขึ้น
ด้วยเสียง ดัง ว่า “พุท โซ! พุท โซ! ใคร จะ มา ช่วย เจ้าคุณ มหา สมมติ
ให้ พ้น อันตราย ที่จะ จม น้ำ ตาย ได้ พุท โซ! เจ้าคุณ ก็ ว่า น้ำ ไม่ เป็น.”

เมื่อ กระทบรีย ได้ถึงแถวพระองค์ จำแม่นได้ ว่าเป็น

แมว ซึ่ง ได้ เอา กระจ่าย มา ถวาย แล้ว ก็ มี รับ ตั้ง ให้ คน ใช้ ไป

ช่วย เจ้า หนู แมว ถาด ตัว นั้น ก็ กราบ ทูล ขึ้น ทน ไต่ ว่า “ อ้าย ผู้ ร้าย
ตก เลื่อ ของ เจ้า คุณ ไป เลี้ยว แล้ว ” แต่ อัน ที่ จริง ย้าย แมว ได้ เอา

เลื่อ นั้น ช้อน ไว้ เอง กระทบรีย จึง ไป รุด พระ ราช ทาน เลื่อ อย่าง ดี

ดำรับ หนึ่ง ให้ แมว เอา ไป ให้ นาย มัน เจ้า หนู แดง ตัว

แล้ว ก็ ไป ใน รถ พระ ที่ หนึ่ง ด้วย แต่ ย้าย แมว จึง นำ หน้า รถ ไป ก่อน

โดย เร็ว ครั้น ถึง ท้อง นา แมว ก็ เห็น คน กำลัง เกี้ยว เข้า อยู่

หลาย คน แมว จึง บอก ว่า “ ถ้า ใคร จะ มา ตาม ทาง นี้ ตาม ว่า

นา เหล่า นี้ ของ ใคร เจ้า ต้อง บอก ว่า เป็น นา ของ พระ ยาม หา

สมบัติ มี ฉนั้น เจ้า คง จะ ถูก โทษ ใหญ่ เป็น แน่ ” เมื่อ รถ พระ หนึ่ง

มาถึง ตำบล นั้น กระทบรีย มี รับ ตั้ง ให้ ชุนนาง ไป ตาม คน เกี้ยว เข้า

ว่า นา เหล่า นั้น เป็น ของ ใคร ชาว นา จี ตอบ ว่า นา เหล่า นี้ ของ

พระ ยาม หาสมบัติ กระทบรีย จึง ทรง พระ ดำริ ที่ ว่า พระ ยาม หา

สมบัติ เป็น คน มั่งมี สมควร จะ ให้ เป็น ดำมี ราช ธิดา ของ พระ องค์ ได้

ใน เวลา นั้น แมว ก็ เคย วัง ไป ถึง วัง หนึ่ง งตง งาม ใหญ่ โต

เป็น ที่ อยู่ แห่ง ญักษ์ .. แมว ก็ เข้า ไป คำ นม ยักษ์ แล้ว ถาม ว่า

“ฉัน มาหาท่านด้วยฉันได้ ยิน ชาวว่าท่านอาจแปลงรูป ของท่านได้ แต่
 ฉัน สงสัย ฉัน ได้ พนัน กับเพื่อนของฉัน คนหนึ่ง ซึ่งไม่เชื่อ เรื่อง
 นี้ ถ้า ท่านจะ แปลง รูปให้ฉัน ดู ได้ ฉัน จะชนะได้ เงินเป็น อันมาก
 แล้ว จะ เอาเงิน นั้น แบ่ง ให้ ท่าน ครึ่ง หนึ่ง” ยักษ์ ก็ ตอบ ว่า
 “ฉัน แปลงรูป ของ ฉัน ได้ โดยง่าย เพราะ ฉัน เป็น ผู้วิเศษ” ใน
 ทัน ใด นั้น ยักษ์ ก็ แปลง ตัว เป็น สิ่ง ที่ โต ใหญ่ ใหญ่มาก แมว ก็
 กัดว ประเดี้ยว ยักษ์ ก็ ได้ แปลง เป็น รูป ยักษ์ ตาม เดิม
 ช่ายแมว ก็ บอก ว่า “ฉัน เห็น ว่า การ ที่ จะ แปลง ตัว ให้ เป็น สิ่ง
 ใหญ่โตๆ ก็ ง่ายแต่ ฉัน สงสัย ว่าท่าน จะ แปลง ตัว ให้ เป็น สิ่งเล็ก ๆ
 เช่น หนู หรือ จิ้งจก ไม่ ได้ ” ยักษ์ ก็ตอบ ว่า “ได้ เหมือน กัน”
 แล้ว ก็ แปลง ตัว ให้ เป็น หนูเล็ก ๆ ใน ทัน ใด นั้น แมว ได้
 จับ หนู ตัว นั้น กิน เสีย. ไม่ช้า กระษัตริย์ เสด็จ มาตามถนน
 แมว ก็ วิ่งไป รับ เสด็จที่ ประตูวัง เมื่อ กระษัตริย์ เห็น จิ้งจกงาม
 นั้น และ แมว ยืน อยู่ ที่ ประตู พระ องค์ ตรัสถาม แมว ว่า เป็น จิ้ง
 จก ไคร แมว ก็ กราบ ทูลว่า “จิ้ง ของ พระยามหาสมบัติ”
 แล้ว กราบ ทูล เญญู เสด็จ เข้า มา ทอด พระ เเนตรวัง เวลา ทอด
 พระเนตร แล้ว พระองค์ ทรง พระดำริห์ว่า พระยา มหา สมบัติ
 คง จะ เป็น เศรษฐี จริง แล้ว เลย เสวย ที่นั้น แล้ว พระราช ทาน

ชิตา ให้เจ้าหนู่ม ซึ่ง ข้ายแมว นตาตได้ เรียก ว่าเป็น พระยามหาสมบัติ
ให้เป็น ภรรยา แล้วเจ้าหนู่ม กับ ราชพระชิตา และ แมว ตัว นั้น
อยู่ เป็น คู่ข ดับาย ต่อไป

เรื่องหีบเหล็กไฟ

ครึ่งหนึ่ง เป็น เวลา คึกคัก สงบ สง คราม ทหาร คนหนึ่ง เดิน ไป
บ้าน เขาตาม ถนน พอไป ถึง กลาง ทาง เขาได้ พบ หญิง แก่ แม่ มด
หน้า เก๋ยต คน หนึ่ง แม่ มด พูด ว่า “ท่าน จ้า ! ท่าน เป็น ทหาร
กล้าหาญ จริง ฉะนั้น จะ เอา เงิน มา ให้ ท่าน ตาม ประสงค์ ของ ท่าน ”
ทหาร ตอบ ว่า “ขอบ ใจ คุณ ยาย เป็น อัน มาก แต่ ฉะนั้น จะ ต้อง ทำ
อย่างไร จึง จะ ได้ เงิน ที่ ยาย พูด นั้น ” แม่ มด ก็ ตอบ ว่า “ท่าน เห็น
คัน ไม้ ใหญ่ นี้ หรือ เป็น คัน ไม้ มี โพรง ท่าน ต้อง ขึ้น ไป บน คัน
ไม้ นั้น แล้ว จะ เห็น เป็น โพรง ใหญ่ ท่าน ต้อง เข้า ไป ใน โพรง นั้น แล้ว ลง ไป
ใต้ พื้น ดิน ฉะนั้น จะ เอา เข็ม ถัก ที่ เขว ของ ท่าน ไว้ เพื่อ จะ ชัก ตัว ท่าน
ให้ ขึ้น ได้ เมื่อ ท่าน อยาก จะ กลับ มา ” ทหาร ก็ ถาม ว่า “เมื่อ ลง
ไป ใน โพรง คัน ไม้ แล้ว จะ ต้อง ทำ อย่าง ไร อีก หนึ่ง ” แม่ มด ก็ ตอบ
ว่า “ฟัง ฉันทบออก ซิ ! เมื่อ ท่าน จะ ลง ไป ใต้ พื้น ดิน ตาม ทาง โพรง
คัน ไม้ นั้น ท่าน จะ เห็น ศาสดา กว้าง ใหญ่ ไม่มี ตี เพราะ
มี โคม จุก อยู่ หาย รัย ดวง แล้ว ท่าน จะ เห็น มี ประ ตู อยู่
สาม บาน ซึ่ง ท่าน ควร จะ เปิด เข้า ไป และ ท่าน จะ เห็น ถู
กฏ แจ มี อยู่ ที่ ฝาผนัง ด้วย ถ้า จะ เข้า ไป ใน ห้อง ที่ หนึ่ง ท่าน จะ

เรื่อง หีบ เหล็ก ไฟ

๗

เห็น มี กำปั้น เหล็กใหญ่ ๆ อยู่ กลาง พน ที่ ผนัง ใน ห้อง บน กำปั้น
เหล็กใบ นั้น มี หมา ตัวหนึ่ง นิ่ง อยู่ ซึ่ง มี ลูกตา ทั้ง สอง ข้างใหญ่ เท่า
กับถ้วย แต่ ซึ่งมี เกิด เขาผ้าห่ม ของฉัน ปูที่ พ้น แล้ว ยก หมา
ตัว นั้น วางไว้บน ผ้า ห่ม ท่าน จึงจะ เปิด กำปั้น ได้ และ จง หยิบ
อัฐิ เอา ตาม ประสงค์ ของ ท่าน เกิด ถ้า เข้า ไปใน ห้อง ที่ สอง จะ
เห็น มี กำปั้น เหล็ก อยู่ เหมือน กัน แต่ หมา ซึ่ง นิ่ง อยู่ บน กำปั้น
นั้น มี ลูกตา ใหญ่ เท่า กับ ลูก ถ้วยรด แต่ ไม่ เป็น ไร จง ยก
ตัวมัน วาง ไว้บน ผ้า ห่ม แล้ว เปิด กำปั้น และ หยิบ เงินบาท เอา
ตาม ประสงค์ ของ ท่าน. ถ้า เข้าไป ใน ห้อง ที่ สาม ท่าน จะ
เห็น มี หมา ตัวหนึ่ง นิ่ง อยู่ บน กำปั้น เหล็กใหญ่ อีก แต่ ลูกตา
ของ หมา ตัวนั้น ใหญ่ โต เท่า กับ บาน ประตู พระราชวัง แต่ ไม่
ต้อง ถัดมัน เอา ตัวมัน วางไว้บน ผ้า ห่ม ของฉัน แล้ว
เปิด กำปั้น หยิบ เหรียญทอง เอา ตาม ประสงค์ ของ ท่าน” ทหารก็
ตอบว่า “อย่างนั้น ก็ ดี พอ แล้ว แต่ ฉัน จะ ต้อง ทำอะไร สำหรับ
คุณ ยาย บ้าง หรือ” แม่ มด ตอบว่า “ เป่า, ฉัน ไม่ ต้อง การ
เงิน ของ อะไร เลย แต่ ท่าน ต้อง เอา หีบ เหล็ก ไฟ เก่า ๆ ใบ หนึ่ง
ที่ อยู่ ใน ศาลา มา ให้ฉัน เท่านั้น.” ทหาร ก็ รับ ปาก ว่า จะ เอา หีบ

เหล็กไฟมาให้เย็นแน่ แม่มด จึง เอา เชือก ผูก เธอไว้ และ
ดั่ง ผัว ห่ม ให้ ไป ด้วย.

ทหาร คน นั้น ขึ้น ไปบน ต้นไม้ เข้าไปในโพรง แล้วลงไป
ตามโพรง จน ถึง ศาตาใหญ่ นั้น แล้วเข้าไป เปิดประตู ห้อง ที่ หนึ่ง
และได้ เห็น หมา ซึ่ง มี ลูก ตาใหญ่ เท่า กัน กับ ด้วย มองดู เขา อยู่
ทหาร ก็ พูด ว่า “ แม่! เช็ง ด้วย จริง ” แล้ว เอา หมา ตัว นั้น

วาง บน ผัว ห่ม ของ แม่มด แล้ว ก็ เปิด กำ บัน เอา อัฐ มา ใส่
ใน กระ เป้า จน เต็ม แล้ว ยก หมา ขึ้น ใจ บน กำ บัน ตาม เดิม

ทหาร จึง เข้า ไปใน ห้อง ที่ สอง แล้ว เห็น หมา ตัว ซึ่ง มี
ลูก ตาใหญ่ เท่า กับ ลูก อีรณ ทหาร ก็ พูด ว่า “ เช็ง ไม่
ก็้อง มอง ดูฉัน เช่น นั้น ประเดี๋ยว ตา เช็ง คง จะ มี ขัน ” เขา
จึงเอา หมา ตัว นั้น วางไว้บน ผัว ห่ม และ เปิด กำ บัน เมื่อทหาร
เห็น กำ บัน ไข นั้น มี เงิน บาท ไข่ม้อย เขา จึง ทิ้ง อัฐ ใน กระ เป้า
เสีย หมด แล้วเอา เงิน บาท มา ใส่ใน กระ เป้า จน เต็ม

ทหาร ก็เดิน เลย เข้า ไปใน ห้อง ที่ สาม เขาก็ เห็น หมา ตัว
ซึ่ง มี ลูก ตาใหญ่โต เท่า กับ บาน ประตู พระราชวัง ทหาร ก็

เรื่อง หีบเหล็กไฟ

๘

พูดว่า “ ตบมาย หรือ จ๊ะ ” แล้วเปิด หมวก กำนัน เพราะเขา
ยังไม่เคย เห็น หมา ใหญ่ อย่างนี้ เมื่อ เขา หมา ตัว นั้น วาง ลงบน
ผ้า ห่ม แล้ว ก็ เปิด กำ บัน และ ทิ้ง เงิน บาท ใน กระ เบ้า เสีย หหมด
และ หยิบ เขา เหรียญ ทอง มา จาก กำ บัน ใส่ ใน กระ เบ้า, หมวก
และ รองเท้า ก็ เอา ใส่ จน เต็ม ด้วย ทหาร จึง หยิบ หีบ เหล็กไฟ มา
แล้ว ถอด ไป ที่ โพรงไม้ ร้อง เรียก แม่ มด ให้ ตั้ง เชือก ช่วย เขา
ขึ้น ไป ใน โพรงไม้ นั้น

ไม่ ช้า เขาก็ ถอด มา ขึ้น อยู่ ที่ ถนน กระ เบ้า หมวก
และ รองเท้า ก็ เต็ม ไป ด้วย เหรียญ ทอง ทหาร จึง ถาม แม่
มด ว่า “ ยาย จะ เอา หีบ เหล็กไฟ นั้น ไป สำหรับ อะไร ” แม่
มด ก็ ตอบ ว่า “ ชะอะไร กับ เอง, เอง ได้ เงิน ทอง มาก แล้ว
เอา หีบ เหล็กไฟ มา ให้ ช้าง เคี้ยว น้ แล้ว ๆ เกิด ” ทหาร ก็ ตอบ
ว่า “ บอก ให้ ช้าง รู้ ที่ เคี้ยว มี น้ นั้น ช้าง จะ เอา ตาม คัด คอ
มัน เสีย ” แม่ มด ก็ ไม่ บอก อะไร • ทหาร จึง ชัก ตาม ออก คัด คอ
ที่ แม่ มด นั้น เสีย แล้ว เอา เหรียญ ทอง และ หีบ เหล็กไฟ นั้น
ห่อ ไว้ ใน ผ้า ห่ม ของ แม่ มด แล้ว เดิน ไป ถึง เมือง หดวง ของ

ประเทศนั้น เมือง หาดง นั้น ดงาม สบาย มาก ทหาร คนนั้น
ไป พัก อยู่ ที่ โฮเต็ล ซึ่ง ดี ที่ สุด ใน เมือง นั้น แล้ว ไป เทียว ตาม ร้าน
ซื้อ เสื้อผ้า เครื่อง แต่ง ตัว ที่ สด สวย แก่ คน มี ทรัพย์ ไม่ ขำ ทหาร
ก็มี เพื่อน หาดาย คน ซึ่ง พา ทหาร คน นั้น ไป เทียว แทบ ทุก วัน

วัน หนึ่ง ทหาร ได้ ยิน เรื่อง แปลก ๆ ว่า ด้วย กระษัตริย์ ของ
ประเทศนั้น คือ กระษัตริย์ มี ราชนิดา องค์ หนึ่ง ด้วย กว่า บรรดา
มนุษย์อื่น ๆ ใน โลก แต่ว่า กระษัตริย์ ไม่ อนุญาต ให้ ราชนิ
ดา เล็ดลอด ออกจาก พระราช วัง เลย เพราะ เหตุ ว่า ใคร ได้
กราบ ทูล ว่า ราชนิดา ของ พระองค์ จะ ได้ สามี เป็น พลทหาร. ทหาร
ผู้นั้น ก็ อยู่ เป็น คู่ สบาย ทุก ๆ วัน เลย ไต่ ไป เทียว เต้น
เล่น อื่น ๆ อย่าง เหยียบ ทองหมด แล้ว ทหาร จึง ไป อาศัย
อยู่ใน ห้อง เด็ก ๆ สด ปรก มาก เมื่อ เขา จน ดง อย่าง นี้ แล้ว
เป็น ขรรพดา เพื่อน ของ เขา ไม่ ไป มา เยี่ยม เยียน เขา อีก

เวลา เียน วัน หนึ่ง เขา ไม่ มี อริ เหลือ จน ถึง อริ เดียว ที่ จะ ซื้อ
เทียน ไข ได้ แต่ เขา จำ ได้ ว่า มี เทียน ไข อยู่ใน หีบ เหล็ก ไฟ
ซึ่ง แม่ มด อยากร ไต่ นั้น นิด หน่อย ทหาร จึง หยิบ หีบ เหล็ก ไฟ

เรื่อง หีบเหล็ก ไฟ

๑๑

มา ตี สิดา กับ เหล็ก ให้ คิด เทียน ไช ใน ทัน โต นั้น หมา ตัว
ซึ่ง มี ลูก ตา ใหญ่ เท่า กัน กับ ถ้วย เข้า มา ใน ห้อง หมา จึง ถาม
ว่า “ ท่าน จะ ต้อง ประสงค์ สิ่ง หนึ่ง สิ่งใด หรือ ” ทหาร
ก็ คิด ว่า หีบ เหล็ก ไฟ ใบ นี้ เป็น ของ มี ประโยชน์ มาก แน่ แล้ว เขา
จึง สั่ง หมา ให้ ไป เอา อัฐ มา ให้ เขา กระ สอน หนึ่ง พอ สั่ง
ขาด คำ ลง หมา ตัว นั้น ก็ นำ เขา กระ สอน เต็ม ด้วย อัฐ มา ให้ เขา ทหาร
นั้น จึง ทดลอง ตี เหล็ก กับ สิดา แต่ ครั้ง เดียว หมา ตัว
ซึ่ง มี ลูก ตา ใหญ่ เท่า กัน กับ ถ้วย ก็ มา ใน ทัน โต นั้น ตี เหล็ก
กับ สิดา สอง ครั้ง หมา ตัว ซึ่ง มี ลูก ตา ใหญ่ เท่า กัน กับ
ลูก ถ้วย รก ก็ มา เหมือน กัน ตี สาม ครั้ง หมา ตัว ซึ่ง มี ลูก ตา
ใหญ่ โต เท่า กัน กับ บาน ประศุ พระราช วง ก็ มา ด้วย. ทหาร
ก็ สั่ง หมา ทั้ง สาม ตัว ให้ เอา เงิน ทอง มา ให้ เขา เป็น อัน มาก

ก็ เห็น เขา ไป เอา ไส้ รย ใน ตึก ใหญ่ งด งาม มาก เหมือน แต่ ก่อน
เพื่อน จึง มา เขี่ย ม อึก เสมอ เพราะ เป็น ขรรคมตา ของ มนุษย์
ทั้ง หาย . วัน หนึ่ง เวลา ตึก ทหาร ก็ คิด ว่า เป็น การ แปลก
มาก ที่ ไม่ มี ใคร อด เห็น ราช ชิดา ของ เจ้า แผ่น ดิน ได้ ทุก ๆ
คน ได้ เห็น เรา ว่า พระ องค์ ช่วย กว่า สัตว์ อื่น ๆ เขา จึง พุด ว่า

เทพ ปกิรณำ

“ฉันอยากจะเห็น พระราชธิดา นึก โอ! หีบ เหล็ก ไฟ ของฉัน
อยู่ที่ไหน ” เขา จึง หยิบเอา หีบ เหล็ก ไฟ มา แล้ว ค่อยๆ เขี่ย กับ
ธิดา ครั้ง เดียว หมา ซึ่ง มี ลูก ตา ใหญ่ เท่ากับ ถ้วย เข้ามานำ
ใน หีบ ทหาร จึง ตั้ง ว่า ไป นำ พระธิดา พระ องค์ ที่ ลอย นั้น
มาให้ เขา ดู เมื่อ ทหาร นั้น ลัง พยายาม คำ ดึง หมา ก็ ได้นำ
พระราชธิดา พระ องค์ นั้น บรรทม อยู่ บน หลัง ม้า มา ถึง ทันที เวลา
ทหาร เห็น พระองค์ เข้า ให้ มี ใจ ผูกพัน รักใคร่ มาก ตรง เข้า จูบ พระ
ธิดา พระ องค์ นั้น เพราะ ว่า เขา เป็น ทหาร แท้ ๆ แล้ว หมา
ก็ ลาออกไป นำ พระธิดา กลับ ไป ที่ พระราชวัง

ครั้น รุ่ง ชื่น เวลา เช้า เมื่อ กระษัตริย์ กับ พระ อรรคมเหษี
กำลัง เสด็จ พระ สุธารักษ์ ไปด้วย พระธิดา ก็ กราบ ทูล ว่า เมื่อ คน
นี้ ได้ ผ่าน ปรารถนา มากกว่า ได้ ประทับ นิ่ง บน หลัง ม้า แล้ว
มี ทหาร มา จูบ พระ อรรคมเหษี จึง มี รับ สั่ง ให้ หญิง พนักงาน
แก่ ๆ คน หนึ่ง คอย เฝ้า อยู่ ริม ที่ บรรทม ของ พระธิดา คั่น ยืน รุง เพื่อ
จะ ดู ว่า เธอ นอน จริง หรือ ไม่ คั่น วัน นั้น ทหาร ก็ ตั้ง หมา ให้ นำ
พระราชธิดา มา อีก แล้ว หญิง พนักงาน แก่ ก็ รู้ ว่า เป็น การ จริง
พระ อรรคมเหษี จึง เย็น ถูๆ เด็ก ๆ ได้ ป้อน ข้าว และ ใน ถูๆ

เรื่อง หีบ เหล็ก ไฟ

๑๓

ใบนั้น มี รุเด็ก ๆ ให้ ปู รว ออกได้ ที่ ละ น้อย ๆ พระ องค์
 เย็บ ถู ใบ นั้น ให้ ติด กับ ฉลอง พระ องค์ ของ ราช ธิดา เพื่อ
 ปู น ชาว นั้น จะ โหล ออก ตาม หน ทาง ที่ ราช ธิดา จะ เสด็จ ไป คิน
 วัน นั้น หมา ก็ นำ ราช ธิดา ไป ให้ ทหาร ชัก แต่ หมา ไม่ได้ สังกศ
 ดู ว่า มี ปู น ออก มา จาก ถู เป็น สำ คัญ เพราะ ฉนั้น เวล าช วั
 ษ ษ ตรี ย จึง ทรง ทราบ ความ ที่ ๆ ราช ธิดา ได้ เสด็จ ไป แน่ จึง
 มี โองการ ให้ พล ตรี เวน ไป จับ ตัว ทหาร คน นั้น ไป ได้ คุก โดย
 เคาร ะ หั ราช ทหาร นั้น ถ้ม เหว หีบ เหล็ก ไฟ ไป ด้วย

ภาย หลัง อีก สอง สาม วัน มี พระ บรม ราช โอง การ ให้ ติง พระ
 ราช อาญา ประหาร ชี วิ ตร์ ทหาร คน นั้น เมื่อ ถึง วัน กำหนด ที่ จะ
 สำ เร็จ โทษ ราช ฎรร ก็ พา กัน ไป ต การ ประ หาร ชี วิ ตร์ มี ที่
 ประ ทับ และ ที่ สำหรับ ให้ ข้าราชการ ท่ง ปวง นั่ง ดู ที่ สนาม ใหญ่ แต่
 ทหาร ยัง อยู่ ใน คุก คอย ตำ รวจ จะ มา คุม เอา ไป ที่ สนาม หน้า
 ต่าง คุก มี ญกร ราช ทหาร ก็ มอง ดู ราช ฎรร เดิน ไป ตาม ทาง นั้น ประ
 เดียว หนึ่ง เขา เห็น เด็ก คน หนึ่ง รืบ จะ ไป ดู การ ประ หาร ชี วิ ตร์ ทหาร
 ก็ ร้อง เรียก เด็ก ให้ มา ที่ หน้า ต่าง บอก ว่า “ไม่ ต้อง รืบ ไป ดูก
 คง จะ ไม่ มี อะไร สำน ก เหย ก่อน ฉนั้น จะ ไป ถึง ที่ นั้น ถ้า เจ้า ยาก

จะได้เงิน ตัก บาท หนึ่ง ก็ ไป ที่ บ้าน ของ ฉันท เร็ว ๆ หียบ
 เอา หีบ เหล็กไฟ เก่า ๆ ที่ อยู่ บน โต๊ะ ใน ห้อง นอน ของ ฉันท มา ให้ ฉันท
 เด็ก ก็ วิ่ง ไป ไม่ ช้า ก็ ได้ เอา หีบ เหล็กไฟ นั้น มา ให้ แก่ ทหาร ที่ ช่างตูก
 กรง หน้า ต่าง ครั้น ถึง เวลาเที่ยง แล้ว ตำรวจ ก็ มา เอา ทหาร
 ไป ที่ สนาม ใหญ่ เพื่อ จะ ดำ เริง โทษ, มี กระษัตริย์ ข้า
 ราช การ และ ราชบุตร มา ดู พร้อม กัน เมื่อ เพ็ชฌฆาฏ มา ถึง
 ทหาร กราบ ทูล ขอ พระกรุณา มั่น คตาย เครื่อง พันชนา พอ ให้
 เขา ดับ บุก สัก มวน เดียว ก่อน จะ ดาย กระษัตริย์ ก็ ทรง อนุญาต
 แล้ว ทหาร ก็ เอา หีบ เหล็กไฟ ของ เขา ค้ เหล็ก กับ สี่ตา ครั้ง เดียว ต้อง
 ครั้ง สาม ครั้ง แล้ว หมา ทั้ง สาม ตัว มา ปราบ ถู พร้อม กัน
 ทหาร จึง สั่ง ให้ หมา ช่วย เขา ให้ พัน ชนทราย แล้ว หมา ทั้ง สาม
 ตัว ไป กัด พด ทราย เวน เพ็ชฌฆาฏ ตุลาการ และ พวก เสนาบดี
 ทั้ง หลาย มี บาด แผล เจ็บ เกือบ จะ ดาย กระษัตริย์ ก็ พยายาม
 ได้ หมา ไป เลี้ยง แต่ หมา ตัว ใหญ่ ซึ่งมี ตูก ตา ใหญ่ โต เท่า กัน
 กับ บาน ประ ตู พระราชวงศ์ ไป กัด กระษัตริย์ จน ทรง พระ ประชวร
 มี พระ อาการ หนัก ชุน นาง และ ราชบุตร มี ความ กัด หัว เหลือ เกิน
 จึง ได้ อนุญาต ทหาร คนนั้น ให้ เป็น กระษัตริย์ แทน แล้ว จึง ราชบิดา

เรื่อง หีบ เหล็กไฟ

๑๕

พระ องค์ ช่วย นน ให้ เป็น พระ มเหสี ด้วย ตั้ง แต่ วัน นน ต่อ
ไป ทหาร กับ ราชนิก ได้ ครอบครอง ราช สมบัติ โดย ความ
เจริญ ตลอด ชีวิต

เรื่อง นาย ปน ใหญ่ และ นาย ปน เล็ก

ใน หมู่บ้าน แห่ง หนึ่ง มี ชาย สอง คน ชื่อ ปน ทั้ง สอง คน ชาย
คน หนึ่ง มี ควาย สี่ ตัว แต่ ชาย อีก คน หนึ่ง มี แค่ ตัว เดียว ชาว
บ้าน หมู่ นั้น ได้ เรียก คน ที่ มี ควาย สี่ ตัว ว่า นาย ปน ใหญ่ และ
คน ที่ มี ควาย ตัว เดียว ว่า นาย ปน เล็ก นาย ปน เล็ก ต้อง ทำ นา
ให้ นาย ปน ใหญ่ คตอด อาทิตย แต่ นาย ปน ใหญ่ ให้ นาย ปน เล็ก
ยืม ควาย สี่ ตัว ของ เขา ไป ทำ นา สำหรับ ตน ทุก วัน อาทิตย วัน
อาทิตย วัน หนึ่ง นาย ปน เล็ก มี ความ พอ ใจ เป็น อัน มาก และ
คุย อดโต ว่า เขา เอง มี ควาย ห้า ตัว สำหรับ ไถ นา เขา และ
พูด ให้ คน อื่น ฟัง ว่า เขามี ควาย ห้า ตัว

เมื่อ นาย ปน ใหญ่ ได้ ทราบ ถึง เรื่อง อดโต ก็ เกิด โท โส จึง บอก
นาย ปน เล็ก ว่า “ เอ็ง ไม่ ต้อง พูด อดโต อย่าง นั้น แท้ จริง เอ็ง
ก็ มี ควาย ซึ่ง เป็น ของ เอ็ง แค่ ตัว เดียว ถ้า เอ็ง ยัง จะ คุย โต
เหมือน อย่าง นั้น อีก ต่อ ไป ฉัน จะ เขา บิน ยิง ควาย ตัว ของ เอ็ง
ให้ ตาย เสีย ” นาย ปน เล็ก ก็ รับ ผิด และ ตอบ ว่า “ ฉัน
จะไม่ พูด อย่าง นั้น อีก เลย เป็น อัน ชาติ ” ภายหลัง พอ ถึง

เรื่อง นาย ปนใหญ่ และ นาย ปน เล็ก

๑๗

วันอาทิตย์ เข้าอีก ท่าน ^{ผู้}ใหญ่ บ้าน มาหา นาย ปน เล็ก เป็น เวลา
นาย ปน เล็ก กำลัง ไถ นา อยู่ เขาก็ ออก พุด ขอด ดี แก่ ^{ผู้}ใหญ่ บ้าน
ไม่ได้ จึง พุด ขึ้นว่า “ดูซิ, ฉัน มีควาย ห้าตัว” นาย ปน ใหญ่
ก็ ได้ ยิน เพราะฉะนั้น เขา จึง ต้อง เอา ^{ผู้}บน มา ยิง ควาย ของ นาย
ปน เล็ก ให้ ตาย เสีย นาย ปน เล็ก มี ความ เสียใจ เป็น ที่ สุด แล้ว
เขา เลือ กหนึ่ง ควาย ตากแดด แห้ง แล้ว เอา ใส่ ใน กระสอบ เอา ไป ขาย ที่ ตลาด
ในเมือง เขา ต้อง เดิน ทาง ไกล ไป ใน บ้า พอ เวลา ย่ำ
ค่ำ ก็มี ผืน ตก ท่า ใหญ่ นาย ปน เล็ก เห็น บ้าน อยู่ ริม ถนน เขา เข้า
ไป ถาม เจ้า ของ บ้าน เพื่อ จะ ขอ อาศัย รย อยู่ จน ผืน หาย แล้ว เมีย
ของ ชาว นา ซึ่ง อยู่ ที่ บ้าน นั้น ไม่ ยอม ให้ เขา อยู่ อาศัย รย จึง บอก
ว่า ผัว ไม่ อยู่ เขา รับ แกร่ ไม่ได้ เลย นาย ปน เล็ก จึง ไป แอบ
อยู่ ซ้ำง หัดง เรือน ที่ ฝา มี รู พอ นาย ปน เล็ก มอง ดู เข้า ไป ใน
ห้อง ได้ เขา เห็น เมีย ของ ชาว นา นั้น อยู่ ที่ โต๊ะ กับ เจ๊ก คน หนึ่ง
กำลัง กิน แกร่ หมู, ปลา และ ขนม ดี ๆ หาดย ตั้ง กับ เหล้า เบียร์ ด้วย
สามขวด นาย ปน เล็ก หัวเข่า ก็นึก ขยาด จะ กิน ของ ขรยอน บ้าง
ประเดี๋ยว มี เสียง คน เดิน มา ใน ถนน เป็น ผัว ของ ^{ผู้}หญิง คน นั้น
กำลัง มา บ้าน ผัว เป็น คน ใจ ดี แต่ เกล็ด ยด ซ้ำง ทาง หนุ เจ๊ก นึก

ในวันนั้น นางเมี้ยนึกว่า ตัวคงจะยังไม่กลับ มา จึง ได้เชิญ เจ็ก
คนนั้น มาหา เมื่อ เขาได้ ยืน เคียง ตัว เติบ กลับ มา ก็ กตัว มาก
จึง ให้ เจ็ก ไป ซ่อน เลี้ย ใน หีบ ใหญ่ ใบ หนึ่ง และ เอา กับ เข้า
อร้อย นั้น เก็บ ไว้ ใน ตู้ โดย เร็ว เพราะ กตัว ตัว จะ ตู

เมื่อ ตัว มา ถึง แล้ว นาย ปน เด็ก ได้ พุด ขอ อาศัย รย บ้าน อยู่ คน
หนึ่ง เพราะ มี ตั ถั่ว จำ นทาง ที่ จะ ไป ต่อ ไป ไม่ ได้ ชาว นา
ก็ ยอม และ พา กัน เข้า มา ใน เรือน เมี้ยน จึง จัด โต๊ะ เอา เข้า และ ปร
เค็ม อย่าง ขรรม ดา มา ให้ กิน แต่ นาย ปน เด็ก นึก ถึง แงง หม
และ ขนม ซึ่ง เขา ได้ เห็น เอา ไว้ ใน ตู้ เขา จึง เขี่ย บม กระ สดบ
ใส่ หนึ่ง ควาย วาง ไว้ โต๊ะ ให้ มี เลี้ยง เกือบ ๆ ชาว นา
นึก ประ หลาด ก็ ถาม ว่า “ท่าน มี อะไร อยู่ ใน กระ สดบ นั้น
บ้าง หรือ” นาย ปน เด็ก ตอบ ว่า “อ้อ, ผู้ วิเศษ อยู่ ใน กระ
สดบ เขา บอกฉัน ว่า เรา ไม่ ควร กิน แต่ เข้า กับ ปร เค็ม
เขา ได้ เอา แงง หม, ปลา และ ขนม อร่อย ใส่ ไว้ ใน ตู้ ให้ เรา กิน” ชาว นา
พุด ว่า “แปลก จริง” แล้ว เขา ไป เปิด ตู้ แล เห็น สิ่ง ของ อร่อย ซึ่ง เมี้ยน
ได้ ซ่อน ไว้ ใน นั้น แต่ ชาว นา นึก ว่า ผู้ วิเศษ ได้ เอา ของ เหล่า นั้น
มาให้ จริง ๆ ฝ่าย เมี้ยน ของ ชาว นา ก็ ไม่ อาจ จะ พุด อะไร ได้ เขา

แกง หมู , ปลา และ ขนม มา วาง ลงบน โต๊ะ ไม่ช้า นาย ปน เล็ก
 เขยิบ กระสอบ นั้น อีก ชาว นา ก็ ถาม ว่า “ ผู้ วิเศษ ว่า อะไร ”
 นาย ปน เล็ก ตอบ ว่า “ อ้อ ผู้ วิเศษ บอก ว่า มี เหล้า เบียร์ อยู่ใน ตู้ อีก
 ตาม ขวด ” ชาว นา ก็ ไป เอา เหล้า เบียร์ นั้น และ มีความ ยินดี เป็น อัน
 มาก ชาว นา ก็ บอก ว่า “ ฉัน ยาก จะ เห็น ผู้ วิเศษ นั้น จะได้ หรือ ไม่ ”
 นาย ปน เล็ก จึง เขยิบ กระสอบ อีก แล้ว บอก ว่า “ เห็น ได้ แต่ ผู้ วิเศษ
 หน้า เกตุยด เหลือ เกิน ไม่ ต้อง ดู เห็น จะ ดี กว่า ” ชาว นา ก็ ถาม อีก
 ว่า “ ผู้ วิเศษ นั้น เหมือน อะไร ฉัน ไม่ เคย เห็น ” นาย ปน เล็ก ตอบ ว่า “ ผู้
 วิเศษ นั้น ดู เหมือน หาง หนู เจ็ด ๆ ” ชาว นา ก็ ตอบ ว่า “ อ้อ ถ้า อย่าง
 นั้น ผู้ วิเศษ คง จะ หน้า เกตุยด ที่ เดียว ท่าน ต้อง รู้ ว่า ฉัน ไม่ ชอบ
 เห็น หาง หนู เลย แต่ ไม่ เป็น อะไร เพราะ ฉัน รู้ ว่า เป็น ผู้ วิเศษ ไม่ ใช่
 เจ็ด ” แล้ว นาย ปน เล็ก บอก ว่า “ ผู้ วิเศษ บอก ฉัน ว่า จะ ไป
 ปรากฏ อยู่ใน หีบ ใหญ่ ไหน นั้น เรา จะ เปิด หีบ ดู ลัก หน่อย แด่
 ต้อง ระวัง เขา จึง จะ ไม่ หนี ออก ไป เสีย ได้ ” เขา จึง เปิด หีบ
 ที่ เจ็ด นั้น แล้วย ออก ดู ชาว นา ร้อง ว่า “ อ้อ ๆ ! ดู เหมือน หาง หนู
 จริง ๆ หน้า เกตุยด แท้ ” เขา ทั้ง สอง จึง ถอด ไป หนึ่ง ที่ โต๊ะ
 ตม เหล้า เบียร์ เสีย จนหมด แล้ว ชาว นา จึง ถาม ว่า “ ท่าน

จะขายผู้วิเศษ ใน กระสอบ ให้ฉัน ได้ หรือ ” นาย ปน เด็ก ก็
 ตอบว่า เขา ไม่ ยาก จะ ขาย เสีย แต่ ชาว นา ก็ อ่อน วน ขอ ซื่อ
 ผู้ วิเศษ จน นาย ปน เด็ก คง ยอม ขาย เป็น ราคา เงิน บาท ถึง หนึ่ง
 ชาว นา ก็ ตกตง ซื่อ และ บอกว่า จะ ให้ หีบ ใบใหญ่ นั้น ไป ด้วย เพราะ
 เขา กลัวว่า จะ มี เจ็ก ยิง ชัย ใน ที่ นั้น ชาว นา ให้ เกวียน ลำ
 หรับ บรรทุก หีบ และ ถัง เงิน ไป นาย ปน เด็ก ก็ เดิน เหย ไป
 จน ถึง แม่ น้ำ ใหญ่ แห่ง หนึ่ง ที่ นั้น ก็ มี สฟาน ข้าม แม่ น้ำ นั้น นาย
 ปน เด็ก หยุด กลาง สฟาน แล้ว พุด เพื่อ จะ ให้ เจ็ก ใน หีบ ได้ ยิน ว่า
 “หีบ ใบ นี้ หนัก เหลือ เกิน ฉัน เห็น ว่า ไม่ มี ประ โยชน์ หนัก ทั้ง มัน
 ใน แม่ น้ำ เสีย เห็น จะ ดี กว่า ” เจ็ก ใน หีบ ร้อง ว่า “อย่า
 เพื่อก่อนให้ ชั่ว ชอก เสีย ก่อน เถิด ” นาย ปน เด็ก พุด อีก ว่า
 “ชรอย จะ มี ปิศาจ อยู่ ใน หีบ ทั้ง ใน แม่ น้ำ เห็น จะ ดี ที่ เดียว ”
 เจ็ก ร้อง อีก ว่า “อย่า ! อย่า ! ถ้า บด้อย ชั่ว ไป เสีย ชั่ว จะ
 วิ่งไปเอาเงิน ที่ บ้าน มาให้ ท่านเป็น อัน มาก .” นาย ปน เด็ก ตอบว่า
 “อย่าง นั้น ดี ที่ เดียว เอาเงิน มาให้ เร็ว ๆ ชี ” แล้ว เขาก็
 ให้ เบ็ด หีบ ข้าย เจ็ก ออกไป บ้าน และ อีก ดัง ครั้ง ชั่ว โมง
 ก็ เอา เงิน บาท ถึง หนึ่ง กลับ มา ให้ แก่ นาย ปน เด็ก นาย ปน เด็ก

เรื่อง นายปน ใหญ่ และ นายปน เด็ก

๒๑

จึงได้ เงิน บาท เป็น สอง ถึง กลับ ไป บ้าน และพูดว่า “ ถ้านาย ปน ใหญ่ รู้ เรื่อง นี้ มัน คง จะ มี ใจ ฤษยา เป็น แน่ ”

ไม่ช้า นาย ปน ใหญ่ ก็ มา หา นายปนเด็ก ถามว่า “ เช็งได้ เงิน สอง ถึง นี มา แะ ไหน ” นาย ปน เด็ก ก็ ตอบ ว่า “ เมื่อ วาน นี ฉัน เอา หนังสือ ควาย ของ ฉัน ไป ขาย และได้ ราคา มาก อย่าง นี ”

นายปนใหญ่ จึง รับกลับ ไปบ้าน เขาบ่นถึงควายทั้งตัวของเขา แล้ว เลือ เอา หนังสือ ไป ขาย ที่ ตลาด มี คน หลาย คน มา ถาม ว่า

“ หนังสือ ควาย เหล่า นั้น ราคา เท่าไร ” นายปนใหญ่ บอกว่า “ หนังสือ เงิน บาท ถึง หนังสือ ” คน อื่น ตอบ ว่า “ แะ บ้า ที่ เดียว แะ

คิด ว่า เรา มี เงิน เป็น ถึง ๆ ” แต่นาย ปน ใหญ่ ร้อง ต่อไป ว่า

“ ใคร จะ ซื้อ หนังสือ ควาย หนังสือ เงิน บาท ถึง เดียวเท่านั้น ” ทุก ๆ

คน ใน ตลาด ก็ หัวเราะ เขา และ บาง คน เขา ก็นอนใจ ทั้ง ถูก นาย ปน

ใหญ่ ครั้น นาย ปน ใหญ่ กลับ บ้าน แล้ว เขาคง ใจ ว่า

จะ ไป หา นาย ปน เด็ก เพื่อ จะ ได้ แก้มือ ใน เรื่อง นี้

ในวัน หนึ่ง ยาย ของ นาย ปน เด็ก ตาย เสีย แล้ว นาย

ปน เด็ก เอา ศพ ยาย ได้ ที่ เคียง ของ คน แต่ นาย ปน เด็ก ก็ นอน

อยู่ ที่ เก้าอี้ เวลาดึก นาย ปน ใหญ่ เข้า มา ใน บ้าน เขา ขวาน

พัน หักศัพ ของ ยาย นายปนเด็ก เพราะนึกว่า เป็น นายปนเด็ก นาย
 ปนเด็ก เห็น ดังนั้น ว่า ความ ดีใจ นึก ที่ เขา ไม่ได้นอน ที่ เคียง
 เวลา คืน วัน นั้น เวลา เข้า นมิต นาย ปน เด็ก เขา เลือ อย่าง ดี
 แต่ง ศัพ ของ ยาย แล้ว เขา ศัพ นั้น ให้ นั่ง อยู่ ใน รถ ไป ตาม บ่า
 ครั้น ย่ำ รุ่ง เขา เห็น โส เต็ด เด็ก ๆ แห่ง หนึ่ง เขา จึง หยุด รถ
 แล้ว เดิน เข้า ไป ซ้อ อะไร กิน ใน โส เต็ด และ บอก เจ้า ของ โส เต็ด ให้
 ไปถาม ยาย ของ เขา ซึ่ง นั่ง อยู่ ที่ รถ ข้าง นอก จะ เอา อะไร กิน แต่ ต้อง
 พุด เลียง ดัง เพราะ ยาย หูหนวก ที่ เคียง เจ้า ของ โส เต็ด จึง
 ไปถาม ตาม ที่ นาย ปน เด็ก บอก แต่ ศัพ นั้น ไม่ได้ ตอบ อะไร
 เจ้า ของ โส เต็ด จึง เอา ไม่ ดี ปลุก ยาย ให้ ตน ศัพ ยาย ก็ หก ถ่ม จาก
 รถ แล้ว นาย ปน เด็ก จึง ออก มา ทำ โกรธ เจ้า ของ โส เต็ด ใหญ่
 ว่า “ดูซิ! เช็ง ข่า คุณ ยาย ของ ฉัน เสีย ฉัน ต้อง ไป เรียก
 โปลิศ ให้ มา จับ ตัว เช็ง” เจ้า ของ โส เต็ด ก็ เสียใจ และ กัดัว มาก
 จึง บอก ว่า “ขอ ให้ นาย ย่า ทำ อะไร ผม เลย ผม จะ เอา เงิน มา
 ให้ สัก ถึง หนึ่ง แล้ว จะ เอา ศัพ คุณ ยาย ของ ท่าน ไป ผั่ง เจียบ ๆ”
 นาย ปน เด็ก ตอบ ว่า “ดี แล้ว ถ้า อย่าง นั้น ฉัน จะ ไม่ ต้อง ไป
 แจ้ง ความ นี้ ที่ โรง พัก” ดังนั้น นาย ปน เด็ก ได้ เงิน มา อีก ถึง

หนึ่ง แล้ว ก็ กลับไป บ้าน

เมื่อ ถึงบ้านแล้ว นายปนใหญ่ ก็พบเขา ก็มี ความ ปลาดใจ

มากจึงถามว่า “ เอ็งได้ เงินมาแต่ไหน ” นายปนเล็กก็ ตอบว่า

“ เอ็ง ได้ มา คุณ ยาย ฉัน เสีย เมื่อ ตระกี้ ฉัน เอา ศพ ไป ขาย ที่ หมอ

จึง ได้ เงินบาท อีก ถึงหนึ่ง ” นายปนใหญ่ จึง กลับ ไปบ้าน แล้ว

ได้ มา ยาย แม่ และ เมีย เขา เสีย หมาด เอา ศพ ไป ขาย ที่ บ้าน

หมอ หมอ ถามว่า “ ศพ เหล่านี้ เอา มา แต่ไหน ” นายปนใหญ่

ก็ ตอบว่า “ ศพ เหล่านี้ คือ ยาย แม่ และ เมีย ของ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้า

ได้ มา เสีย เพื่อ จะ ขาย ศพ. หมอ จะ ซื้อ ใหม่ ราคา ศพ ละ เงิน บาท

ถึง หนึ่ง เท่านั้น ” หมอ ก็ ตกใจ มาก บอก ว่า “ อ้อ !

มึง คง จะ บ้า เป็น แน่ ไป เร็ว ๆ ชี มี คน นั้น ข้า จะ เรียก โปติศ

ให้ มา จับ ตัว มึง ” นายปนใหญ่ ก็ หัน ไป โดย เร็ว กลับ ไป

หา นายปน เล็ก แล้ว พูด ว่า “ มึง ได้ โท หก กู สอง หน

แล้ว ประเดี๋ยว โปติศ คง จะ มา จับ ตัว กู แต่ มึง จะ ไม่ ต้อง หลอด

กู อีก ต่อ ไป ” เขา จึง เอา ตัว นายปน เล็ก ใส่ ใน กระสอบ

จะ เอา ไป จม ใน แม่น้ำ ให้ ตาย เมื่อ เกือบ ถึง แม่น้ำ แล้ว นาย

ปน ใหญ่ ก็ เห็น ยน นึก ก็ หุ่ยต เข้า ไป ซื้อ เหล้า กิน ใน โฮเต็ล เด็ก ๆ

นายปณ เด็ก ก็ พยายามจะ ออก จาก กระ ส้อม แต่ กระ ส้อม
 นั้น ผูก ไว้แน่น นัก ประ เดียว ก็ มี คน แก่ ๆ คน หนึ่ง ได้
 วิ่งจาม ๆ หล่าย ตัว มา ตาม ถนน เขา เห็น ว่า มี อะไร อยู่ใน
 กระ ส้อม จึงถามว่า “ เป็น อะไร ” นายปณ เด็ก รีบ ตอบ ว่า “ ถ้า ท่าน
 จะ ไม่ ช่วย ข้าพเจ้า ให้ รอด จาก กระ ส้อมนี้ ข้าพเจ้า คง จะ ตาย โดย เร็ว
 ข้าพเจ้า ยัง ห่ม อยู่ และ เดียวนี้ ข้าพเจ้า ยัง ไม่ ยาก จะ ตาย เลย ”
 คน แก่ บอก ว่า “ ฉัน แก่ แล้ว ฉัน ไม่ ยาก จะ อยู่ ต่อ ไป อีก ฉัน
 ยาก จะ ตาย แทน ท่าน ” นายปณ เด็ก ว่า “ ถ้า อย่าง นั้น เข้า
 มา ใน กระ ส้อมนี้ แล้ว ท่าน คง จะ ตาย โดย เร็ว ” คน แก่ จึง แกะ เชือก
 ที่ ผูก กระ ส้อม นั้น ให้ นายปณ เด็ก ออก มา แล้ว เขา เข้า ไป ใน
 กระ ส้อม แทน นายปณ เด็ก ไม่ เข้า นายปณ ใหญ่ ออก มา จาก โย เค็ด
 แบก กระ ส้อม ไป ถึง แม่ น้ำ แล้ว ทิ้ง กระ ส้อม นั้น ลง ใน น้ำ และ
 พูด ว่า “ อ้าย ปณ เด็ก มัน จะ ได้ ไม่ ทำ ความ ชัด เคื่อง อะไร
 ให้ อีก ” แล้ว ก็ กลับ ไป บ้าน แต่ ได้ พบ นายปณ เด็ก
 ที่ กดาง ทาง มี วิ่งจาม ๆ หล่าย ตัว นายปณ ใหญ่ ก็ มีความ
 ประ หลาด ใจ เป็น ที่ สุด แล้ว พูด ว่า “ แม่ ฉัน ทั้ง ท่าน ให้
 จม ใน แม่ น้ำ เมื่อ ตะก ไม่ ใช้ ห่อ ” นายปณ เด็ก ก็ ตอบ ว่า

“อย่างนั้นซิ ท่าน ได้ทั้ง ฉัน ลงใน แม่น้ำ ลึก สอง ชั่วโมง มา แล้ว ”

นายปนใหญ่ จึง ถาม ว่า “แต่อย่างงั้น เหล่า นี้ ท่าน ได้ มา แต่ไหน ”

นายปน เล็ก ก็ ตอบ ว่า “อ้อ เหล่า นี้ คือ อ้วน น้ำ ฉัน จะ เอา ให้

ท่าน พัง ฉัน ชอบใจ ท่าน มาก ที่ จม ฉัน ใน แม่น้ำ ฉัน จึง ได้ ทรัพย์

เป็น อัน มาก เวลา ฉัน จม ลง ไป ใน แม่น้ำ กระสอบ ก็ เป็ด แล้ว

ฉัน ได้ เห็น ผู้ หญิง สวย ที่ สุด นุ่ง ผ้าขาว มา จม มี ฉัน ไป แล้ว เขา อ้วน

นี้ มา ให้ ฉัน ใน แม่น้ำ อาภาศ ก็ ส่งาย ตี มี ต้นไม้ และ ปลา บิน ไป

บิน มา เหมือน นก ” นายปนใหญ่ ก็ บอก ว่า “อ้อ เชิง มี บุญ

จริง เชิง คิด ว่า ถ้า ฉัน จม ลง ไป ใน ลำ แม่น้ำ ฉัน จะ ได้ อ้วน

น้ำ มา บ้าง หรือ ? ” นายปนเล็ก ก็ ตอบ ว่า “ท่าน คง จะ ได้

เป็น แน่ ที่ เดียว แต่ ตัว ท่าน หนัก เกิน ไป ฉัน จะ แยก ท่าน ไป

ใน กระสอบ ไม่ได้ ถ้า ท่าน จะ เดิน ไป ถึง คลัง ฉัน จะ ยินดี ช่วย ให้

ท่าน ใน กระสอบ ทั้ง ลง ใน แม่น้ำ ให้ ตาม ปรารถนา ของ ท่าน นาย

ปนใหญ่ ตอบ ว่า “ชอบใจ มาก แต่ ถ้า ฉัน หา อ้วน น้ำ ไม่ พบ

เมื่อ กลับ มา แล้ว ฉัน จะ ตี หัว เชิง ให้ แตก ” เขา ทั้ง สอง

หน้า ๒๖

เทพกิริณำ

จึงเดินไปที่แม่น้ำ

ครั้นจวนเหตานั้นเห็นฝั่งแม่น้ำ มี

วังไปกินน้ำโดยเร็ว

เพราะมันระหายน้ำ นายปนเด็กก็

บอก ว่า

“ดูซิ! อ้ายจวนเหตานั้นอยากจะกลับไปได้ไหม”

นายปนใหญ่จึงเข้าไปในกระสอบและเขาก็ซ่อนหินใหญ่ๆไว้ด้วยเพื่อ
จะให้จมเร็ว นายปนเด็กจึงถือกระสอบลงไปแม่น้ำแล้ว

นายปนเด็กก็เอาจวนที่เขาได้มาจากคนแก่นั้นกลับมาบ้าน และพูด
ว่า “อันที่จริงฉันนึกว่า อ้ายปนใหญ่คงจะหาจวนน้ำนั้นไม่พบ
เป็นแน่”

เรื่องหนูขาว และ หนูแดง

ครั้งหนึ่ง มี แม่หมา ยคนหนึ่ง เป็นคนแก่และจนอา

ไครยอยู่ในกระท่อมเล็ก ๆ ในสวนข้างหน้ากระท่อมนั้น

มีต้นกุหลาบสองต้น ต้นหนึ่งมีดอกสีขาว อีกต้นหนึ่งมี

ดอกสีแดง แม่หมาแก่คนนั้น มีบุตรหญิงสองคน คนหนึ่ง

ชื่อหนูขาว อีกคนหนึ่งชื่อหนูแดง เด็กทั้งสองคนก็เรียน

เรียนร้อยคำ หนูแดงชอบไปเที่ยวตามป่าหาดอกไม้ได้จับ

ผีเสื้อต่าง ๆ แต่หนูขาวอยากอยู่ที่บ้านช่วยแม่กวาดเรือน

ทำกระท่อมให้นั่งอาดดีกว่าไปเที่ยวเล่น วันหนึ่งเวลาเย็น

แม่หมา กับ บุตรทั้งสองคนอยู่บ้าน ชานหลังห้องและเข็บเสื้ออยู่

ไต้ย่นเตียงเคาะที่ประตูเหม็นคนผู้เดินทางมา จะขออาไครยอยู่ แม่

หมาจึงสั่งให้หนูแดงไปเปิดประตู เมื่อหนูแดงเปิดประตู

ออกไม่เห็นอะไร เห็นแต่หมันตัวใหญ่ ๆ อยู่ท่ประตูก็

มีความตกใจมาก หนูแดงก็ร้องให้ขึ้นด้วยเสียงอันดังแต่หมัน

บอกว่า “อย่าเพ่อกลัวฉัน ๆ จะไม่ทำร้ายเลย ฉัน

หนาวเกือบจะตายขอให้ฉันเข้าไปผิงตัวที่เตาไฟสักหน่อย” แม่

หมา ก็เรียกหมันให้เข้ามาผิงตัวที่ไฟ แล้วบอกลูกทั้ง

สองคนไม่ให้กลัว เพราะหมันตัวนั้นไม่ดุ หมันจึง

บอกของว่า “ขอเธอฝ่า มา เช็ดตัวให้ฉัน ฉัน เบื่อหมด”
 เด็ก ก็เอา ผ้า มาเช็ดตัว ให้ และ หมี่ ตัวนั้น ก็ มีความ ดีใจ เป็น
 อันมาก เด็ก ทั้ง สอง คน ก็ ไม่ กลัว อีก และ เป็น เพื่อน กัน
 กับ หมี่ ตัวนั้น ครั้น มา เวลา ย่ำรุ่ง หมี่ ก็ตา ไป ในป่า แต่กลับ
 มา เวลา เย็น ทุก ๆ วัน จนถึง ฤดูร้อน หมี่ จึง บอก ว่า “เดี๋ยว
 ฉัน ต้องตา ไป ก่อน และ จะ ไม่ กลับ มา อีก จน กว่า จะ ถึง ฤดู
 หนาว หน้า ” หนู ชาว ก็ ถาม หมี่ ว่า “เจ้า จะ ไป อาศัย อยู่
 ที่ ไหน ” หมี่ ก็ ตอบ ว่า “ฉัน ต้อง ไป อยู่ ใน ป่า เพื่อ จะ เล่า
 ทวีปย์ สมบัติ ของฉัน มิให้ ข้าวย พวก บิศาจ เคย ๆ ซึ่ง ชั่วร้าย
 ที่ สู้ตัก ทวีปย์ สมบัติ ของฉัน ไป เสีย ใน เวลา ฤดู หนาว ข้าวย
 บิศาจ เคย ๆ เหล่า นั้น มัน อยู่ ไต่ พนดิน แล้ว ดิน แฉก มัน ก็ ออก
 ไม่ได้ แต่ เวลา ฤดู นี้น ดิน ชื้นชื้น แล้ว ข้าวย พวก บิศาจ
 เคย ๆ ออก มา ไป เทียว หา ทวีปย์ สมบัติ สิ่งของ อะไร ต่าง ๆ ถ้า
 ข้าวย บิศาจ เคย ๆ นี้ จะ ได้ สิ่ง ของ อะไร มา เป็น การ ดำ บา
 มาก ที่ จะ ทำให้ มัน กลับ คืน ให้ ” เด็ก จึง ได้ เบ็ด ประ ตู บ้าน
 หมี่ ก็ ตา ไป ใน ป่า

ภายหลัง อีก สอง สาม วัน แม่ หมาย ตั้ง บุตร ทั้ง สอง ให้ ไป หา
 พิน ใน บัว ไม่ เข้า เขา ได้ เห็น ต้นไม้ ใหญ่ ๆ ซึ่ง ตม ตั้ง อยู่ ที่ ดิน
 แดง เขา เห็น มี อะไร คั่น ไป คั่น มา ใน ภูเขา แต่ ที่ แรก เขา ไม่
 ทราบ ว่า จะ เป็น อะไร เมื่อ เข้า มา ใกล้ เขา เห็น เป็น บัว ศาจ
 เคี้ยว ๆ ตัว หนึ่ง ดู เหมือน คน แก่ เคี้ยว ๆ มี หนวด ขาว ๆ ยาว
 ประมาณ สัก หก ห้า นิ้ว ปลาย หนวด คด อยู่ ใน ต้น ไม้ แดง
 มัน คั่น ไป คั่น มา เหมือน ลูก หมา ผูก เชือก ไว้ ซึ่ง ไม่ รู้ จัก ทำ
 ให้ หลุด ได้ อย่างไร อ้าย บัว ศาจ เคี้ยว ก็ มอง ดู เด็ก ทั้ง สอง คน
 ตา แดง เหมือน ไฟ แล้ว ร้อง เรียก ว่า “เอ็ง ยืน อยู่ เหยย ๆ
 ทำ ไหม! มา ช่วย นัน เร็ว เข้า ชี” หนูแดง จึง ถาม ว่า “ท่าน คน
 เคี้ยว ๆ เป็น อะไร” อ้าย บัว ศาจ เคี้ยว ก็ ตอบ ว่า “อ้อ หน้
 เหยย เล็ก ๆ ดู ชี ข้า อยาก จะ ฆ่า ไม่ คั่น นัน ทำ พิน เด็ก ๆ สำหรับ
 ใช้ ใน ห้อง ครัว ของ ข้า ถ้า ข้า จะ ใช้ พิน ใหญ่ กับ เข้า อร่อย
 ของ ข้า จะ ใหม่ เลี้ยว หมด เพราะว่า พวก ข้า ไม่ กิน ของ มาก ๆ
 เหมือน อ้อ พวก เอ็ง ที่ กระตะ กระบุม กระบาม ข้า คำ ตั้ง ฆ่า พิน
 อยู่ ถม ถิ่น กระดอน ออก จาก ปาก ไม้ แล้ว ไม่ ถิ่น บิด ข้า ชัก
 เอา หนวด ขาว ๆ ของ ข้า ออก จาก ปาก ไม้ ไม่ ไม้ ถิ่น หนวด จึง คด อยู่

แน่น แล้วข้าก็ไปไม่ได้” ดุซึ เอ็ง หัวเราะซ้ำ ทำไม” เด็ก
ก็พยายามช่วย เอา หนวด ของบีศาจ ออก แต่ หนวด ติดแน่น
อยู่ ออกไม่ได้ หนูแดงจึงบอกว่า “ฉันจะไปเรียก คนอื่นให้
มาช่วย” ข้าย บีศาจโกรธใหญ่ และ ร้อง เรียกว่า “อ๊ เด็ก
ถ่อย ! เรียก คนอื่นให้มาจะมี ประโยชน์อย่างไร” เดียว น
มี คน อยู่ มาก พอ แล้ว” หนูขาว ตอบ ว่า “อย่ารีบ รี้น
ไป ซิ ฉัน เอา หนวด ออก ให้ ก็ ได้” เขา จึง เอา ตะ กร มา
จาก กระ เบ้า คัด หนวด เล็ก เมื่อ ข้าย บีศาจ เห็น ว่า ตัว หลุด
ออก ได้ แล้ว ก็ หีบ กระ สอบ เหยียด ของ ที่ มัน ได้ ซ่อน ไว้
ใน ราก ไม้ และ บ่น ว่า “อ๊ เด็ก สอง คนนี้ เต็ม ที่ ไม่ มี กิริยา
เรียบร้อย เลย หนวด ของ ข้า เล็ก หด แล้ว ไม่ งาม เหมือน
แต่ ก่อน” เขา จึง เอา กระ สอบ นั้น แยก บน หลัง เลย ไป ใน
ป่า เล็ก.

ต่อมา อีก สอง ตามอาทิตย์ แม่ หม้าย ให้ เด็ก ทั้ง สอง คน นั้น
ไป ซื้ ของ ต่าง ๆ ที่ ตลาด ใน เมือง ใน ขณะ เมื่อ เขา ทั้ง สอง
กำลัง เดิน ไป ใน ป่า เขา เห็น นก อินทรี ใหญ่ รั้น อยู่ บน อากาศ
ประเดี๋ยว นก อินทรี ตัว นั้น บิน ลง ไป ริม ก้อน หิน ใหญ่ ที่ อยู่ ใกล้ ๆ

ในทันใดนั้น เขาได้ยินเสียงร้องเหมอ็อน เป็น ทุกข์ เป็น ที่ สุด เด็ก
ทั้งสอง ก็ จึง ไปดู แล้ว ได้ เห็น นกอินทรี ตัว นั้น กำลัง จับ ตัว
อ้าย บิคำจ เคีย ๆ นั้น ด้วย กรงเล็บ เด็ก จึง พา กัน ไป ช่วย บิ
คำจ เคีย ให้ หลุดจาก นก อินทรี ตัวนั้น จน นก ต้องปล่อย อ้าย
บิคำจ เคีย อ้ายบิคำจ ก็บ่น อีกว่า “มึง ทำด้วย เต็มกำลัง แข็งแรง
จน เลือด ฝ่ำ บาง ของ ข้า ฉัก เคีย หมด มึงชั่ว ที่ เคียว ” อ้าย บิคำจ
เคีย จึง หยิบ อก ใน หูหนึ่ง เต็ม ด้วย เพชร พลอย แล้ว เข้า ไป ใน
ถ้ำหิน เด็ก ๆ เด็ก ทั้ง สอง คน ก็ เดิน เหยย ไป ซอย ของ ที่ แม่
ตั้ง แล้ว กลับ ไป บ้าน เขา ได้ พบ อ้าย บิคำจ เคีย นั่ง อยู่ ริม ถนน
นับ เพชร พลอย อยู่ เด็ก ก็ เห็น แว่ว เพชร พลอย นั้น แล้ว เข้า
ไป โกลั ๆ เมื่อ อ้าย บิคำจ เห็น เด็ก ยืน มอง ดู เพชร อยู่ มัน
จึง ไกรธ ใหญ่ แต่ ใน ทัน ไต นั้น มี เสียง กรง โสภก เข้า มา
แล้ว หัม ใหญ่ ตัว นั้น จึง มา จับ อ้าย บิคำจ ตัว นั้น อ้ายบิคำจ ก็
ร้อง ให้บอก หัม ว่า “เจ้า ประคุณ โปรด กรุณา ค่อนัน บ้าง เจ้า
ประคุณ อย่า เพ้อ ว่า เคีย เหยย ฉัน จะ เอา เงิน ทอง เพชร พลอย
สำระพัด มา ให้ เป็น อัน มาก ขอ เจ้า ประคุณ อย่า กิน ตัว ของ
ฉัน เคีย ฉัน เด็ก นิด เคียว เท่านั้น กิน ยี่เด็ก สอง คน นั้น มัน ชวน และ
คง จะ กิน อร่อย ดี ” หัม ก็ ไม่ พัง คำ อ้อนวอน ของ อ้ายบิคำจ

เลย ข้าข้าบปีศาจ ทันท้ หนึ่ง จึงพูดว่า “หนูขาว หนูแดงอย่าเพ้อ
 กถวเลย” แล้ว เด็กทั้งสอง จำ หนึ่ง ได้ ว่าเป็น หนึ่ง ตัวซึ่ง เคย ได้
 อาไศรย อยู่ใน กระต้อม ของแม่ เขา แล้ว หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง
 ผู้ชายหนุ่ม ๆ ด้วย ๆ แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าตายทอและ บอก ว่า “ฉัน
 เป็นเจ้า แต่ ข้าบปีศาจนั้น ได้ ตก ทวิทย์ สมบัติของ ฉัน ไป หหมด แล้วดำป
 ตัวฉันให้ เป็น หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง ปีศาจชั่ว ได้ แล้ว จึงได้ กถว คง
 เป็น มนุษย์” เจ้าจึง โปรด พระราชทาน ทวิทย์ สมบัติ ให้ เด็ก
 ทั้งสอง แล้ว เมื่อ หนูขาว เป็น ตัว พระ องค์ ก็ โปรด เขา
 ไป เที่ยง เป็น หม่อม และหนูแดง ได้ ชุน นาง เป็น ลำ มี .

เรื่องผมทองสามเส้น

หลายร้อยปีมาแล้วผู้หญิงจน ๆ คนหนึ่งมีบุตรชายคนหนึ่ง

อายุสิบแปดเดือน ไทรได้ทำนายว่า เมื่ออายุได้สิบสี่ปี

จะมีบุญที่สุด จะได้พระราชธิดาของพระมหากษัตริย์ประเทศนั้น

เป็นภรรยา ในกาลนั้น พระเชษฐาของพระมหากษัตริย์ของประเทศนั้นตอบ

เจ้าข้า พระพาศน์ ณ หมู่บ้านนั้น แล้วไม่มีใครรู้ว่า พระองค์

เป็นพระมหากษัตริย์ เจ้าของโฮเต็ต จึงเล่าเรื่องเด็กที่ ไทรทำนาย

ไว้นั้นให้ พระองค์ ทรงฟัง และว่า ถ้าเด็กนั้น ทำอะไรเข้าก็

ต้องเชื่อ ว่า ผมงั่ว

พระมหากษัตริย์ พระองค์นั้น พระไทย เที่ยมหาญ เมื่อ ทรงทราบ คำ

ทำนายนั้น แล้วก็ทรงพระพิโรธ พระองค์ เสด็จไปหาพ่อ

แม่ของเด็กนั้นแล้ว ทรงรับสั่งด้วย กิริยาฉุนเฉียวว่า “ท่าน

เป็นคนจน ขอบุตรของท่านให้ฉันเถิด ฉันจะเลี้ยงเขาเมื่อเติบโต

ไป ภายหลังหน้าควรเล่าเรียนแล้วก็ส่งโรงเรียนให้” ใน

ชนแรก พ่อแม่ไม่ยอมให้ จนท่านผู้นั้น ได้เอาเงิน ออกให้ เขา

จึงพูดกับพ่อแม่เสียว่า “ไม่เป็นอะไร บุตรของเรา มีวาสนามาก

เขาจะไม่ตกทุกข์ได้ยากอะไรดอก” เขาทั้งสอง จึงยอมให้บุตร

แก่ท่านผู้นั้นไป

กระษัตริย์จึงเอาเด็กใส่ในหีบ แล้วเสด็จไป ที่ฝั่งแม่น้ำลึก.
 แห่งหนึ่ง พระองค์เอา หีบใส่เด็ก ทั้ง ลงไปใน แม่น้ำให้จมตายเสีย
 ทำดังนี้ ทรงหวัง จะคิด ไม่ให้ ได้ กับ ราชธิดา แต่ หีบ ก็ ไม่ จม
 แม้ แม่น้ำ หด แคบ ก็ ไม่ เข้า ได้ ดอย น้ำ ไป สัก สอง กุ้ง ก็
 ไป คิด กระได น้ำ รางสี้ เข้า อยู่ เด็ก ของ คน รางสี้ พะเจิญมา ที่ นั้น
 ก็ เห็น เข้า แล้วเอา มือ ถู ถู หีบ มา เปิด ดูว่า จะมี อะไร อยู่
 ข้างใน เมื่อ เห็น เด็ก ทารก นั้น เขา มีความ สงัดสาร จึง
 เอาเด็กให้ แก่ เจ้า ของ รางสี้ ๆ ไม่มี บุตร เขา รับเลี้ยงไว้ เป็น
 บุตร บุญธรรม ของ เขา จน เจริญ ไปด้วย ชื่น มา

อยู่ มา วันหนึ่ง กระษัตริย์ พระองค์ นั้น เสด็จ มา ใกล้ รางสี้ เข้า
 นั้น พอสุนคค ลง ท่าใหญ่ จึง เสด็จ ประทับ อาศัย อยู่ ที่ รางสี้
 จน ฝน หาย พระองค์ ทอด พระ เนตร เห็น เด็ก หนุ่ม คนนั้น แล้ว
 รับ ตั้งถาม เจ้า ของ รางสี้ ว่า เป็น บุตร ของ เขา หรือ เจ้า ของ ราง
 สี้ กราบ ทูล ตาม เรื่อง ว่า ไม่ใช่ บุตร ของ เขา ๆ เก็บ ได้
 แต่ ยัง เด็ก ๆ ใส่ใน หีบ ดอยมา คิด ถพาน รางสี้ นาน สัก สิบ ปี มา แล้ว
 เด็ก รางสี้ เก็บมา ให้.

กระษัตริย์ จึง ทราบ ว่า เป็น เด็ก ที่ พระ องค์ ได้ ถวอง ใน แม่ น้า
 แล้ว พระ องค์ จึง มี โองการ ใช้ ให้ หนุม คน นั้น นำ พระ ราชนัดด ไป ถวาย
 พระ ธรรม คม เหยี้ย แต่ จะ พระ ราชนาทน เหยี้ย ญ ของ สอง เหยี้ย ญ
 ให้ เป็น ค่า เหน็จ เหนือ ย กระษัตริย์ จึง ทรง พระ อักษร ถึง
 พระ ธรรม คม เหยี้ย มี ความ ว่า ให้ จับ ตัว เด็ก หนุม ผู้นำ พระ อักษร ประหาร
 ชีวิต เสีย โดย เร็ว

เด็ก หนุม คน นั้น ก็ เหยี้ย พระ อักษร ไป แต่ หลง ทาง ไป
 ใน บ้าง ทั้ง เป็น เวลา กลาง คืน มี ด ประเดี้ยว เขา เห็น แสง ไฟ
 ช้อน ๆ สอง มา แล้ว เขา เดิน ตาม แสง ไฟ เข้า ไป ก็ เห็น กระ
 ท่อม เด็ก ๆ หลง หนึ่ง และมี หญิง แก่ หนึ่ง ผิง ไฟ อยู่ หญิง
 แก่ ก็ ถาม เด็ก หนุม นั้น ว่า มา แต่ ไหน และ จะ ต้อง การ อะไร

เด็ก หนุม ก็ ตอบ ว่า เหยี้ย พระ อักษร ไป ถวาย พระ ธรรม คม เหยี้ย
 แล้ว เขา หลง หน ทาง แต่ ขอ อนุญาต ให้ พัก ชั่ว ที่ กระท่อม
 ดึก คืน หนึ่ง จะ ขอ บิ คุณ ยิง นก หญิง แก่ ก็ บอก ว่า “เจ้า
 ได้ ตก มา ใน ดง พวก ไจร แล้ว ถ้า มัน เห็น เจ้า ก็ จะ มา เจ้า
 เสีย” เด็ก หนุม ก็ ตอบ ว่า “ฉัน ไม่ กัด ด้ว เตะ และ ฉัน ก็ เห็น ยอ
 จะ เดิน ค่อย ไป ชัก ไม่ ได้ แล้ว

เขาจึงเอนตัวนอนลงบนผ้าห่มไป ไม่ช้าพวกโจร
 ก็มาถึง จึงมีโทโสเป็นอันมาก แล้วถามหญิงแก่
 ว่า ให้เด็กหนุ่มคนนั้นมาอาศัยอยู่ทำไม หญิงแก่ก็
 ตอบว่า เขาเป็นเด็กหน้าส่งสาร เชิญพระราชสาส์นไปถวายพระอรรค
 มเหสี หลงทางมา หัวหน้าโจรจึงหยิบพระราชสาส์นจากกระ
 เป้าเด็กหนุ่มนั้นอ่าน เมื่อทราบความตลอดว่า อ้ายหนุ่มนั้น
 คงต้องตายก็ส่งสาร เขาจึงปลอบพระราชสาส์นจนเป็น
 ใจ ความว่าให้พระอรรคมเหสียกพระราชธิดาให้แก่หนุ่มคนนั้นเป็น
 ภรรยาแล้วเด็กพระราชสาส์นเขาจดหมายปลอบใส่ในกระเป๋าทนรุ่ง
 ขึ้นแล้วหัวหน้าของพวกปล้นก็ชี้หนทางให้เด็กรู้วิถีไปถึงพระราช
 วัง เมื่อไปถึงแล้วจึงเข้าไปถวายพระราชสาส์นให้แก่พระอรรค
 มเหสี ๆ ได้ทรงทราบแล้ว จึงได้ตั้งทำการวิหาหะ แต่ง
 พระราชธิดาให้แก่เจ้าเด็กหนุ่มขยู่กันด้วยกัน ราชธิดาก็พอพระ
 ไทย เหตุว่าคนนั้นเป็นคนสวยผิพรรณ ผุดผ่องประจบ
 ทั้ง อริยาไศรยดี เป็นที่น่าเจริญตา
 ครั้นเมื่อกระษัตริย์เสด็จกลับสู่พระราชวังแล้ว พระองค์
 ทรงทราบว่า เด็กหนุ่มได้อยู่กับพระราชธิดาตามคำโหรพูดก็
 ทรงขัดเคือง

แล้วรับสั่งถาม พระ อรรถมเหสี ว่า เหตุไร จึงได้ยก ขิดาให้
เป็นภรรยาเด็กหนุ่ม ขิด รับสั่ง ตามใน พระ อักษร พระ อรรถมเหสี
จึง หยิบ เอา ถาย พระ หัตถ์ มา ถวาย เมื่อ ทรง ทอดพระเนตร
แล้ว พระ องค์ ทรง ทราบ ว่า จดหมายฉบับ นั้น ปลดอม หาใช้
ถายพระ หัตถ์ ของ พระ องค์ ไม่

กระษัตริย์ จึง มี รับสั่งให้หาเด็กหนุ่ม มาเฝ้า แล้วตรัส
ถาม ว่า “ทำไม เจ้า ไม่ได้ เอา จดหมาย ที่ พระองค์ ทรงเขียน มา
ถวาย” เจ้าหนุ่ม กราบทูล ว่า เขา ไม่ทราบ แต่ชรอย เหตุนี้ จะ
มีใคร เปลี่ยน จดหมาย เวลา เขา นอน หลับ อยู่ใน ถาดง บ่า

กระษัตริย์ จึง มี โองการให้ ให้เจ้าหนุ่ม ไปเอา ผมหงอก ส้มเส้น
มาจาก หวัง ยักษ์ จึงจะ อนุญาตให้ มี การ วิवाห มงคล
อยู่ กับ พระ ราชนิดา เจ้าหนุ่ม กราบทูล ว่า เขา ไม่ ถ้วน ยักษ์
นั้น เคย จะ เอา ดำ ไป ใส่หา ผมหงอก ส้มเส้น มาถวาย ให้ ได้ แล้ว
กราบ ทูล ลาออก ไป เมื่อ ถึง หวัง เมืองใหญ่ แห่ง หนึ่ง นาย
ประตู ที่เฝ้า ประตู เมือง ถาม เขาว่า เขา ชื่ออะไร มี ขูระ อย่างไร
แต่มี วิสา อะไร บ้าง เด็กหนุ่ม ก็ ตอบ ว่า เขา รู้ ดำ พัด นาย ประตู
จึงพูด ว่า “ขอ บอก ฉัน ให้รู้ ว่า เคย มี เหล้า องุ่น ในถาด
ออกมา สู้ บ่อน้ำ ที่ ในถาดถาดเมืองนี้ แต่ เวลานี้ แห่งไป เพราะเหตุอะไร

เด็ก หนุ่ม ตอบว่า “จ้ะ คอย อยู่ จน ดัน กลับมา จึงจะ อธิบาย เหตุนี้ ให้ ”

ไม่ช้า เด็ก หนุ่ม มา ถึง เมืองใหญ่ อีก แห่งหนึ่ง นาย ประค
ทริภคณา ประคตเมือง ถามว่า ชื่อ อะไร และมี วิชา อย่างไร เด็ก หนุ่ม
ตอบว่า เขา รู้ ตำรา พัด นาย ประคต จึง พุด ว่า “ขอ ท่าน ได้
ไป รด อธิบาย เหตุนี้ ให้ ข้าพเจ้า ด้วย ว่า ใน เมือง นี้ มี คน มรณะ
ใหญ่ คน หนึ่ง ซึ่ง เคย มี ผล เป็น ทอง แต่ เดียว นี้ ไม่ มี และ ดู
เหมือน จะ ตาย นัน เพราะ เหตุ อย่างไร ” เด็ก หนุ่ม ก็ ตอบ ว่า
“คอย เวลา ดัน กลับ ดัน จะ เสด็จ ให้ ท่าน พัง ”

เด็ก หนุ่ม เดิน เทย ไป จนถึง แม่น้ำ ใหญ่ แห่งหนึ่ง ที่ ของ ชาม ฟาก
คน เรือ จ้าง ถาม เขา ว่า “เขา คือ ใคร มี วิชา อย่างไร ” เด็ก หนุ่ม
ก็ ตอบ ว่า เขา รู้ ตำรา พัด ผู้ พาย จึง ถาม เขา ว่า
“ข้าพเจ้า ต้อง เป็น คน แจว เรือ แจว อยู่ ที่ นั้ เสมอ ทำ อย่างไร
จึง จะ ทิ้ง หน้า ที่ แจว เรือ จ้าง ได้ ” เด็ก หนุ่ม ก็ ตอบ เช่น เดียว
กัน กับ ครั้ง ก่อน ๆ ครั้น ไป ฟาก ข้าง ไน้ แล้ว เด็ก หนุ่ม เทย ไป
ถึง ประคต ถ้ำ ของ ยักษ์ คน นั้น แต่ ยักษ์ ไม่ อยู่ ๆ แต่ นาง ยักษ์
รักษา บ้าน นั้ อยู่ บน เกาะ ไน้ ถ้ำ นาง ยักษ์ นั้น จึง ถาม ว่า “ท่าน
จะ ต้อง การ อะไร ” เด็ก หนุ่ม ก็ ตอบ ว่า “ข้าพเจ้า ต้อง การ

สมทอง ที่ ศิริษะ ยักษ์ ตามเดิน มีฉนั้น ข้าพเจ้า จะ ไม่ได้ ภรรยา "

นางยักษ์ นั้น จึง บอกว่า " เป็น การ ไม่ ดี ที่ จะ เอา สมทอง
นั้น ถ้า ยักษ์ เห็น ท่าน ก็ จะ กิน ท่าน เลย เป็น แน่ แต่ ไม่ เป็น อะไร
ฉนั้น จะ ช่วย ท่าน เพราะ ท่าน เป็น คน สุภาพ กิริยา ดี " นางยักษ์ นั้น

จึง แปลง ตัว เด็ก หนุม นั้น ให้ เป็น มด เด็ก ๆ แล้ว ตั้ง ให้ ซ่อน

อยู่ใน ถัด ฝา ห่ม ของ เขา นั้น และ คง จะ อยู่ เป็น ศุภปราศ จาก

อันตราย แห่ง ยักษ์ ได้ เด็ก หนุม ตอบ ว่า " ชอบ เจริญ ที่ ดี แต่

อีก ประการ หนึ่ง ข้าพเจ้า อยาก จะ ทราบ ขยาย บัณฑิต ตาม ข้อ นี้ คือ

ข้อ หนึ่ง บอณา หนึ่ง ซึ่ง เคย มี เหต่า องค์ ใหญ่ มา อีก จาก บ่อ แต่

เดี๋ยว นี้ ก็ หา ใหญ่ มา ความ เคย ไม่ ข้อ สอง ต้น มะม่วง ใหญ่ ต้น หนึ่ง

ซึ่ง แต่ ก่อน เคย มี ผล เป็น ทอง แต่ เดี่ยว นี้ หา ไม่ อีก ไม่ ข้อ สาม คน

เรือ จ้าง คน หนึ่ง จะ ต้อง แจ่ว เรือ อยู่ อย่าง นั้น จะ ตระ ทง การ นี้ ไม่ ได้

และ หรือ "

นางยักษ์ วิชา ดู แด บาน ยักษ์ ก็ ตอบ ว่า " บัณฑิต ตาม ข้อ นี้ ยาก

นัก แต่ คอย พัง ยักษ์ จะ แก่ เมื่อ ข้าพเจ้า จะ ถอน สม ทอง ตาม เดิน "

เวลา พลบ ค่ำ ยักษ์ ก็ ถอน มา ที่ ถ้ำ และ พุด ว่า " มี กัด หนึ่ง อะไร

แปลก ๆ ที่ นี้ หอม เหมือน เนื้อ มนุษย์ แล้ว ยักษ์ ไป ค้น ดู ทุก

ซอก ทุก มุม ก็ ไม่ พบ อะไร นางยักษ์ รักษา บาน จึง ว่า " เมื่อ ตระ

ได้กวาด ถ้ำ และจัด ไว้เรียบร้อยแล้ว มา ทำให้ ยุ่ง หมด
แต่ก็นึกว่ามี กัดขึ้น เนือ มนุษย์ ด้ด ๆ ที่นี้เท่านั้น จง นิ่ง ดง กิน
เข้า เลี้ยง เกิด”

เมื่อ ยักษ์ กิน เข้า อิ่ม แล้ว เขา ก็นอน เขา หัว ฟ้า ดบน ตก
นาง ยักษ์ นั้น และให้ เภา ค่ำ วัระ ไป จน นอน หลับ และ กรน ออก
เสียง ดัง นาง ยักษ์ แก่ จึง จับ ผม ทอง ถอน ออก เดิน หึ่ง เก็บ ได้
ยักษ์ ก็ ถู ก ชน ถาม ว่า “ ทำ อะไร ” นาง ยักษ์ แก่ ตอบ ว่า “ ข้า
พเจ้า ผัน ร้าย จึง ทำให้ ข้าพเจ้า จับ ผม ของ ท่าน ” ยักษ์ ถาม
ว่า เขา ผัน ว่า อย่างไร ” นาง ยักษ์ แก่ ตอบ ว่า “ ข้าพเจ้า ผัน ว่า
มี บ่อน้ำ ที่ ตลตา ใน เมือง แห่ง หนึ่ง ซึ่ง แต่ ก่อน เคย มี เถา ด้ อง น
โหด มา เสมอ แต่ เดียว นี้ แห่ง แล้ว จะเป็น โดย เหตุ ไ ” ยักษ์
ก็ ตอบ ว่า “ มี คาง คก ใหญ่ อยู่ ไต้ หิน ใน บ่อนั้น ถ้า ข้าพเจ้า ผัน เลี้ยง
เธา ด้ อง น คง จะ โหด ออก มา อีก ”

นาง ยักษ์ จึง เภา ค่ำ วัระ ของ ยักษ์ ต่อ ไป อีก ยักษ์ ก็นอน หลับ อีก
เขา จึง ถอน ผม ทอง อีก เดิน หนึ่ง ยักษ์ คืบ ชน โกรธ แล้ว ถาม ว่า
ทำไม เธา นาง ก็ ตอบ ว่า “ ขอโทษ ข้าพเจ้า ผัน ร้าย อีก ”
ยักษ์ จึง ถาม ว่า “ ได้ ผัน ว่า กระไร เธา ” นาง ยักษ์ ตอบ ว่า
“ ข้าพเจ้า ผัน ว่า มี คัน มะม่วง ใหญ่ ค้น หนึ่ง ใน ประเทศ หนึ่ง

มัน มะม่วง ซึ่ง แต่ ก่อน เคย มี ผล เป็น ทอง แต่ เคี้ยว มัน ไม่ มี ผล
 อีก และ มัน ก็ ดู เหมือน จะ ตาย ” ยักษ์ ก็ ตอบ ว่า “ อ้าว นั้น
 มี หนู ตัว โต กัด ราก อยู่ ถ้า ฆ่า หนู ตัว นั้น เสีย แล้ว มัน มะม่วง
 นั้น คง จะ ให้ ผล เป็น ทอง อีก ถ้า ไม่ ฆ่า หนู ตัว นั้น โดย เร็ว มัน
 มะม่วง มัน นั้น คง จะ ตาย เสีย เป็น แน่ แล้ว ค่อย ไป อย่า รบกวน ข้าง
 อีก มิฉะนั้น ข้า จะ ทำ โทษ ”

นาง ยักษ์ แก่ จึง เกาะ รั้ว หนี ไป จน หลบ อีก เขา จึง กอน ผม
 อีก เส้น หนึ่ง เป็น เส้น ที่ ส้ม ดั้น ยักษ์ ก็ ขึ้น โกรธ ใหญ่ หึ้ม
 ไม่ กระบอง ไป จะ ตี นาง ยักษ์ แก่ แต่ เขา อ่อน วอน ขอ โทษ และ
 ว่า เขา เฒ่า แต่ ฝัน ร้าย อย่าง นั้น เสมอ ถ้า ไม่ ช่วย เขา แล้ว ใคร เฒ่า
 จะ เป็น ที่ พัง แก่ เขา เฒ่า ยักษ์ ก็ คลาย โกรธ และ อยาก รู้ ว่า
 ฝัน ร้าย เป็น อย่าง ไหน เขา จึง ตอบ ว่า “ ข้าพเจ้า ฝัน ว่า มี คน เรือ
 จ้าง ต้อง แฉก เรือ เขา อยู่ เสมอ แล้ว ข้าพเจ้า ฝัน ว่า จะ ไม่
 มี คน ขึ้น มา เป็น แทน เลย หรือ ” ยักษ์ ก็ ตอบ ว่า “ ! อ้าว ไร
 ถ้า มัน จะ เขา แฉก ให้ แก่ ใคร ๆ คน แรก ที่ จะ มา ข้าม ฟาก แล้ว มัน
 ก็ จะ พ้น จากการ ฝัน คน อื่น นั้น ต้อง เป็น คน เรือ จ้าง แทน ค่อย ไป ”

หน้า ๔๕

เทพกสิปรีดา

เมื่อ นางยักษ์ แก่ได้ ผมงทอง ครอบ ถ้ามัดเส้น และได้ พัง แก่ บัณฑิต
แล้ว ให้ ยักษ์ นอน ค่อย ไป

รุ่งขึ้น ยักษ์ ออกไป จากถ้ำ และ นาง ยักษ์ แก่ก็ แปลงมด
ตัวนั้น ให้ เป็น เด็ก หนุ่ม และ เอาผมงทอง ถ้ามัดเส้น นั้น มอบ
ให้ ด้วย และ ถาม ว่า “ท่าน ได้ ยิน ยักษ์ ตอบ บัณฑิต ของ
ท่านไหม” เด็ก หนุ่ม ขอบใจ ยายยักษ์ ตอบ ว่า จำ ได้ ดี แล้ว และ
ลา ขอไป ด้วย ความ อิ่มใจ

เมื่อ ถึง แม่ น้ำ แห่ง นั้น เด็ก หนุ่ม ก็ เรียก คน เรือ จ้าง
ให้ ส่ง ข้าม ฟาก และ บอก คน เรือ ว่า ให้ “เอา แจว ให้ แก่
ใคร ๆ คน หนึ่ง ที่ จะ มา ข้าม ไป ฟาก ข้าง นั้น เด็ด ท่าน ก็ จะ
พ้น จาก การ แจว เรือ ได้

ครั้น เด็ก หนุ่ม ถึง เมือง ที่ มี คน มะ ม่วง นั้น แด เห็น
นาย ประ ตู คอย คำตอบ อยู่ที่ ประ ตู เมือง เด็ก หนุ่ม บอก ว่า จง
ฆ่า หนู ซึ่ง กัด ราก อยู่ใน ดิน แล้ว มะม่วง จะ ให้ ผด เป็น ทอง อีก
ต่อไป แล้ว นาย ประ ตู เอา ม้า สอง ตัว บรรทุก เหยี่ยว ทอง เต็ม ให้
เป็น รวง วัด

ต่อมา อีก เด็ก หนุ่ม ถึง เมือง ที่ มี บ่อ แห่ง เขา บอก นาย
ประ ตู ว่า ให้ ฆ่า คาง คก ตัว ซึ่ง อยู่มาก ใน บ่อ เล็ก แล้ว

เหล่านาง จะโหด ออกมา เหมือนเดิม นาย ประคุดใจ มาก
แล้วเอา ม้า อีก สอง ตัวบรรทุก เหยี่ยว ทอง มาให้ เด็กหนุ่ม นั้น
เป็นรางวัล

เมื่อ เด็กหนุ่ม ซึ่งมี บุญ กลับ มา ถึง พระนคร ราชบิดา
ที่คิด ถึง เขา มีความดี พระไทย ทั้ง ทราบ ว่า การที่ พระ ราชบิดา
ใช้ ก็ สม ประสงค์ ก็ ยิง ทรง ยิน ดี นึก แล้ว เด็กหนุ่ม ไป เฝ้า
กระษัตริย์ ถวาย ผม ทอง ส้ม เส้น เมื่อ พระ องค์ ทอด พระ เนตร
เห็น ม้า สอง ตัว บรรทุก กระสอบ เหยี่ยว ทอง เต็ม ก็ ทรง โสมนัส
ยิ่ง นึก แล้วโปรด อนุญาต ให้ มี การ จิวาหมงคล และ คริสต์
ถาม ว่า “ตูกุ เอ๊ย เจ้าได้ ทพย ส้มเส้น มา แล ไหน ” เด็ก
หนุ่ม ก็ กราบ ทูล ว่า “ข้าพเจ้าได้ พบ ทพย นี้อยู่ริม คด ถึง แม่ น้ำ
แห่งหนึ่ง ที่ ค่ำบด นั้น มี ทรายทอง อยู่ เป็น อัน มาก ”
กระษัตริย์ โสภ คริสต์ ถาม ว่า “เราจะไป เอาทอง จากที่ ค่ำบด นั้น
จะได้ บ้าง หรือ ” เด็กหนุ่ม กราบ ทูล ว่า “พระ องค์ จะ เอา ลูก
เท่าใด ๆ ก็ได้ ตาม พระ ราช ประสงค์ เมื่อ เสด็จ ถึง แม่ น้ำ แล้ว
ต้อง รับ ตั้ง ให้ คน เรือ จ้าง นำพระ องค์ เสด็จ ไป ฟาก ข้าง นั้น แล้ว
พระ องค์ ก็ เอา ทอง ใส่กระสอบตาม แค พอพระไทย ” กระษัตริย์
จึง เสด็จ ไป ด้วย กระบวน รถม้า เป็นอัน มาก เมื่อ ถึง แม่ น้ำ แล้ว

กระษัตริย์ มี รับ ตั้งให้ ฝ่ พาย มา นำ ไป ตั้ง ฟาก ข้าง นั้น ฝ่ พาย
 พา ข้าม ฟาก แล้ว จึง เอา แฉว ไล่ ใน พระหัตถ์ ให้ กระษัตริย์ ทรง ถือ ไว้
 แล้ว ก็ จึง หนี ไป เสีย กระษัตริย์ จึง ต้อง เป็น คน เรือจ้าง อยู่ ที่ แม่ น้ำ
 นั้น ต่อ ไป เป็น ออกจากกรรม ที่ พระองค์ ได้ กระ ทำ แล้ว นั้น ตาม
 อุปการ ให้ พระองค์ ได้ รับ ผล เช่น นี้ และมี คำ ถาม ว่า พระองค์
 จะต้อง เป็น คน เรือจ้าง อยู่ อย่าง นั้น หรือ แก้ว ต้อง เป็น อยู่
 อย่าง นั้น เบนแน่ แต่ ถ้า ไม่ มี ใคร มา เอา แฉว ไป จาก พระองค์ เสีย.

เรื่องเต่า กับ กระต่าย

เมื่อฤดูร้อนวันหนึ่งเวลาเช้าเต่าวิ่งเพลงอยู่ที่ประตูบ้าน
เป็นที่พอใจ แก้มันมาก ทุกๆอย่าง มันนึกว่า เมื่อ
เมื่ยมันกำลังดูแลลูกอยู่ มันจะเที่ยวไปดูนาจึกประ
เดี๋ยวหนึ่ง มันพบกระต่ายตัวหนึ่ง แล้วปราไ้
กระต่ายว่า สบายดีหรือ และกระต่ายตอบเต่า
ด้วยความหมิ่นประมาทว่า “แม่! เอ็งมาวิ่งเล่นในนา
แต่เช้าทำไม” เต่าตอบว่า “อ้อ ฉันเดินไปเที่ยวสัก
หน่อยเท่านั้น” กระต่ายก็หัวเราะเยาะเต่าและว่า “แม่! เอ็ง
มาเดินเที่ยวเล่น ข้าคิดว่า เอ็งใช้ชาของเอ็งทำอะไรที่มี
ประโยชน์ยิ่งกว่าเดินเที่ยวเล่นจะดีกว่า” เมื่อได้ยินคำนี้
แล้วเต่าก็โกรธจึงว่า “แน่ แอ้ย! เอ็งคิดว่าเอ็งทำอะไร
ไร ค่ะอะไรด้วย ชาของเอ็งซึ่งเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าข้าทำได้ไหม ?
กระต่ายตอบว่าได้ซิ
เต่าก็บอกว่า “ข้าไม่เชื่อ ข้านึกว่าถ้าเราทั้งสองจะวิ่ง
แข่งกัน ข้าจะชนะเป็นแน่ ” กระต่ายก็หัวเราะ
ใหญ่และว่า “อันจริง! ข้ายเต่าข้างอนึกว่า จะชนะ

นะได้ เอา หรือ พนัน กันสักเท่าไร ละ” เค้า ตอบว่า
 ข้าจะ พนัน เอา เงิน สิบ บาท แต่วันนี้ ดี สาม ดาว หวด หนึ่ง จะได้ หรือ
 ไม่ละ กระ ต่าย ตก ลง ให้ แข่ง กัน เดี่ยวนี้ เค้า
 ก็ ตอบ ว่า “ ประเดี๋ยว ก่อน ชี ! ” ข้า ยัง ไม่ได้ กับ เขา
 ข้า หิว เข้า เหลือ เกิน คอย ข้า ที่ นี้ อีก สัก ครึ่ง ชั่วโมง ข้า จะ
 กลับ มา เมื่อ เค้า กำ ตั้ง เดิน กลับ ไป บ้าน มัน มัน ว่า “ อ้าย
 กระ ต่าย นี้ หมิ่น ต่ ถู ก ข้า เพราะ เห็น ว่า เขา ข้า สั้น ๆ งอ ๆ
 แต่ ข้า จะ หลอก ให้ มัน เช็ด มือ ข้า ที่ เดี่ยว มัน ยาก จง หอง หวด
 ไต่ ด้วย จะ ให้ มัน อาย จน ได้ ” ครั้น เค้า ถึง บ้าน ก็
 เรียก เมีย ให้ แต่ง ตัว มา ที่ นาน ด้วย กัน เมีย ถาม ว่า จะ ไป ทำ
 อะไร เค้า ก็ บอก ว่า “ ฉัน พนัน เอา เงิน สิบ บาท และ สาม ดาว
 หวด หนึ่ง คือ ฉัน จะ วิ่ง แข่ง กัน กับ อ้าย กระ ต่าย ฉัน
 จะ ชนะ มัน แน่ ที่ เดี่ยว ” เมีย ตอบ ว่า “ ฉะ ฉะ บ้า
 จัง วัน นี้ จะ คิด ชนะ อ้าย กระ ต่าย ได้ อย่างไร ” เค้า ตอบ ว่า “ หนึ่ง
 ชี ! อย่า พุด มาก ไป ฉัน ชนะ เอง อย่า รบ กวน เป็น ชูระ
 ให้ มาก ไป เลย เป็น ชน ชาต, เร็ว ๆ ชี ! ไป แต่ง ตัว มา กับ
 ฉัน เดี่ยว นี้ เถิด ” เมีย จึง แต่ง ตัว แล้ว เดิน ตาม ผัว ไป นาน
 เดิน พดาง เค้า สอน เมีย ไป พดาง ตาม ทาง ว่า “ เรา จะ วิ่ง แข่ง ใน
 นา นั้น อ้าย กระ ต่าย นั้น จะ เอา รอย ไถ สาย หนึ่ง เป็น ทาง วิ่ง ฉัน

จะเอารอยไถ อีก สายหนึ่ง เหมือน กัน เรา จะ วิ่ง ออก มา จาก ต้น
ทาง ข้าง ไน้ น หัด ก่อน ค้าง คอย แอบ อยู่ ใน รอย ไถ บ้าง ทาง
ข้าง นี้ เวลา นั้น ไป อยู่ ข้าง รอย ไถ ไน้ น เมื่อ อ้าย กระ ต่าย มา
ถึง ก็ ให้ ตก ชน ร้อง ว่า “ข้า มา ก่อน ถึง แล้ว” เมื่อ เต่า มา ถึง
ที่ แล้ว มัน เห็น อ้าย กระ ต่าย คอย อยู่ ที่ นั้น เต่า จึง ถาม ว่า จะ
แข่ง กัน เดียว น หรือ ยัง กระ ต่าย ก็ ตก ลง กัน แล้ว เต่า กับ กระ
ต่าย ก็ ไป ขึ้น อยู่ ใน รอย ไถ ค้าง คอย ร้อง ว่า หนึ่ง!
สอง! สาม! แล้ว ออก หน้า วิ่ง ไป โดย เต็ม กำลัง

แต่ เต่า เดิน ไป ได้ สอง สาม ก้าว เท่านั้น แล้ว นั่ง คอย
อยู่ ใน รอย ไถ เมื่อ กระ ต่าย ก็ ไป ถึง แล้ว มัน เห็น อี เต่า นั่ง
อยู่ ที่ นั้น อี เต่า ร้อง ว่า “ข้า มา ถึง ก่อน แล้ว” กระ
ต่าย ก็ ประหลาด ใจ มาก เพราะ มัน คิด ว่า เป็น อ้าย เต่า ตัว นั้น
เชิง เหตุ ว่า เต่า ตัว นี้ ไม่ ผิด กัน กับ เต่า ตัว น้อย กระ ต่าย จึง
ไล่ ว่า จะ เป็น การ ล้อ ลวง จึง ได้ พุด ว่า “นี่ ไม่ ถู ก เรา
ต้อง วิ่ง กัน อีก ที่ หนึ่ง มัน จึง ออก หน้า วิ่ง แข่ง ไป อีก อี เต่า
เดิน ไป ได้ หน่อย ก็ หยุด แลย ๆ เสีย แต่ เมื่อ กระ ต่าย มา ถึง ข้าง ไน้ น
อ้าย เต่า ร้อง ว่า “เฮ้ย! ข้า มา ถึง ก่อน แล้ว” อ้าย
กระ ต่าย คิด ว่า นี่ พิรุณ ที่ เตี้ย ๆ แล้ว บอก ว่า ไม่ เป็น อะไร
ให้ แข่ง กัน อีก อ้าย เต่า ก็ ตอบ ว่า “ได้! เรา จะ วิ่ง แข่ง กัน อีก

ให้เข้าใจ ชั่งที่ เดียว ” กระ ต่าย จึง ไต่ วัง แข่ง จน ถึง เจ็ดสิบ เทียว
แต่ ได้ เห็น ชีเต่า ข้าง น้ แด่ ช่ายเต่า ข้าง โนน อยู่ ทุก ที่ ร้อง ว่า “ข้า
ถึง ก่อน แลว ”

คราว ที่ เจ็ดสิบ เอ็ด กระต่าย หล ด้ม ขาดใจ
ตาย ใน กตางทาง ช่ายเต่า จึง เรียก เมีย ให้ มา แลว
มัน ทั้งสองตัว ก็ กลับ ไป บ้าน ด้วย ความ ยิน ดี เป็นอัน มาก

แม่ ถ้า มัน ยัง ไม่ตาย เสีย แลว มัน คง จะ อยู่ บ้าน นั้น ให้ เห็น
จนวัน นี้น ท่าน ทั้งหลาย ควร จะ เรียน เมื่อ เวลา อ่าน เรื่อง อัน
จริง ๆ นี้น คือ ถ้า แม้น ว่าท่าน เป็น คนใหญ่ ก็ ไม่ ควร ที่ จะ

ประ มาท ผู้ น้อย แม่ แต่ เต่า ก็ ยอ่า หัวเราะ เยาะ อีก ประการ
หนึ่งถ้า ท่าน ผู้ หนึ่งผู้ ใด มีคน ควร เลือก หา ภรรยา มี ที่ ทรู กต
ละ ม้าย คต้าย กัน ทั้ง ให้ มี ผัว พรรณ คต้าย ๆ กัน ด้วย แม้ ว่า
เป็น เต่า ก็ ควร ให้ เลือก เต่า ที่ มี รูป ผัว พรรณ ละ ม้าย คต้าย กัน มา
เป็น คู่ ก็ จะได้ ผด บาง คราว อย่าง เต่า คู่ น

เรื่อง ขอ วิเศษ

มี ชาย ๑ คน ชื่อ นายสิน อยู่ในหัวเมืองบ้านนอก รับจ้าง
เป็น คนใช้ ของ ขุนนาง ที่ หัวเมือง นั้น นายสิน เป็น คนไม่เกียจ
คร้าน เลย ถ้า มี งาน ทำ มาก เขาก็ ทำ ไป ไม่ได้ บ่น และ ทง มี
ใจ เอื้อ เพื่อ ช่วย คนอื่น ด้วย เสมอ เมื่อ นายสิน ได้ ทำ การงาน
ให้ เดือน หนึ่ง แล้ว ขุนนาง ไม่ ได้ ให้ เงิน เดือน เขา เพราะ
เห็นว่า เป็น คน ใจ นายสิน ก็ ไม่ ว่า อะไร ทำ การ งาน ต่อ ไป อีก
จน สิ้น เดือน แล้ว ก็ ขอ ให้ ขุนนาง จ่าย เงิน เดือน ให้ เขา และ จะ ตา
ออกไป ทำ งาน ที่ อื่น ขุนนาง รับ ว่า ได้ ทำ การ สิ้น เดือน แล้ว จะ
จ่าย เงิน ให้ เขา แต่ นายสิน ใจ เดิม ที่ ไม่ รู้ ว่า เงิน เป็น
อย่างไร ขุนนาง ตระ หนั นั น จึง เอา เงิน ให้ เขา แต่ เพียง สิ้น
ได้ถึง เท่านั้น และ นายสิน ใจ ก็ คิด ว่า เงิน สิ้น เดือน นั้น พอ สิ้น
ควร กับ เวลา ที่ ตน ทำงาน ให้ เขา แล้ว นายสิน ก็ ออก เดิน ไป
ตาม บ่า หา งาน ที่ อื่น ทำ ไม่ เข้า เขา พบ ชาย เดียว แก่ ชรา คน
หนึ่ง อยู่ ใน กระถ่อม เล็ก ใน บ่า ชาย ชรา นั้น พุด กับ เขา ว่า

“ท่าน ดูเหมือน จะ ไม่มี ความทุกข์ อะไร” นายสิน ก็ ตอบ ว่า

“ขุระ อะไร ฉัน จะเป็น ทุกข์” ฉัน มี ทรัพย์ สิน เป็น เชนก อนันต์”

ชาย ชรรา จึง ถามว่า “ท่าน มีเงิน สัก เท่าไร” นายสินตอบ

ว่า “มีเงิน สาม สติ่ง และ ยัง ไม่ทราบ ว่า จะ จ่าย เงิน ทำอะไร” ชาย

ชรรา ตอบว่า “ดูซิ ท่าน! ข้าพเจ้า เป็น คนจน และ ชรรา แล้ว

ทำ การ อื่น ไม่ ได้ ขว เงิน สาม สติ่ง นั้น ให้ ข้าพเจ้า เกิด ท่าน

ยัง หน่อม ยัง แน่น อยู่ และ คง จะ หา งาน ทำ ได้ โดยง่าย”

นายสิน ก็ ส่งสารคน แก่ นั้น แล้ว ตอบ ว่า “ฉัน จะ เอา เงิน

นั้น ให้ ตา ฉัน ไม่ รู้ ว่า จะ เอา ไป ทำ อะไร” คน แก่

จึง สรรเสริญ ว่า “ท่าน เป็น ผู้ ใจบุญ ข้าพเจ้า จะ ให้ อะไร ท่าน

ตาม อย่าง แต่ ท่าน จะ ประสงค์ หรือ ไม่” นายสิน ก็ ตอบ

ว่า “ฉัน เห็น ว่า ตา เป็น ผู้ วิเศษ แล้ว ฉัน อยาก ได้ กตัญญู

ซึ่ง จะ เป้า ลูก เสมอ มิ ได้ มี ผิด เคย เป็น ที่ หนึ่ง แต่ อยาก ได้ ขอ

ซึ่ง ฉัน จะ ชัก เมื่อใด คน ที่ ฟัง ก็ ต้อง เดิน รำ กระโดด ไป มา ไม่ หยุด เป็น

ที่ ต้อง แต่ ที่ สาม คือ เมื่อ ฉัน ขอ อะไร จาก ใคร ๆ

แต่ ต้อง ยอม ให้ ทุก อย่าง” คน ชรรา นั้น ก็ ตอบ ว่า

ได้ แล้ว เข้า ไป ใน กระถอม เอา กตัญญู แล้ว ขอ มา ให้ แล้ว

จึง ว่า “ถ้า ท่าน จะ ขอ อะไร จาก คนอื่น เมื่อใด ก็ ดี ผู้ นั้น ต้อง ยอม

ให้ทุก อย่าง เสมอ” นายสิน ก็ ตาม ผู้วิเศษ ไป ตาม บ่า อีก ประ
 เดียว นายสิน พบ เจ๊ก คน หนึ่ง คอย พัง นก ร้อง บน ต้น ไม้ เจ๊ก ก็
 พูดว่า “คุณ เล็ก ๆ ตัว นั้น ตัว มัน ก็ เล็ก ๆ เท่า นั้น แต่ แม่ มัน
 ข้าง ร้อง เพราะ จริง น่า จะ อยาก ได้ นก ตัว นั้น แต่ ขั้ว จับ
 มัน ไม่ได้” นายสิน ก็ บอกว่า “ถ้า เป็น แต่ เท่า นั้น ก็ ง่าย ที่
 เดียว” เขา จึง เอา กัด ดึง เบ้า แล้ว นก ตัว นั้น ก็ ตก ลง จาก ต้น ไม้ นาย
 สิน ร้อง บอก ให้ เจ๊ก ไป เก็บ นก ตัว นั้น เอา เจ๊ก ก็ ชม ว่า
 เขา ยัง แม่น นึก แล้ว คิด ตาม ไป หา นก ตัว นั้น ใน พง หนุ่ย
 ใน พง หนุ่ย นั้น มี ต้น ไม้ ต่าง ๆ ซึ่งมี หนาม มาก ด้วย เมื่อ
 เจ๊ก กำลัง หา นก อยู่ นาย สิน นึก ถึง นก ขัน และ ทั้ง จะ ดอง ชอ
 ของ เขา ด้วย จึง ได้ ลง มือ จับ ชอ นั้น ครั้น เจ๊ก
 ได้ ยืน เฝ้าย ชอ ก็ เห็น ว่า กระโดด มา กระโดด ไป จน คิด หนาม เสียด
 หมด แล้ว นายสิน ก็ ยิง จับ ชอ เร็ว ขึ้น เจ๊ก ก็ ยิง กระโดด
 สูง ขึ้น เสมอ หนาม ข่วน ตัด เจ็บ “โอ๊ย ย่า! เจ๊ก
 ชี้อ เจ็บ มาก ขั้ว ไม่ ต้อง การ นก ตัว นั้น ขั้ว อยาก กลับ บ้าน
 ของ ขั้ว ไม่ ควร ให้ แก่ แก่ เหมือน ขั้ว ทำ อย่าง นี” นายสิน
 ก็ หัวเราะ แล พูดว่า “อ้อ อ้าย หาง หนู เช็ง เป็น แก่ แก่ ไร้ง จำ นำ

หรือ เอ็ง ได้ กัดเงิน มาจาก คนอื่น มา มากแล้ว หนาม จึง กัด
 เอ็ง แทน ” แล้ว เขา ชัก เร็ว ขึ้น อีก จน ถึง เลื่อ ผ้า ขาด หมด เจ็ก
 ร้อง “ เค้าเบ้ ! เค้าเบ้ ! ชั่ว จะ เอา อะไร มา ให้ นาย ตาม ขอบใจ แต่
 อย่า ชัก ซอ นั้น อีก ชั่ว จะ ให้ เงิน ส่อง ร้อย บาท. ” นายสิน ก็
 ตอบว่า “ อ้อ ถ้า เป็น เจ็กใจ กว้างขวาง อย่างนี้ ฉัน จะ ไม่ ชัก ซอ อีก ”
 เจ็ก จึง เอา เงิน ส่อง ร้อย บาท ให้ แก่ นายสิน แล้ว เดิน เหยย ไป
 ตาม บ่า อ้าย เจ็ก ก็ รอ ให้ นายสิน ไป โถด แล้ว ก็ ร้อง คำ
 ด้วยเสียง ดัง เบิน คำ หยาบ ข้าง ต่าง ๆ จน เห็น ยอ พุด ไม่ ออก แล้ว
 เจ็ก ไป แจ้ง ความ ที่ บ้าน นาย อำเภอกว่า มี ผู้ ร้าย ยอ เหยย ทรัพย์ ของ
 เขา ที่ ใน บ่า แล้ว ทำ ร้าย ร่วง กาย เขา ด้วย นาย อำเภอก ถาม เจ็ก
 ว่า ผู้ ร้าย ซึ่ง ได้ ทำ ร้าย นี้ มี ตำตรา อวูช อย่างไร บ้าง อ้าย
 เจ็ก ตอบว่า ไม่มี อวูช อะไร มี แต่ กัด งู เบ้า และ ซอ เท่านั้น จำ ได้
 ง่าย นาย อำเภอก จึง ให้ คน ไป จับ ตัว นายสิน ไม่ ช้า ก็ ได้ ตัว
 นายสิน มา แล้ว นายสิน ก็ บอก นาย อำเภอก ว่า “ ข้าพเจ้า
 ไม่ได้ ทำ ร้าย ค่ะ เจ็ก คนนี้ เหยย ทั้ง ไม่ได้ ยอ เหยย เงิน เขา เจ็ก
 นี้ ได้ เอา เงิน มา ให้ ข้าพเจ้า เป็น ค่า ให้ ข้าพเจ้า เลิก ชัก ซอ เพราะ
 เขา เห็น ว่า เพื่อง ไม่ ด้ เพราะ ” อ้าย เจ็ก ยืนยันว่า “ นาย
 สิน พุด โกลหก ที่ เดียว แล้ว นาย อำเภอก ไม่ เชื่อ คำ ของ นายสิน

ต้อง ชังตัว นายสิน ไว้จนกว่า คุณาการ จะได้ พิจารณา และ พินิจพิจารณาคะ
ด เรืองนี้ ก่อน คุณาการ พิจารณา เห็นว่า นายสิน เป็นผู้ร้าย

แล้ว พินิจพิจารณาดัง โทษ จำ คุณาการ มี เจ็ด ก็ มีความ
ใจ เป็น อันมาก ด้วย นั้นว่า นายสิน ถูก โทษ เท่านั้น ก็ พอ สม

ควร แล้ว นายสิน จึง ขอ อนุญาต คุณาการ ว่า จะ ชัก ขอ ให้ พัง
ลักหน้อย แต่ ข้ายเจ็ก ก็ บอกว่า “อย่า เพ้อ ก่อน ! เอา เชือก

มา ผูก ตัว ชั่ว ไว้ ให้ แน่น เสีย ก่อน ” คุณาการ ก็ ยอม ให้ นายสิน
ชัก ขอ ให้ พัง นายสิน จึง หยิบ ขอ และ ดึง มือ ชัก แล้ว คุณาการ

นายอำเภอ, ข้ายเจ็ก และ พนักงาน คน อื่น ๆ ที่ คัด ทุก คน ก็
เห็น ว่า กระโดด สูง ขึ้น เสมอ แม้ แค่ หมา และ แมว ใน ถนน ก็

เห็น ไป ด้วย จน เห็น ยหยาใจ ไม่ ได้ คุณาการ บอกว่า ถ้า
นายสิน จะ ไป รอด เลิก ชัก ข้ายชอนนั้น เสีย แล้ว จะ ปล่อย ตัว ไป

นายสิน ก็ เลิก เข้า ไป ใกล้ ข้ายเจ็ก ถาม ว่า “มึง เอา เงิน นั้น
มา แค่ ไหน บอก ญ ให้ รู้ มิฉะนั้น ญ จะ เอา ขอ ชัก อีก ” ข้ายเจ็ก

จึง รับ ว่า “ เงิน สองร้อย บาท นั้น จะ โหมย คนอื่น มา ให้ นายสิน
จริง ๆ เมื่อ คุณาการ ได้ ยิน แล้ว ก็ ดึง โทษ ให้ จำ คุณาการ ข้ายเจ็ก

นั้น กำหนด สาม มี แล้ว ปล่อย ตัว นายสิน ไป .

เรื่องอาดีบาบา แด่ พวกปล้น

ใน หัวเมือง แห่ง หนึ่งใน ประเทศ อาหรับ ครัง นั้น มี คน อยู่
สอง คน หนึ่ง ชื่อ แคซิม เป็น คน มัว มี แต่ นอง ชื่อ อาดี
บาบา เป็น คน ยาก จน อาดี บาบา ทำ การ คัด ฟัน เพื่อ เติง
ชีวิต แต่ แคซิม นั้น เป็น พ่อค้าใหญ่ วัน หนึ่ง เวลา
อาดี บาบา ไป คัด ฟัน ใน บ่า เขา ได้ ยืน เติง คน ชี มา มา หลาย
คน ครัง เข้า มา ใกล้ อาดี บาบา ก็ แอบ ค้ม ไม้ ใหญ่ คอย ดู ว่า
จะ เป็น อย่างไร ภาย หลัง อีก สอง สัปดาห์ ที่ เขา เห็น เป็น
พวก ปล้น ดี ลับ คน หัว หน้า ของ พวก นี้ กระโดด ลง จาก หลัง
ม้า แล้ว เข้า ไป ที่ หน้า ผา สูง ๆ ซึ่ง อยู่ ใน ค้ำบล นั้น ร้อง เรียก
ด้วย เสียง ดัง ว่า “เบิด ชี เซซา มี” อาดี บาบา ก็ มีความ
ประหลาดใจ มาก เพราะ ใน ทันใด นั้น หิน ก็ เบิด ได้ แล้ว อาดี
บาบา ก็ เห็น เป็น ถ้ำ ลึก ๆ พวก ปล้น เข้า ไป ใน ถ้ำ เขา ของ
ต่าง ๆ ที่มี ราว คา มาก ได้ ใน นั้น แล้ว ไม่ ช้า พวก ปล้น ก็
พากัน ออก มา จาก ถ้ำ นั้น ทุก ๆ คน หัว หน้า จึง ร้อง ด้วย
เสียง ดัง ว่า “เบิด ชี เซซา มี” แล้ว หิน ก็ เบิด ถ้ำ ไว้ แน่น

แล้ว พวก ปล้น ขึ้น บน หลัง ม้า ขี่ ไป ตาม บ่า ครั้น เมื่อ พวก ปล้น
ไป หมด แล้ว อาดี นามา ก็ เข้า ไป โกก หิน นั้น และ ร้อง เรียก

“เบ็ดซี เซซา มี” เหมือน หัว หน้า ของ พวก ปล้น ได้ ร้อง เรียก
หิน นั้น ก็ เบ็ด แล้ว อาดี นามา เข้า ไป ใน ถ้ำ เขา เห็น มี เงิน ทอง
เพชร พลอย และ สิ่ง ของ สวรรค์ อยู่ใน ถ้ำ เป็น อัน มาก เขา จึง

เอา กระสอบ ใหญ่ ๆ มา ใส่ เงิน ทอง ให้ เต็ม แล้ว ออก มา จาก ถ้ำ
ร้อง ว่า “เบ็ดซี เซซา มี” และ หิน ก็ เบ็ด ถ้ำ เข้า ใจ

อาดี นามา จึง เอา กระสอบ บรรทุก บน หลัง พา แล้ว กลับ บ้าน
ครั้น อาดี นามา ถึง บ้าน เขา เรียก เมีย ของ เขา ให้ มา

ดู เงิน ทอง และ อธิบาย เรื่อง พวก ปล้น และ ถ้ำ ดับ
ของเขา ให้ ฟัง แล้ว ตั้ง เมีย ให้ นับ เงิน นั้น เมีย อาดี

นามา ก็ ขี้ เกียจ นับ เพราะ เห็น ว่า จะ เป็น การ นาน ที่ จะ นับ
เงิน มาก อย่าง นั้น เขา จึง ไป ที่ บ้าน ของ แคมิม ขอ ยิ้ม ทนทาน

เมีย แคมิม ๆ เป็น คน ฉลาด มาก เขา อยาก จะ ทราบ ว่า เมีย อาดี
นามา จะ เอา ทนทาน ไป ทำ อะไร เพราะ ฉะนั้น เมีย แคมิม เอา เนย

ทา กระพริบ ข้าง ใต้ ก้น ทนทาน เวลา เมีย อาดี นามา เอา ทนทาน ไป ส่ง เมีย
แคมิม เมีย แคมิม ได้ เห็น มี เหรียญ ทอง อัน หนึ่ง ติด อยู่ ใต้ ทนทาน

เขา จึง เรียก แคมิม มา และ ชี้ให้ เขา ดู เหรียญ ทอง นั้น แคมิม
 พูด ว่า “แม่ยาย อาตม์ บาบานั้น คงจะเป็น เศรษฐี จริง ดุชิต
 เขา มี เงิน นับ จน ไม่ได้ เขา ต้อง ใช้ ทนทาน ” แคมิม จึง ไป หา
 อาตม์ บาบามา และ ถาม ว่า “เหรียญ ทอง นี้ เช็ง ได้ มา แะไหน ถ้า เช็ง
 จะ ไม่ บอก ฉัน จะ ไป พ้อง ศาสตรา ว่า เช็ง ได้ ชะ โมย เหรียญ ทอง นี้ มา
 อาตม์ บาบามา ก็ กัด ๆ จึง ได้ เอา เรื่อง ถ้า ของ พวก ปล้น ให้ ฟัง
 ทุก ประการ แคมิม จึง นึก ว่า จะ ไป เทียว หา ถ้า นั้น วัน
 หนึ่ง แคมิม ตระ เตรียม พา หลาย ตัว พา เหล่า นี้ มี กระสอบ
 ตัว ละ สอง กระสอบ บน หลัง เพื่อ แคมิม จะ ถัก ทรัพย์สิน จาก
 ถ้า ของ พวก ปล้น ให้ มาก. เมื่อ ถึง ถ้า แล้ว แคมิม
 ร้อง เรียก ว่า “เบ็ตติ เซซา มี” ตาม คำ ขิ ขิ บาย ของ น้อง
 หิน ก็ เบ็ต และ แคมิม กับ พา ของ เขา เข้า ไป ใน ถ้า แคมิม
 กัด ว่า จะ มี ใคร เห็น เขา จึง สั่ง ให้ หิน ปิด ถ้า เสีย เมื่อ
 เวลา เขา เข้า ไป อยู่ ข้าง ใน ได้ แล้ว ครั้น แคมิม เอา เงิน ทอง เป็น
 อัน มาก บรรทุก พา แล้ว ทุก ตัว เขาก็ อยาก จะ ออก และ กลับ
 ไป บ้าน แต่ ต้ม คำ ที่ ใช้ ดำ หรับ ให้ ถ้า นั้น เบ็ต เขา
 จึง ออก ไป ไม่ได้ ประเดี๋ยว อีก ดัง ดัง ชั่ว โมง พวก ปล้น ก็

มาถึงถ้า เมื่อเข้าไปในถ้ำก็แต่เห็นแคชิมเข้า พวก
ปล้นจึงได้ฆ่าแคชิมเสีย และเอาศพไปผูกไว้หน้าถ้ำเป็นสำคัญ
เพื่อมิให้ใครๆ ลงเข้าไปในถ้ำนั้นอีก

ต่อมาอีกสองสามวันฮาดิ บาบ่าไปที่ถ้ำของพวกปล้นนั้น
เมื่อถึงแล้วจึงเห็นศพแคชิมอยู่ที่นั่น ก็มีความเสียใจเป็นที่สุด
เขาจึงเอาศพไปบ้านเพื่อจะได้จัดการตามธรรมเนียม และ
เขาได้ลักเอาเงินทองไปด้วยอีกเป็นอันมาก ไม่ช้าพวกปล้น

ก็มาที่ถ้ำอีก และรู้ว่ามิผู้บังอาจลักเอาศพและทรัพย์สินไปได้อีก
ก็รู้สึกว่ามีคนที่รู้วิธีเปิดถ้ำได้ หัวหน้าจึงส่งพวกปล้นคนหนึ่ง
ให้สืบหาผู้ที่บังอาจทำการนี้ และคอยรักษาถ้ำอยู่เสมอ
ครั้นเมื่อฮาดิ บาบ่าไปที่ถ้ำนั้นอีก คนรักษาถ้ำก็แอบดูแล้ว

ลึกลับรอยฮาดิ บาบ่าไป เพื่อจะสืบให้รู้แน่ที่บ้านเขาอยู่ที่ไหน
แล้วก็ตั้งเกดบ้านของฮาดิ บาบ่าไว้ คนปล้นเอาดินสอเขียน
หมายที่ประตูบ้านนั้นไว้เป็นสำคัญ แล้วกลับไปบอกหัวหน้า
หัวหน้าก็ตั้งใจนัก และตั้งใจว่าจะไปฆ่าฮาดิ

باب่าในคืนวันนั้น

อาดี บาบามี หญิง ลูกจ้าง อยู่ คน หนึ่ง ชื่อ มอญ อานา
 เบน คน ชื่อ ตรง เมื่อ เวลาเย็น วัน นั้น มอญ อานาได้ แด เห็น อ้าย
 พวกปล้น นั้น เขียน หมายถึง ที่ ประตุ จึงนึก ว่า คง มีคน คิด อุบาย
 จะ ทำร้าย ค่ออาดี บาบา เป็น แน มอญอานา จึง หยิบดิน ส่อ มา
 เขียน หมายถึง สำคัญ นั้น ที่ ประตุ บ้าน ขึ้น ๆ ใน แถว นั้น เสีย ทุก ๆ บ้าน
 ครั้น เวลา ดึก พวก ปล้น เข้าไป ใน เมือง เพื่อ จะฆ่า อาดี บาบา เสีย แต่
 เมื่อ ถึง ถนนที่ บ้าน อาดี บาบา อยู่ คน ปล้นก็ จำ บ้าน นั้นไม่ได้
 เพราะ เหตุว่า มี ที่ สำคัญ ที่ เขียนไว้ ที่ ประตุ บ้าน นั้น เหมือน กัน หัว
 หน้า ของ พวก ปล้น ก็ โกรธ นั้ และ ฆ่า อ้าย พวก ปล้น คนซึ่งได้
 ทำการ นั้น ให้ ไม่ สำเร็จ เสีย

หัวหน้าก็คิด อุบาย ที่ จะ แก้ มี ออาดี บาบา อยู่ เสมอ วัน หนึ่ง
 เขา แต่งตัว เบน พ่อค้า ขายน้ำมัน และได้ เข้าไปใน เมือง มี อูฐ
 ไป ด้วย ยี่สิบ ตัว บน หลัง อูฐ เหล่า นั้น มี คู่มุ สำหรับ ไล่ น้า มัน
 ตัว ละ สอง คู่มุ แต่ มี น้ำมัน อยู่ใน คู่มุใบ เดียว เท่านั้น ใน คู่มุ อื่น ๆ
 ทุก ๆ ใบมี พวก ปล้น ซ่อน ตัว อยู่ใบ ละ คน ครั้น มา ถึง ถนน นั้น
 หัวหน้า ก็ เห็น อาดี บาบานั่ง อยู่ ที่ ประตุ บ้าน หัวหน้า ก็ เข้า ไป
 โกล่ถาม อาดี บาบา ว่า จะ ซอ น้า มัน บ้าง หรือ อาดี บาบามี ความ
 พอใจ ที่ จะ ซอ แล้ว เชิญ พ่อค้า ให้ เข้ มา พัก ใน บ้าน สักคน หนึ่ง

แต่ฮาดิมาบาหาจำได้ไม่, ว่าพ่อค้านั้น เป็นหัวหน้า ของพวกปล้น ส่วน
หัวหน้าก็เกรง ว่า ฮาดิ มาบา จะ จำได้, จึง บอก เป็นอุบาย ว่า เรามี ชูระ
จำเริญ ที่ จะต้อง ไป ที่อื่น และ จะมี ความชอบใจ มาก ถ้า ฮาดิมาบา
จะยอม ให้เขาเอา คุ่ม น้ำมันไว้ ได้ ถูกลัก คั่น หนึ่ง ฮาดิมาบา
ก็ยอม ครั้น เวลา จำ คุ่มคังไว้ ใน ห้องเสร็จ แล้ว หัวหน้า จึง บอก
พวก ปล้น ซึ่ง ช้อน อยู่ ใน คุ่ม ว่า เมื่อ ฮาดิ มาบา นอน หลับ แล้ว ไม่ ช้า
เขา จะ กลับ มา และ จะ เอา หิน เด็ก ๆ ปร่า ที่ หน้า ต่าง เป็น
สำคัญ แล้ว ให้ พวก ปล้น ลงมือ ฆ่า ฮาดิ มาบา เสีย

คืน วัน นั้น มอียอานาไม่มี น้ำมันใส่ ตะเกียง เขา จึง เข้า
ไป ใน ห้อง ได้ ถูกลัก นั้น เพื่อ จะ เอา น้ำมัน ลัก หนึ่ง หยิบ ห้องนั้น มืด
ครึ้ม เมื่อ มอียอานา เปิด คุ่มใบ หนึ่ง คน ปล้น ซึ่ง อยู่ใน คุ่มใบ นั้น
นึก ว่า หัวหน้า ของ เขา มา หา จะ สั่ง อะไร อีก คนปล้น จึง ถาม

ว่า “ถึง เวลา กำหนด แล้ว หรือยัง?” มอียอานา ก็ ตกใจ แล้ว
ตอบ ว่า “ยัง คอย ประเดี๋ยว” มอียอานา ก็ ไปดู ใน คุ่ม
อื่น ๆ ทุก ๆ ใบ และ เห็น มี น้ำมัน อยู่ แต่ใน คุ่มใบเดียว เท่านั้น ใน
คุ่มอื่น ๆ มี คน แอบ อยู่ ทุก ๆ ใบ มอียอานา จึง เอา น้ำมันใส่
กาใบใหญ่ และ ค้ม ให้ เตือด แล้ว มอีย อานา กลับไป เอา น้ำ
มันร้อน ๆ เทลงในคุ่มทุก ๆ ใบ จนอ้ายพวกปล้นตายหมด

ครั้น เวลาตึก หัวหน้าที่ก่อกับมา แต่ เขา ก็ฮั่นหิน เด็กๆ ไปได้
 ที่ หน้าต่าง ก็ไม่มี ใคร ขาน เขา จึงงัด หน้าต่าง ลง เข้าไป จึงรู้ ว่า
 พวก ของ ศัตรูตาย เสียหมด แล้ว เขา ไม่อาจ จะไป ทำร้าย อาดี นามา
 ใน เวลา นั้นได้ เพราะ เขา คิดว่า อาดี นามา คงจะ รู้ ดีกว่า พวก
 ปล้น เข้า มา อยู่ ในบ้าน แล้ว และ บางทีก็ จะ คอยดู ว่าจะมี พวก ปล้น
 อื่น ๆ ที่มา อีก เพราะ เหตุ นั้น หัวหน้าที่ก่อกับไป เสีย โดย เร็ว ภาย
 หลัง หัวหน้าที่ก่อกับ คิด หา อุบาย ที่ จะฆ่า อาดี นามา อีก อย่าง หนึ่ง
 เขา ปลอม ใส่ หนอง ดำ ยาว คิด ที่ หน้า แล้ว มา ตั้ง ร้านขาย
 ผัก ตรง กัน ข้าม กับ บ้าน อาดี นามา ไม่ ช้า บุตร ของ อาดี นามา
 มา ก็ เป็น เพื่อน กัน กับ เจ้า ของ ร้านขาย ผัก ซึ่ง ตั้ง ใหม่ และได้
 เชิญ ให้ ไม่ เทียว ที่ บ้าน อาดี นามา คิด ว่า พ่อ คำน เป็น คน ดี
 ใน เวลา เย็น วัน หนึ่ง จึง เชิญ ให้ รับประทานอาหาร ที่ บ้าน อาดี
 นามา จำ พ่อ คำ ขยาย ผัก ไม่ได้ ว่า เป็น หัวหน้าที่ก่อกับ ของ พวก ปล้น
 เวลา กำลัง รับประทานอาหาร อยู่ อาดี นามา เขา เกิด อมา ให้ พ่อ คำ ใส่ ใน กับ
 เข้า แต่ พ่อ คำ นั้น ไม่ อยาก จะ เขา เกิด อใส่ และ มอญ อานา ซึ่ง
 กำลัง เดิน ไตร่ อยู่ ได้ สังเกต ดู ว่า พ่อ คำ ไม่ ชอบ กิน เกิด อ ตาม ธรรมเนียม
 ชาวยุโรป มอญ อานา จึง รู้ แน่ ว่า พ่อ คำ คง ปลอม มา
 คิด ทำร้าย อาดี นามา

ครั้น รับประทาน แล้ว อาตี๋ มาบ่าจึงเชิญ พ่อค้าให้ดู การ เต้น รำ

และ ฟัง เพลง แล้ว อาตี๋ มาบ่า ได้ เรียก มอญอานา และ ลูกจ้าง

อื่น ๆ ให้ เต้น รำ และ ร้อง เพลง เป็น ที่ สนุก รื่น เริง เวลา มอญ

อานา กำลัง เต้น รำ อยู่ เขา ชัก มีด ออก แหว พ่อค้า นั้น ตาย แล้ว

จึง เอา หนวด ปลอม นั้น ออก เลี้ย อาตี๋ มาบ่า จึง จำ ได้ ว่า พ่อ

ค้า นั้น เป็น หัว หน้า ของ พวก ปล้น อาตี๋ มาบ่า จึง ยก มอญอานา

ให้เป็น ภรรยา ของ บุตร เขา และ ต่อ ไป อาตี๋ มาบ่า ก็ อยู่ เป็น สุข

สบาย จน คดชด ชีวิต

เรื่อง คน ตัด เลื้อย กล้า หาญ

ครั้ง หนึ่ง มี ช่างคน ตัด เลื้อย คน หนึ่ง เป็น คน เคย ผม แดง
จุมก แหถม พุด เลี้ยง ดัง วัน หนึ่ง เวลา เช้า ช่าง ตัด เลื้อย นอน อยู่
ใน ร้าน กำดัง เย็บ เลื้อย เขา เห็น คน ร้อง ชาย ขนมห มา ตาม ถนน
ก็ ร้อง เรียก ให้ มา แดวก ก็ ชาย ขนมห ช่าง ตัด เลื้อย พุด ว่า “เมื่อ
เย็บ ทาง เก่ง ตัว นี เด็ด จี แดวก ฉัน จัง จะ กิน ขนมห นี ” วัน นน ร้อง
จิต แดง มี แดง วัน มา กิน ขนมห นน หลาย ตัว ช่าง ตัด เลื้อย โกรธ
เอา ผ้า ตี แดง วัน เหล่า นน เขา ตี หน เดียว แดง วัน ตาย เจ็ด ตัว
แล้ว ช่าง ตัด เลื้อย ตี ใจ นก แดง พุด ว่า “แม่ ! ฉัน เก่ง ที่ เดียว ฉัน
ต้อง ไป ขอ ดให้ คน ร ทั่ว โลก ว่า ฉัน เป็น คน กล้า หาญ อย่าง นี ” เขา
จึง เอา ผ้า ตัด เป็น เข็ม ขัด แดง เย็บ ตัว อีก ขร ตัด ที่ เข็ม ขัด นน ว่า “ ตี
หน เดียว ต้อง ตาย หัก เจ็ด ” เมื่อ คาค เข็ม ขัด แดง เข้า ไป ส่อง
กระ จก แดง พุด ว่า “เรียม จริง ! ฉัน จะ ไป ขอ ด คน ใน โลก ให้
รู้ ว่า คน กล้า หาญ เหมือน ฉัน นี ไม่ ส้ม คว เป็น แต่ เพียง ช่าง ตัด เลื้อย
เท่านั้น ” เขา จึง บิด ร้าน เลื้อย แดง ตู ว่า จะ มี อะไร กิน ใน บ้าน

แล้วเห็นมีแต่เนยแข็ง เบียก ๆ อยู่แต่ก้อนเดียวในตู้ เขาจึง
เอาเนยแข็งนั้นใส่ในกระป๋อง และออกจากบ้านไปเที่ยวชด
ตัวให้มนุษย์ทั้งหลายทราบ แล้วข้างคิดเลือกออกเดินไปในป่า
เขาเห็นนกเล็ก ๆ ตัวหนึ่ง сидอยู่ในบ่วง เขาจึงเอานกตัวนั้น
ใส่ในกระป๋องไปด้วย ข้างคิดเลือกเดินไปในป่าจนถึง
ภูเขาส่งแห่งหนึ่ง เมื่อเขาขึ้นไปถึงบนยอดภูเขานั้นแล้วเขาได้
เห็นยักษ์ใหญ่คนหนึ่งนั่งอยู่คนเดียว ข้างคิดเลือกเข้าไปใกล้
ยักษ์และพูดว่า “เพื่อนเฮียสบายดีหรือจะท่านจะไปเที่ยว
กับฉันไหม” ยักษ์ก็มองดูข้างคิดเลือกแล้วพูดว่า “เฮ้ง
เด็กเต็มทีเห็นจะไม่มีความแรงเลย ขู่อะไร ข้าจะไปเที่ยวกับ
เฮ้ง” ข้างคิดเลือกตอบว่า “สนุกจริงดูที่นั่นซิ! ถ้า
ท่านอ่านแล้ว ท่านจะรู้ว่าฉันเป็นคนอย่างไร” เขาจึง
เปิดเสื้อให้ยักษ์เห็นเข็มขัดจากถูกว่า “นี่คือของตายทั้ง
ชุด” ยักษ์ก็ทนายความว่า เป็นมนุษย์เจ็ดคนซึ่งต้องตาย
แต่ยักษ์ยังมีความสงสัยบ้าง จึงตั้งใจว่าจะลองดูจะว่า
จริงหรือไม่ ยักษ์เอาก้อนหินมาบีบจนมีน้ำไหลออกจาก
หินสองสามหยดแล้วพูดว่า “ถ้าเฮ้งอยากจะให้ฉันนับว่า
เฮ้งแข็งแรงแท้ ๆ เฮ้งต้องทำให้เหมือนฉันซิ!” ข้างคิด

เลื้อย คอบว่า “เท่า นั้น ง่าย ที่ เดียว” เขา จึง หยิบ ก้อน เนย
แข็ง จาก กระ เบ้า และ มั้ม จน มี น้ำ โหล ออก มา หดาย หยด และ พูด ว่า
“ดูซิ นั้น มั้ม หิน ได้ ดี กว่า ท่าน อีก ”

ยักษ์ ไม่ รู้ ว่า จะ พูด อย่าง ไ่ เพราะ เขา ไม่ เคย เห็น เนย
แข็ง แต่ ก่อน จึง คิด ว่า เนย แข็ง เป็น ก้อน หิน แท้ ๆ ยักษ์
ก็ ยัง ไม่ เชื่อ ว่า ช่าง คัด เลือ ก นั้น มี แรง มาก ยักษ์ จึง เอา หิน โยน
ไป โกลด จน แด ไม่ เห็น ช่าง คัด เลือ ก ก็ พูด ว่า “อย่าง นั้น ก็ พอ
ใช้ ได้ แต่ ไม่ ช้ำ หิน นั้น คง จะ ตก มา ที่ ดิน อื่น ดิน นั้น จะ
โยน หิน ซึ่ง จะ ไม่ ให้ ตก ที่ ดิน เดียว ” พูด แล้ว ก็ หยิบ นก ตัว นั้น ออก
จาก กระ เบ้า แล้ว โยน ให้ มัน ไป เลีย

ยักษ์ นั้น ตามัว เห็น นก ไม่ ถนัด เขา นึก ว่า นก ตัว นั้น
เป็น ก้อน หิน ยักษ์ จึง พูด ว่า “ดี จริง ! แต่ ดิน นั้น อยาก จะ
ทราบ ว่า เจ้า แยก ของ หนัก ๆ ได้ หรือ ไม่ ได้ มา นี้ ช่วย ดิน แยก
ดิน ไม้ ไหญ่ ดิน นี้ ไป บ้าน ของ ดิน ” ชาย คน คัด เลือ ก ก็ ตอบ ว่า “ได้
ท่าน จง ยก โคน ไม้ เกิด ดิน จะ ยก กิ่ง ไม้ ทั้ง หมด เพราะ กิ่ง
ไม้ นั้น เป็น ส่วน ที่ ไหญ่ และ หนัก กว่า โคน มาก ” ยักษ์ จึง ยก
ดิน ไม้ นั้น แยก ไป บน บ่า แต่ ช่าง คัด เลือ ก กลับ ไป นั่ง อยู่ ใน กิ่ง
ไม้ ยักษ์ ก็ แด ไม่ เห็น ช่าง คัด เลือ ก จึง ต้อง แยก ทั้ง ดิน ไม้

แต่คนไปด้วย ไม่ช้า ยักษ์ เหนอย ร้อง บอกว่า “ระวังนะ!
ฉัน แยก คัน ไม่ คัน น้ ไป อีก ไม่ ได้ แล้ว ” ข้าง คัตเสือก จึง ลง

โดย เร็ว เขามือ ทำจับ กิ่งไม้ เหมือนได้ แยก คันไม้ ไป ตลอดทาง และ
พูด ให้ ยักษ์ ฟัง ว่า “ ฮือ! อ้าย ยักษ์ ใหญ่ ไດ อย่าง นี ยัง แยก
คัน ไม้ เด็ก ๆ คัน น้ ไป ก็ ไม่ ได้ ” ยักษ์ จึง เชิญ ข้าง คัตเสือก

มา กิน เจ้า ที่ บ้าน และ เมื่อกิน อิ่ม แล้ว ยักษ์ ก็ เชิญ ใหญ่
ให้ ข้าง คัตเสือก ไป นอน แต่ ข้าง คัตเสือก นอน ไม่ หลับ เพราะ

เหตุ ว่า เคียง น้ ใหญ่ เกิน ไป เขา จึง ไป นอน ที่ มุม ใน ห้อง
ครั้น เวลา ตี ยักษ์ จึง เอา ไม้ กระบอง ใหญ่ ตี ที่ นอน ทัว ไป

แล้ว นึก ว่า ข้าง คัตเสือก คง ตาย เสีย แล้ว

เมื่อ เวลา ยักษ์ กำลัง ตี ที่ นอน อยู่ นั้น ข้าง คัตเสือก หนี ไป เสีย
แล้ว ข้าง คัตเสือก เดิน ตามป่า ค่อย ไป จนถึง หัว เมือง ใหญ่ แห่งหนึ่ง ใน
เวลา เดิน ทาง นั้น ข้าง คัตเสือก ให้ เหนอย ช่อน และ หาว นอน เป็น กำบัง
จึง ไต่ ไป นอน พัก ริม ประตู พระราชวัง ใน เมือง นั้น

ขณะ เมื่อ ข้าง คัตเสือก นอน หลับ อยู่ นั้น มี ชาว เมือง มาดู
และ เห็น ตัว ยักษ์ ที่ เข็ม ขั้ จาตุก ว่า “ ตี หน เดียว ต้อง ตาย
ทั้ง เจ็ด ” แล้ว นึก ว่า คง จะ เป็น ทหาร กดำ หาญ หรือ ผู้

มีอิทธิฤทธิ์

ทหาร ที่ คอย เฝ้า ประตู ก็ ร้อง เรียก เพื่อน กัน ให้

มา ดู

เมื่อคน คัด เลือ ดัน แล้ว นายทหาร ตาม ข้าง คัด เลือ ว่า

อยาก จะ เข้า รับ ราช การ เป็น ทหาร หรือ ไม่

เพราะ เขา นึก

ว่า คง เป็น คน มี อิทธิฤทธิ์ เช่น นี้ จะ เป็น ประโยชน์ แก่ บ้าน เมือง มาก

ข้าง คัด เลือ ตอบ ว่า จะ มีความพอใจ ที่ จะ รับ ราชการ เป็น ทหาร นาย

ทหาร จึง นำ ไป เฝ้า

แล้ว กระษัตริย์ ของ ประเทศ นั้น โปรด พระ

ราชทาน สัญญาบัตร ตั้ง ให้ เป็น นายทหาร ผู้ ใหญ่ มี เงิน เดือน มาก

ข้าราชการ อื่น ๆ มีความ อิจฉา จึง พา กัน ไป เฝ้า พร้อม กัน

กราบ ทูล ว่า เขา ไม่ ต้มัก เป็น ข้าราชการ อีก เขา ว่า ถ้า

จะ เกิด เหตุ เถียง กัน ขึ้น ก็ ถึง ว่า เขา จะ ตาย เสีย หมด ที่ ละเจ็ด คน กระ

ษัตริย์ ก็ ทรง พระดำริ เห็น ว่า ถ้า ข้าราชการ ลาออกไป หมด แล้ว ก็

จะ เป็น การลำบาก คับ บ้าน เมือง มาก จึง มี พระโองการ โปรด ให้

ข้าง คัด เลือ มา เฝ้า แล้ว รับ สั่ง ว่า “เรา ได้ ยิน ว่า เจ้า เป็น คน

มี ฤทธิ์ มาก

และ เรา อยาก จะ เห็น ความ กล้า หาญ ของ เจ้า

ใน บำริ เมือง นี้ มี ยักษ์ อยู่ สอง คน คุ้ย ฆ่า มาก

และ ทำ ให้

ราษฎร มี ความเดือดร้อน ที่ สุด

เจ้า ไป ฆ่า ยักษ์ ทั้ง สอง

นั้น ได้

เรา จะ มอบ ยก ชาติ ให้

อีก ประการ หนึ่ง เจ้า

จะ เอา ทหาร ร้อย คน ไป ช่วย ด้วย ก็ได้ ”

ข้าง คัด เลือ กราบ

พูดว่า ข้าพเจ้า จะทำการนี้ ให้สำเร็จ ตาม พระราช ประสงค์ แต่
ในส่วน ทหาร ร้อย คน ซึ่ง โปรดให้ ไป ด้วย นั้น ก็ ดี แล้ว

รุ่งขึ้น ช่าง ตัด เสื้อ จึง ไป หา ยักษ์ ทู สอง นั้น ที่ ใน บ้าน เขา
บอก ทหาร ร้อย คน นั้น ให้ คอย อยู่ เขา จะ เข้า ไป ตัด ยักษ์ เหล่านั้น
พวก ทหาร ก็ ดีใจ เพราะ ยักษ์ นั้น หน้า กว้าง เหลือ เกิน ช่าง
ตัด เสื้อ ก็ เดิน ไป จน เห็น ยักษ์ ทู สอง นั้น นอน หลับ อยู่ ที่ ดิน ช่าง
ตัด เสื้อ รู้ คัก ว่า เป็น เคาเร หิด ที่ เดียว แล้ว เก็บ หิน เล็ก ๆ ใส่
กระเป๋า เสื้อ ให้ เต็ม แล้ว ขึ้น ไป บน ต้น ไม้ สูง ๆ ริม ยักษ์ นั้น
เขา จึง ทิ้ง หิน ถู ยักษ์ คน หนึ่ง ที่ หน้า ออก ยักษ์ ก็ ตก ชัน และ
หมาย ว่า ยักษ์ อีก คน หนึ่ง ได้ เตะ แล้ว มัน ว่า ทำไม จะ อยู่
นิ่ง ๆ ไม่ได้ หรือ ยักษ์ ที่ สอง ต่าง ก็ เคียง แก้วว่า ไม่ได้
ทำอะไร แก่ กัน เลย แล้ว ก็ ชวน กัน นอน ต่อ ไป อีก ประเดี๋ยว
ช่าง ตัด เสื้อ โยน หิน ลง มา อีก ถู ที่ ใน ตา ยักษ์ ยักษ์
ที่ สอง โกรธ ยักษ์ ที่ หนึ่ง ว่า ทำ มัน ยักษ์ ที่ หนึ่ง ว่า ไม่ได้ ทำ
อะไร ให้ เป็น การ รบ กวน เลย แล้ว ยักษ์ ทู สอง จึง ลง นอน หลับ
ไป อีก แล้ว ช่าง ตัด เสื้อ ก็ ทิ้ง หิน หลาย ก้อน ถู ยักษ์ ทู สอง
อีก ยักษ์ ทู สอง ตก ชัน โกรธ จน ตา เขียว แล้ว ต่าง วิ่ง มา ถาก
ใหญ่ จน เกิด ตี กัน ใน ระหว่าง ยักษ์ ทู สอง คน นั้น ยักษ์

ก็ถอนคันไม้ขึ้น ตีกันจนตาย ด้วยกันทั้งสอง ช่างตัดเสื้อตง
จากคันไม้ชักตามทาง ด้วยยักษ์ให้เป็นบาดแผลหลายแห่ง แล้ว
ถลันไป บอกพวกทหารว่า ได้ฆ่ายักษ์ทั้งสองตาย แล้วแตะยอด
ว่า เป็นกรรยาณิกที่ใครจะต่อสู้คนซึ่งตีหนเดียวต้องตาย
ทั้งเจ็ดได้ เมื่อถลันไปถึงเมืองแล้วช่างตัดเสื้อก็ได้ราชธิดา
เป็นภรรยา กระษัตริย์พระราชทานวังใหญ่ตั้งงามให้อยู่

เวลากลางคืนวันหนึ่งราชธิดาได้ฝันว่ามีนงนธเมธพูดว่า
“พินพิน! เย็บกางเกงตัวนั้นให้เร็ว ๆ มิฉะนั้นฉันจะเอา
ไม้ฟุตตีหัวแข็งให้แตก” ราชธิดาจึงรู้สึก ว่าสามีของนาง
เป็นแต่เพียงช่างตัดเสื้อเท่านั้น นางจึงมีความอายเป็นอัน
มาก แล้วตั้งคนใช้ให้คอยแอบอยู่นอกห้องเพื่อจะจับตัว
สามีเอาไปฆ่าเสีย

ช่างตัดเสื้อมีคนใช้คนหนึ่งที่ได้เล่าเรื่องนี้ให้นายพินฟังคืน
วันนั้นช่างตัดเสื้อจึงทำเป็นท่อนอนหลับ แล้วพูดด้วยเสียงดัง
ให้พวกช่างนอกได้ยินว่า “อ้ายพินอ้ายพิน! เย็บกางเกง
ตัวนั้นให้เร็ว ๆ ที่เดียว มิฉะนั้นฉันจะเอาไม้ฟุตมาตีหัว
แข็งให้แตก ฉันตีหนเดียวต้องตายทั้งเจ็ด ฉันได้ฆ่ายักษ์
สองคนได้แข็ง เพราะฉันจะไม่ต้องกลัวอ้ายพวกนักเถิงที่

คอย แอบ อยู่ ข้าง นอก ห้อง นั้น เอย ครั้น เมื่อ คน ข้าง นอก ได้ ยืน
 เข้า ก็ กัด บิด มา และ ไม่ ฆ่า จะ ไป จับ ช่าง ตัด เสื้อ ได้ ข้าง ตัด
 เสื้อ ก็ อยู่ อด บาย ต่อ ไป และ เมื่อ กระ ษัตริย์ ของ ประเทศ นั้น
 สวรรคต แล้ว ข้าราชการ ได้ เคารพ เคารพ ให้ เป็น กระ ษัตริย์ แทน
 ใน ประเทศ นั้น

เรื่อง พระยา ต้า

หลาย พันปี มา แล้ว มี ภาระกิจ หนึ่งของ องค์ หนึ่ง ทรง พระ
ประจักษ์ จน เกือบ จะ สวรรคต อยู่ แล้ว พระ องค์ มี รับ ตั้ง
ให้ หา ข้า หดวง เต็ม คน หนึ่ง ชื่อ พัน เป็น คน สดขี้อย่าง นึก เข้ามา
เฝ้า ใน ที่ ใกล้ พระ องค์ พระ องค์ ทรง พระดำริ ว่า ไม่มี คน ที่
ซื่อสัตย์ ยิ่ง กว่า ข้า คน นั้น เมื่อ พัน มา ใกล้ พระ แทน บรรทม แล้ว
จึง ตรัส ว่า “ข้า บ่วย เกือบ จะ ถึง เวลา ตาย อยู่ แล้ว ลูก ของ ข้า ก
เด็ก อยู่ นึก ข้า เห็น ว่า เขา คง จะ ยัง ไม่มี ปรีชา พอ ประพฤติ การ
ให้ ถูก ต้อง ได้ ถ้า ไม่ มี ผู้ แนะนำ ซึ่ง เป็น ที่ ห่วง ใจ ได้ ข้า
คง จะ นอน ตา ไม่ หลับ ” พัน กราบ ทูล ว่า ข้า พเจ้า จะ รักษา พระ
โอรส ของ พระ องค์ ให้ ดี เสมอ แม้ ข้า พเจ้า จะ เสีย ชีวิต ของ ข้า
พเจ้า เพื่อ ใน การ กตัญญู ต่อ พระ องค์ แล้ว ข้า พเจ้า ก็ มิ ได้ หา
โดย แก่ ชีวิต เราย” ภาระกิจ จึง มี พระ ราช ดำรัส ตั้ง ว่า “เมื่อ
ข้า ตาย แล้ว เจ้า จง นำ เขา ดู ทรัพย์สมบัติ ที่ มี อยู่ ใน ที่ ของ พระ
คตัง ใน พระ ราช วัง ของ เรา เว้น แต่ หีบ เด็ก ซึ่ง อยู่ ที่ สุด ของ
เตียง ชั้น บน นั้น เจ้า อย่า นำ ให้ เขา ดู เลย เป็น อัน ขาด เพราะ

ใน ห้อง นั้น มี รูป เจ้าหญิง หลั่ง ภาทอง ถ้า ดู เรา เห็น รูป นั้น
 เข้า แล้ว ก็ คง จะ มี ความ รัก ใคร เป็น อย่าง ยิง จน ถ่ม สดบ ลง และ
 จะ เกิด ความ อัน ตราย หตาย อย่าง เพราะ เหตุ นั้น เจ้า ต้อง ช่วย
 บอ ก กัน อย่า ให้ ดู เรา มี อัน ตราย ได้ เลย ” พ้น ก็ กราบ ทูล รับ
 ถนอง พระ เศษ พระ คุณ ตาม พระ ราช คำ รัส และ จะ มี ยอม ให้ พระ ราช
 โอรส เสด็จ เข้า ไป ดู ใน ห้อง นั้น เติบ เป็น อัน ชาติ แล้ว กระ ษัตริย์ จึง
 ไป รด คัง พ้น ให้ เป็น ขุน นาง

ต่อมา อีก สอง สาม วัน ก็ สวรรคต แล้ว พระ ราช โอรส ก็
 ราช ภิ เชก ชน แล้ว ราช สัม บั ต เป็น กระ ษัตริย์ และ จัด การ พระ ศพ
 เสร็จ แล้ว พ้น ซึ่ง เคียง วัน ได้ เติบ เป็น พระยา ธำมา ก็ นำ เสด็จ
 กระ ษัตริย์ พระ องค์ ใหม่ ไป ทอด พระ เนตร ทว พย สัม บั ต และ ห้อง
 ทุก ๆ ห้อง ใน พระ ราช วัง นอก จาก ห้อง เติบ นั้น ห้อง เคียง ตาม
 รับ ตั้ง ของ กระ ษัตริย์ พระ องค์ เก่า กระ ษัตริย์ จึง มี พระ ราช คำ
 รัส ตาม พระยา ธำมา ว่า เหตุไร ไม่ เปิด ประตู ห้อง หนึ่ง ซึ่ง อยู่ ท้าย เติบ
 ชน บน นั้น แล้ว พระยา ธำมาก็ กราบ ทูล ว่า มี อะไร ที่ หน้า กัด
 มาก อยู่ ข้าง ใน ห้อง นั้น ซึ่ง พระ ราช บิดา ได้ ตั้ง บัง คับ ไม่ ควร
 ให้ พระ องค์ เห็น ถ้า มี ฉนั้น จะ เกิด อัน ตราย แก่ พระ องค์ อย่าง
 สำ หัก กระ ษัตริย์ ก็ ทรง ชัด เคื่อง และมี รับ ตั้ง ให้ พระ ยา

ธำมาศ เปิด ประตู ใน ท้น ไต นั้น

พระยาธำมาศ จึง มี ความ โทมนัส เป็น ที่ สุด แล้ว เอา ลูก กุญแจ มา เปิด ประตู ห้อง นั้น เมื่อ กระษัตริย์ ทอด พระเนตร รูป เจ้าหญิง หลั่งคาของ พระองค์ มี พระ ไทย ประดิพัทธ์ ใน พระ โถม เจ้าหญิง จน ถ่ม สดบ อยู่ กับ ที่ นั้น ครั้น กลับ ดำรง พระ สติ ขึ้น ได้ แล้ว มี พระ ราชนิพนธ์ ว่า รูป หญิง สวย นี้ ของ ใคร พระยาธำมาศ ก็ กราบ ทูล ว่า รูป นั้น เป็น รูป เจ้าหญิง หลั่งคาของ กระษัตริย์ จึง มี พระ ราชนิพนธ์ ตอบ ว่า “เรา จะ ไม่ เอา ผู้ หญิง อื่น ๆ เป็น พระ มเหสี เลย แม้ ถ้า จะ เกิด ความ อัน ตราย ประการ หนึ่ง ประการ ไต ก็ ดี เจ้า ต้อง ช่วย เรา ให้ ได้ เจ้า หญิง นี้ มา เป็น พระ มเหสี ให้ ได้ มั่ง ตัง ประสงค์ ของ เรา ”

พระยาธำมาศ จึง คิด ว่า จะ ทำ การ นี้ ให้ สำ เร็จ อย่างไร ได้ แต่ จะ เห็น เจ้าหญิง นั้น ได้ ก็ เป็น การ ยาก ที่ เดียว ต่อ มา อีก สอง สาม วัน พระยาธำมาศ กราบ ทูล ว่า “เจ้าหญิง มี เครื่อง ใช้ สรรพ ทำ ด้วย ทอง คำ ทัง หมัด เพราะ โปรด เครื่อง ของ เป็น อย่าง ยิ่ง พระ องค์ มี ทอง คำ อยู่ ใน พระ คตัง สัก พัน ชั่ง กว่า ข้าพเจ้า เห็น ด้วย เถิด ว่า ว่า เรือง นี้ คง จะ ได้ การ ถ้า พระ องค์ รับ สั่ง ให้ ข้าง ท้อง เอา ทอง คำ ไป ทำ รูป พรหม อย่าง งาม ๆ คือ เป็น

รูป บั๊ก มี ต่าง ๆ และ ด้ว ต่าง ๆ คือ มฤค และ ด้ว แปลก ๆ แล้ว
เสด็จ ไป หา เจ้า หมิง หลังกาของ ” กระษัตริย์ จึง มี รับ ตั้ง ให้

ช่าง ทองทำ ของงาน ๆ เช่นนี้ แล้ว กระษัตริย์ เสด็จ โดย เรือ พระ
ที่นั่ง กับ พระยา ต้า ไป ประพาศ ประเทศ ของ เจ้า หมิง หลังกาของ

เมื่อไปถึง กระษัตริย์ กับ พระยา ต้า ก็ แต่ง ตัว เป็น พ่อค้า แล้ว

พระยา ต้า ก็ ขึ้น บน บก แต่ กระษัตริย์ ประทับ อยู่ใน เรือ พระ
ยา ต้า เอา เครื่อง ทอง รูปพรรณ จัด ตั้ง ไว้ ใน ห้อง เรือ พระ ที่ นั่ง แล้ว

กราบ ทูล ว่า “ ข้าพเจ้า จะ ขึ้น บน บก เอา เครื่อง ทอง รูปพรรณ
ไป ด้วย สอง สาม อย่าง ไป หา เจ้า หมิง แต่ เจ้า หมิง คง จะมี พระ
ประสงค์ มา ดู เครื่อง ทอง อื่น ๆ ซึ่ง อยู่ใน เรือ เป็น แน ”

เมื่อ พระ ยา ต้า ไป ถึง วง ของ เจ้า หมิง เขา เห็น พวก ข้าราชการ

หลวงสองคน ถือ ถังทอง ออก ไป ตัก น้ำ ข้าราชการ นั้น ก็ ถาม พระ

ยา ต้า ว่า จะต้อง การ อะไร ที่นี้ พระยา ต้า จึง ตอบ ว่า เขา เป็น

พ่อค้า มี เครื่อง ทอง รูปพรรณ อย่าง งาม ๆ มา ขาย หาด อย่าง ราคา

ไม่ แพง ด้วย ครั้น ข้าราชการ เห็น เครื่อง ทอง ที่ พระยา ต้า ได้ เอา

มา ด้วย นั้น งาม ๆ มาก จึง บอก ว่า นาย ควร จะ ไป เฝ้า

และ ให้ เจ้า หมิง ทอด พระ เนตร ก็ คง จะ โปรด เครื่อง ทอง นั้น และ

คงจะซื้อไว้บ้าง นาง ขำทอง จึง เรียก นางเจ้า พนักงาน มา นำ
พ่อค้า ไป เฝ้า เจ้า หญิง

เมื่อ เจ้า หญิง ได้ ทอด พระ เนตร เครื่อง ทอง รูป พรรณ ก็ ไป รด
และ ซอไว้ ทั้งหมด แต่ พระ ยา ตั้ จา ทูล ว่า ตัว เขา เป็น แต่
ตุ๊ก จ้าง ของ พ่อ ค้า ใหญ่ ซึ่งมี เครื่อง ทอง รูป พรรณ อย่าง งาม กว่า น
อยู่ ที่ เรือ ของ เขา อีก หลาย ร้อย อย่าง เป็น เครื่อง งาม ที่ ใคร ๆ ยัง
ไม่เคย เห็น เลย เจ้า หญิง จึง รับ สั่ง ให้ พระ ยา ตั้ จา ไป บอก พ่อ
ค้า ให้ เอา เครื่อง ทอง ที่ อยู่ ใน เรือ มา ให้ ทอด พระ เนตร ทั้งหมด แต่
พระ ยา ตั้ จา ทูล ตอบ ว่า ของ มาก นึก จะต้อง เสีย เวลา นาน จึง
จะ ดู ทัว ถึง ได้

แล้ว เจ้า หญิง จึง รับ สั่ง ว่า ขอ ให้ พา พระ องค์ ไป ที่ เรือ ของ
พ่อค้า พระ ยา ตั้ จา มีความ ยิน ดี เป็น อัน มาก ก็ พา เจ้า
หญิง ไป ดู ของ ใน เรือ เมื่อ กระษัตริย์ ทอด พระ เนตร เห็น เจ้า หญิง
ยิ่ง สวย กว่า รูป นน อีก พระ องค์ มี พระ ไทย พิศมัย ยิ่ง ชื่น เหมือน
ประ หัน พระ อนุชา จะ แยก ออก เสีย ด้วย ความ รักใคร่ เจ้า หญิง กระ
ษัตริย์ จึง พา เจ้า หญิง ไป ดู เครื่อง ทอง รูป พรรณ ซึ่ง จัด ไว้ ใน ห้อง เรือ
แต่ พระ ยา ตั้ จา อยู่ บน ดาดฟ้า ตั้ง กระ ตา ตี ให้ ถอน ส้ม อ ถ่น
ไม่ ไป โดย เร็ว เจ้า หญิง ทอด พระ เนตร เครื่อง ทอง อยู่ ตาม ตี

ชั่ว โมง และเมื่อ ทัด ทุก ๆ อย่าง แล้ว ก็ จะ ภา พื่อ คำ กัดบ ไป
บน บก แต่ เวลา ขึ้น บน ดาด ฟ้า แล้ว เจ้า หญิง ตก พระไทย เห็น
เรือ แล่น ไป ถึง ทะเล จน แล ไม่ เห็น ฝั่ง เจ้า หญิง มี ความ กัด
ยิ่ง นึก จึง ทรง ดำริ ให ้ ใน พระไทย ว่า จะ คาย เสีย ดี กว่า ให ้ พื่อ
คำ พา ตัว ไป อย่าง นี้

กระษัตริย์ จึง ครี ดั เถ้า โถม แล แสดง ว่า พระองค์ ไม่ ใช
พื่อ คำ “ ที่ ต้อง ใช ้ อุบาย อย่าง นี้ ก็ เพื่อ อยากรู้ ได้ เจ้า น้อย พ
เป็น เจ้า แผ่น ดิน ประเทศ ใหญ่ เมื่อ ได้ เห็น รูป ของ เจ้า น้อย พ
มี ความ เสน่หา รัก ใคร เป็น ที่ สุด เมื่อ เจ้า หญิง ได้ ยิน ก็ ค่อย
กลาย พระไทย และ ประสงค์ จะ ยอม เป็น พระมเหสี

เมื่อ เรือ ยัง แล่น ไป พระยาธำมา เบ้า ขลุ่ย แล่น อยู่ บน ดาด
ฟ้า แล เห็น กา ล่าม ตัว บิน คลอ ตาม เรือ ไป พระยาธำมา
เป็นผู้ ปรึชา ฐาษา กา ได้ เขา จึง หยุต ขลุ่ย คอย ฟัง กา นั้น จะ
ว่า อะไร กา ตัว หนึ่ง บอก ให ้ กา อี ก ๑ ตัว ฟัง ว่า “ ดุ ชี !
ได้ เจ้า หญิง หลังคาทอง มา แล้ว กา ที่ สอง ตอบ ว่า “ ช้อ !
แต่ ยัง ไม่ เป็น การ แน่ ”

กา ที่ ล่าม บอก ว่า จริง ชี ! ได้ มา แล้ว, ดุ ชี เจ้า หญิง
ประ ทับ อยู่ บน พระ เพล้า สบาย มาก ” กา ที่ หนึ่ง จึง ตอบ ว่า

หน้า ๗๖

เทพ ปกธำ

“ ถึงกระนั้น ก็ ดี เมื่อ เรือ พระ ที่ หนึ่ง ไป ถึง พอ กระษัตริย์ แล้ว จ
ขึ้น บน บก แล้ว คง จะมี อัครราช วัง มา หา ถ้า กระษัตริย์ จะ
เอา เมิน พาหะ ทรง ก็ คง จะ พา เอา พระองค์ ไป เสีย แล้ว
เจ้า หญิง จะ ไม่ พบ กัน กับ พระ องค์ เลย ”

กา ที่ สอง ถาม ว่า “ จะมี อะไร บ้าง กัน ให้ รอด จาก
อันตราย นี้ ได้ ” กา ที่ หนึ่ง ตอบ ว่า “ ถ้า ผู้ ชื่น เข้า ไป
ใกล้ รับ เอา เมิน อัครราช ให้ ตาย เสีย แล้ว จะ ไม่ เกิด เหตุ อะไร
ได้ ” แต่ ใคร จะ รู้ ได้ เพราะ ถ้า ใคร รู้ แล้ว ไป กราบ ทูล
ให้ กระษัตริย์ ทราบ ตัว จะ กลาย เป็น หิน ตั้ง แต่ เฒ่า ไป ถึง
เขา ”

กา ที่ สอง บอก ว่า “ ยัง อีก ถ้า แน่ นอน ว่า จะมี ผู้ อัคร
ราช ให้ ตาย กระษัตริย์ ก็ ยัง จะ ไม่ ได้ เจ้า หญิง เพราะ เหตุ ว่า เมื่อ
ถึง พระราชวัง จะมี นตอง พระองค์ บุก ทอง ลำ หรับ การ อภิเศก แต่
อัน ที่ จริง นตอง พระองค์ นั้น ขอ ด้วย ตาย มี ยา พิษ ถ้า ใคร เขา
มือ จับ ขึ้น สรวม ตัว ก็ คง จะ ตาย ใน ห้อง สำน นาท ”

กา ที่ สาม จึง ถาม ว่า “ จะมี อะไร ที่ บ้าง กัน ให้ รอด จาก
อันตราย นี้ ได้ ” กา ที่ สอง ตอบ ว่า “ ถ้า มี ใคร เขา
ถูง มือ ใส่ จับ นตอง พระองค์ นั้น เขา ไป แลไฟ เสีย ก็ จะ พ้น

อันตรายนี้ได้ แต่ใครจะสามารถรู้ได้ และถ้ารู้ก็จะมี
ประโยชน์อย่างไรแก่ผู้รู้ เพราะว่าถ้าทราบ ทูลให้พระองค์
ทรงทราบ ตัวคงจะกลายเป็น หิน คงแต่เข้าไปถึงเอด"

กา ทั้งสาม จึงบอกว่า "ยังมีอันตรายอีก ถ้าแม้ว่า
ใคร เขา ถอดของ พระองค์นั้น เผาไฟ เสียหมด ก็ดี กระษัตริย์จะ

ยังไม่ได้เจ้าหญิง หลังกาของ เป็นแน่ เพราะว่า เวลา สัม โภช
การ อุทิศ เจ้าหญิง จะ หก ถ่ม เหมือนจะ เคยถึง แก่ สัน พระ

ชนม์ ที่ เดียว ถ้ามีใคร อาจ จะ จับ องค์ เจ้าหญิง และ กัด หัว

พระ หัก ถู ขวาคู ให้ ไหล หิด ไหล ออก ตาม หยด แล้ว เจ้าหญิง คง
จะ ไม่ ถึง แก่ สัน พระชนม์ เป็น แน่ แต่ใคร รู้ และ ทราบ ทูล ให้

กระษัตริย์ ทรง ทราบ ตัว ก็ จะ เป็น หิน คง แต่ เอด เข้า ไป ถึง ศรีษะ
ของเขา "

เมื่อ พูด อย่าง นั้น แล้ว กา ทั้ง สาม ตัว ก็ บิน ท่าง เวื่อ ออก ไป

แต่ พระยาธำ มี ความ วิตก เป็น ที่ สุด เขา จึง ตั้ง ใจ ว่า จะ ระ วัง

กระษัตริย์ ให้ พ้น จาก อันตราย นี้ ถ้า แม้ ว่า ศรีษะ ของ ตน จะ

เสีย ก็ ไม่ ขาด โดย โดย

ครั้น เมื่อ ถึง ท่า แล้ว

ก็ มี อีศะ ราช ตัว หนึ่ง งาม ยิ่ง

นัก จึง มา หา เหมือน กา เท่านั้น

กระษัตริย์ ก็ รับ สั่ง ว่า จะ เอา

ม้า ตัวนี้ ชีไป ที่ วัง
 มัน ยัง มา ให้ คาย เลี้ยง
 ว่า คิ โทษ ต่าง ๆ

ไม่มี ข้ำ ราชกรรณ

หากจะมี เหตุ สำคัญ ที่ พระ ยาด์จา ต้อง ชำ ม้า ตัว นั้น เลี้ยง

แต่ในทันใด นั้นพระ ยาด์จา เข้าไป โทษ เหา
 ขุนนางอื่น ๆ ซึ่งไม่ ชอบพระ ยาด์จาก็ ม่น
 แต่กระษัตริย์ ตรัส ห้าม เลี้ยง ด้วยทรง เห็น ว่า
 ที่ ชื่อ ตรงคือพระ องค์ยิ่ง กว่า พระ ยาด์จา

เมื่อเข้ามาใน พระ ราชวัง มี ถาด เงิน อยู่ บน โต๊ะ แล้วมี
 นกของ พระ องค์ บัด ด้วยทอง วาง อยู่ ใน ถาด ใบ นั้น กระษัตริย์

โปรด และ จะ เหา ทรง แต่ พระยาด์จา เหา ถู มื่อ ใส่ รับ หยิบ
 เอาไป แฉไฟ เลี้ยง แล้ว ขุนนางอื่น ๆ ม่นอีก ว่า ไม่ ควร แฉ นกของ

พระองค์ งาม ๆ นั้น เลี้ยง เหย แต่ กระษัตริย์ มีพระ ราช คำรัส ห้าม
 ปราบ เลี้ยง อีก ว่า อย่า รบ กวน เหา หากจะมี เหตุ ร้าย พระ

ยาด์จา จึง จำ ต้อง แฉ นกของ พระ องค์ งาม นั้น เลี้ยง

ครั้น ตระ เกรียม พระราชพิธี อภิเศกแล้ว พระ ยาด์จา คอย
 มอง ดู เจ้า หญิง มิได้ วางตา ไม่ ข้ำ เจ้า หญิง ที่มี พระ ภักตร์

ชัด แล้ว ถัด ถัด ต้ม วิสัยญ์ แ่น ไป เหมื่อนศพ พระยาด์จา จึง ยก
 พระองค์ เญญ เสด็จ เข้าไป ใน ห้อง วางไว้บนพระที่ แล้วเอาปาก

กัด หัว ขี้ พระ หัก ขวา ของ เจ้า หญิง ดูให้ โต หิตไหด ออก
 มา ตาม หยด เจ้า หญิง จึง พ้น แล้ว ถก ขึ้น แต่ กระษัตริย์

ทรงขัดเคืองเป็นอย่างยิ่ง เพราะพระองค์ทรงพระดำริเห็น
เป็นการไม่สมควร ที่พระยา ต้า ทำร้ายอย่างนี้

กระษัตริย์จึงมีรับสั่งให้ประหารชีวิตพระยา ต้า ในทันที

ดังนั้น พระยา ต้า ก็กราบ ทูล ขอร้อง พระราชทาน พระบรม
ราชานุญาตให้นักโทษ ซึ่งทรงให้ตั้ง พระราชอาญา ประหาร
ชีวิต กราบ ทูล เหตุให้ทราบ ก่อน กระษัตริย์จึงพระราช

ทาน พระอนุญาตให้พระยา ต้า กราบ ทูล ว่า ดั่ง พระราช
อาญา แก่ข้าผู้ล้นยศ ขอ แก่ พระองค์ เป็น นิจ หากควร แก่ ความ

ยุติธรรมไม่ แล้วพระยา ต้า กราบ ทูล อธิบาย เรื่อง ที่ เขาได้ ยิน
กา ล่าม คัด พูดยก ให้ กระษัตริย์ ทราบ ว่า เป็นการ จำ เป็น ที่
ต้อง ทำตาม ล่าม ประการ นั้น เพื่อมิให้ มี อันตราย แก่ พระองค์

กระษัตริย์ จึง โปรด ให้ยกโทษ เสีย แล้วเลื่อน ตำแหน่ง
ให้เป็น สัมเด็จ เจ้า พระยา แต่ไม่เป็น ประโยชน์ เพราะ พระ

ยา ต้า จะต้อง ต้ม ตง และ กลาย เป็น หิน เสีย แล้ว กระษัตริย์ และ

พระอรรคมเหษี ก็ทรง พระ กัน แสง เป็น อันมาก ทั้ง สอง พระองค์
และ ทรง รำ พรรณ ถึง ความ ล้นยศ ขอ ต่าง ๆ แล้วมีรับสั่งให้

คนเอา รูป หิน ไป วางไว้ ร่ม พระแท่น บรรทม เมื่อ พระองค์ ทอด
พระเนตร ดู ก็ทรง รำ พรรณ อา โดย ถึง พระยา ต้า เป็น อันมาก

เนื่อง ๆ และ ดำริห์ว่า ทำ ฉันทิ จึงจะให้ พระยาธำมาศ คง คั้นชีวิตไว้
ได้อย่างเดิม อีก

ต่อมา พระ อรรคม หนึ่ง มี โอรส สอง องค์ ซึ่ง เป็น ที่ รัก
ใคร่ แห่ง พระ ราชนิดา ยิ่งนัก ครั้นต่อมา อีก วัน หนึ่ง พระ
อรรคม หนึ่ง เสด็จ ไป ทรง ชมรม ที่ พระ อาราม และ กระ ษัตริย์ ประ
ทับอยู่ ใน พระ ที่ บรรทม กับ พระ ราชนิดา ทั้ง สอง องค์ และ พระ
องค์ ทอด พระ เนตร รูป หิน และ ทรง ดำริห์ ว่า จะ ทำ อย่างไร หนอ
จึงจะให้ พระ ยาธำมาศ คง คั้น ชีวิต ขึ้น มา อีก ได้ รูป หิน จึง กราบ
ทูล ว่า ถ้า พระ องค์ จะ ยอม สละ เลี้ยง ของ ที่ พอ พระ ไทย ถวาย ชีวิต
ข้าพเจ้า ข้าพเจ้า จะ คง คั้น ชีวิต ขึ้น มา ได้ เหมือน อย่างเก่า กระ
ษัตริย์ ก็ ตอบ ว่า จะ ยอม ทำ ตาม ทุก อย่าง แต่ ขอให้ พระ ยา
ธำมาศ กับ มี ชีวิต ขึ้น ได้ อีก เกิด รูป หิน จึง กราบ ทูล ว่า “ ถ้า
พระ องค์ คิด พระ เจริญ ของ โอรส ทั้ง สอง องค์ นั้น เลี้ยง แล้ว เอา โลหิต
มา ทา รูป หิน รูป นั้น คง จะ กลับ เป็น มนุษย์ เหมือน อย่างเก่า ”
เมื่อ กระ ษัตริย์ ได้ ทรง พัง ก็ ทรง พระ กรร แสง และ ทรง เข้า พระ ไทย
ว่า เป็น การ จำ เน้น ต้อง ประ หาร ชีวิต โอรส ทั้ง สอง เลี้ยง เมื่อ
พระ องค์ ทรง ดำริห์ ถึง ความ ตัณห์ ชื่อ ของ พระ ยาธำมาศ ซึ่งมี แก่
พระ องค์ ก็ ทรง พระ กรร แสง จึง คิด พระ เจริญ ของ โอรส ทั้ง สอง แล้ว เอา

เรื่อง เด็ก มุก

หลาย ร้อยปี มา แล้ว มี เด็ก ผู้ ชาย คน หนึ่ง ชื่อ มุก อยู่ใน
ประเทศ อาหรับ อยู่ ด้วย บิดา ที่ บ้าน คน เดียว ครั้น เมื่อ บิดา ถึง แก่
กรรมแล้ว เด็ก มุก เห็น ว่า ต้อง ไป หา การ ทำ เพื่อ จะ ได้
ชีวิต ต่อ ไป บิดา เขา เป็น คน อนาคตา จน ไม่มี อะไร มอบ ให้
เป็น มรดก แก่ บุตร

เด็ก มุก ก็ เดิน ไป ที่ เมือง อื่น เพื่อ จะ หา การ ทำ แต่ หา
สิ่ง ประสงค์ ไม่ เพราะ เด็ก มุก เป็น เด็ก ไร้ และ อด ไม่ เคย ได้
ไป เฒ่า เรียน ที่ โรงเรียน เลย ไม่ เข้า เขา เห็น ยอ มาก และ มอง
ไป ข้าง หน้า เห็น หญิง แก่ ๆ เยี่ยม หน้า ต่าง บ้าน สะโงก ตาม ถนน
ร้อง เรียก ว่า “เพื่อน ของ ฉัน ทั้ง หลาย มา รับ ประทาน
เดี๋ยวนี้ เกิด กับ เขา พร้อม แล้ว ไม่ ต้อง รอ เลย ” แต่ เด็ก มุก ไม่
เข้าใจ ว่า หญิง แก่นั้น ร้อง เรียก ใคร และ ใน วัน ใด นั้น ประค
บ้าน ก็ เป็ด มี สุนัข และ แมว หลาย ตัว จึง เข้า ไป ใน บ้าน เด็ก
มุก ก็ หิว เข้า จึง เข้า ไป ใน บ้าน ด้วย

เมื่อขึ้น ไป บน บัน ไต แล้ว หญิง แก่ พูด ว่า “ เอ็ง มา ที่นี้

ทำไม จะ ต้อง การ อะไร ” เด็ก มุก ก็ ตอบ ว่า “ ฉัน ได้ ยิน คุณ
ยาย ร้อง เชิญ ให้ มา กิน เข้า ทุก คน ฉัน หิว และ เห็น ยอ มาก จึง
ได้ เข้า มา ” หญิง แก่ ตอบ ว่า “ เอ็ง ไม่ เห็น หรือ ข้า เชิญ สุนัข

กับ แมว เท่านั้น ซึ่ง เป็น เพื่อน รัก ของ ข้า คน หนึ่ง ข้า ไม่ ชอบ เลย
เป็น อัน ชาติ ” เด็ก มุก ก็ ตอบ ว่า “ ฉัน หิว ที่ เดียว และ ตัว

ของ ฉัน ก็ เล็ก คง จะ ไม่ กิน มากกว่า แมว ตัว หนึ่ง ก็ คง จะ
อึด ”

หญิง แก่ ได้ พัง ดัง นั้น ก็ ส่ง ดาว ยอม ให้ เด็ก มุก เข้า มา

กิน ใน บ้าน เมื่อ เด็ก มุก กิน อิ่ม แล้ว หญิง แก่ ตาม ขึ้น แล้ว

พูด ว่า “ มุก เจ้า จะ มี ความ พอใจ เป็น ลูก จ้าง ของ ข้า ไหม

ไม่มี งาน อะไร หนัก และ จะ กิน ให้ อิ่ม ทุก วัน ก็ได้ ” เด็ก มุก ก็ มี

ความ ยิน ตี รับ จ้าง อยู่ ที่ บ้าน นั้น แล้ว หญิง แก่ ได้ ชี้แจง งาน

ที่ เด็ก มุก จะ ต้อง ทำ คือ หญิง แก่ กิน นั้น มี แมว หก ตัว ซึ่ง เป็น ที่

รัก มากกว่า ตัว อื่น ๆ ทั้งหมด เด็ก มุก ต้อง ต้าง ชนม์ นม เหนียว

อบ ได้ แล้ว ทำ กับ เข้า ให้ แมว เหล่า นั้น กิน เวลา เย็น ก็ ต้อง อิ่ม

แมว ไว้ บน เบาะ แพร เอา ผ้า กำ มะ หัวยี่ ศตุม เป็น ผ้า ห่ม

เด็ก มุก ก็ อยู่ ทำ งาน นี้ ให้ หญิง แก่ คน นั้น ได้ สัก สี่ ห้า ปี แต่

บาง ที่ หญิง แก่ ไม่ อยู่ แมว เหล่า นั้น ก็ สน วัง เดิน ใน ห้อง โคน
 เครื่อง แก้ว ตก ตก บ้าง เมื่อ หญิง แก่ กลับ มา แมว เหล่า
 นั้น ก็ ทำ นอน หลับ เฉย ๆ อยู่ บน เมาะ เพราะ ฉนั้น หญิง แก่ จึง
 นึก ว่า เด็ก มุก ทำ ของ เหล่า นั้น ให้ ตก เสีย แม่ เด็ก
 มุก บอก ว่า แมว สน ทำ ให้ ของ เสีย หาย หญิง แก่ ก็ ไม่ พัง
 แล้ว บาง ที่ เด็ก มุก ถูก ตี และ ถูก ตัด เงิน เดือน จน หมด แต่
 ถูก คำ เสริม

ใน บ้าน นั้น มี ห้อง หนึ่ง ซึ่ง หญิง แก่ ห้าม เด็ก มุก ไม่ ให้ เข้า
 ไป เลย แล้ว หญิง แก่ เอา กุญแจ ใส่ ไว้ เสริม เด็ก มุก จึง นึก ว่า
 หญิง แก่ เก็บ เงิน ทอง ไว้ ใน ห้อง นั้น วัน หนึ่ง เด็ก มุก ถูก ตู มาก
 แล้ว คิด ว่า จะ หนี จาก หญิง แก่ นั้น โดย เคาระ หัด วัน นั้น
 หญิง แก่ ต้ม เอา กุญแจ ใส่ ประ ตู ห้อง นั้น เด็ก มุก เข้า ไป
 หา เงิน ใน ห้อง นั้น เห็น มี แต่ สิ่ง ของ แปร ตก ๆ หลาย อย่าง หา
 เห็น มี เงิน ไม่ เขา ได้ เห็น รองเท้า คู่ หนึ่ง ใหญ่ จน ยัก กัก ได้ ได้
 เด็ก มุก เป็น แต่ คน เดียว ๆ เพราะ ฉนั้น เขาก็ คิด ว่า ถ้า ได้ รอง
 เท้า คู่ นั้น เขาคง จะ ดู เหมือน คน ใหญ่ โต เขา เลย เห็น ไม่ เก้า
 งาม ๆ อัน หนึ่ง ที่ เขา ชอบ มาก เด็ก มุก จึง เอา รองเท้า คู่
 นั้น ได้ และ หยิบ ไม่ เก้า แล้ว วิ่ง หนี ไป จาก บ้าน ก่อน หญิง แก่

ถัดมา ถึง

เด็ก มุก เห็น ว่า เป็น การ แปลก มาก เขา ไม่ เคย ได้ ด้วง ไป
เร็ว เหมือน คราว นั้น ดู เหมือน รอง เท้า คู่ นั้น มี ฤทธิ์ อย่างไร
ที่ ทำให้ ผู้ ไล่ ด้วง ได้ เร็ว ไม่ เหนื่อย เขา จึง พุด ว่า “ โอ
เบา หน่อย ! หยุต ซิ ! ” ใน ทัน ใด นั้น รอง เท้า ก็ หยุต แล้ว เด็ก
มุก ก็ ลง นอน พัก หัด อยู่ ที่ พื้น ดิน

เวลา นอน หัด อยู่ เขาฝัน ว่า มี เทวดา องค์ หนึ่ง มา พุด ว่า
“ มุก เขีย เจ้า ยัง ไม่ เข้าใจ รอง เท้า คู่ นั้น ว่า มี ประโยชน์ อย่างไร
ถ้า เจ้า ไล่ แล้ว หมุน ตัว ตาม รอบ เจ้า จะ เหาะ ไป โดย อากาศ จะ ไป
ถึง ที่ ไใด ๆ ตาม เจ้า ประสงค์ อีก ประการ หนึ่ง ไม่ เท้า อื่น
ก็ ไม่ ไซ้ ไม่ เท้า ธรรมดา เป็น ไม่ เท้า ดำ หรับ ชุม เงิน ชุม ทอง
ถ้า ไม่ เท้า นั้น ดิน เอง ใน มี ณะ ที่ ไใด ที่ นั้น คง จะมี เงิน ทอง อยู่
ใต้ พื้น ดิน เป็น แน่ ”

เมื่อ เด็ก มุก ตื่น ขึ้น ก็ อยาก จะ ทอง ดู ว่า ฝัน จริง หรือ ไม่ เขา
จึง เอา รอง เท้า ไล่ หมุน ตัว ตาม รอบ แล้ว พุด ว่า จะ ไป ที่ เมือง
นั้น ที่ เห็น ณะ ข้าง หน้า ไนั้น แล้ว เด็ก มุก ก็ รู้ สึก ว่า ตัว เขา จะ
ไป จาก ดิน แล้ว เขา เหาะ ไป โดย อากาศ เร็ว ยิ่ง กว่า นก บิน
ครัน ถึง แล้ว เขา ก็ ลง มา ที่ ดิน ริม พระ ราช วัง ใน เมือง นั้น

เด็ก มุก มี ของ พิเศษ สอง อย่าง คือไม้เท้า และ รองเท้า
 แต่ อัฐิ ซ่อ อะไร ก็ หามิ ไม่ สัก อัฐิ เดียว เขา จึง คิด ว่า จะต้อง
 ไป หา งาน ทำ แต่ ไม่ รู้ ว่า จะ ไป หา ใน ทาง ไหน ประเดี๋ยว เขาก็
 เห็น เจ้า พนักงาน ออก มา จาก วัง เด็ก มุก จึง เข้า ไป ไกล เจ้า
 พนักงาน แล้ว ถาม ว่า กระษัตริย์ จะ มี พระ ราช ประสงค์ คน
 มี ไม้เท้า สำหรับ นำ จดหมาย ไป ทาง ไกล หรือ ไม่ เมื่อ เจ้า
 พนักงาน เห็น เด็ก มุก เดียว ๆ เขาก็ หัวเราะ และ พูด ว่า “ เจ้า หรือ
 จะ เร็ว ได้ นั้น ไม่ เชื่อ ” เด็ก มุก ตอบ ว่า เขา จะ ได้ เร็วกว่า
 คน นำ ข่าว อื่น ๆ ทั้ง หมด เจ้า พนักงาน คิด ว่า อ้าย
 เด็ก น เบน คดก ชัน ๆ ซึ่ง จะ ทำ ให้ สิ้น ก แล้ว ตั้ง ให้ คน ใช้
 คน หนึ่ง พา เด็ก มุก ไป ที่ ห้อง ศรีย หา อะไร ให้ กิน พอ สัก ชั่ว
 โมง หนึ่ง เจ้า พนักงาน ให้ เด็ก มุก มา ที่ สนาม ใหญ่ ข้าง หน้า วัง
 เพื่อ จะ วิ่ง แข่ง กับ ผู้ นำ ข่าว ซึ่ง วิ่ง ได้ ดี ที่ สุด เพื่อให้ กระษัตริย์
 ทอด พระ เนตร เด็ก มุก ก็ มา ถึง ก่อน เร็วกว่า ผู้ บอก ข่าว อื่น ๆ
 เป็น นาน โดย เหตุ ที่ รอง เท้า คู่ นั้น นำ เขา ไป

กระษัตริย์ มี รับสั่ง ให้ เด็ก มุก เป็น ผู้ บอก ข่าว กัรรัน เด็ก มุก
 ก็ ชื่น ช้อ สดัก ให้ กระษัตริย์ มีความ พอ พระ ไทย โปรด ปราบ
 เป็น อัน มาก จน เพิ่ม เงิน เดือน ให้ คน ใช้ อื่น ๆ ใน วัง พากัน อิจฉา

เกลียด ชัง เด็ก มุก เป็น ที่ สุด เด็ก มุก มี ความ เสียใจ มาก เพราะ
 เขา มี กิริยา และ ใจ ดี ต่อ คน อื่น อยู่ มา วัน หนึ่ง เขา จึง นึก ว่า
 ถ้า เขา ทำ บุญ คุณ ต่อ คน ใ้ช้ อื่น ๆ แล้ว เขา คง จะ ชอบ ตัว มาก
 ขึ้น ตั้งแต่ วัน นั้น ต่อ ไป เด็ก มุก ไป ไหวน เขา ก็ ถ้อ ไม่ เ้า
 ไป ด้วย เสมอ เพื่อ จะได้ ทราบ ว่า มี เงิน ทอง อยู่ใน คำ บด ไต่ ๆ บ้าง
 เขา ไม่ ต้องการ เงิน ทอง ถ้า หารึบ คน แต่ คิด จะ แบ่ง ให้ คน ใ้
 อื่น ๆ เหล่า นั้น

วัน หนึ่ง เวลา เ็น เกรว ไป ตาม บ่า เขา รู้ ถึก ที่ ไม่ เ้า นั้น คน ชน
 เอ็ง ใน มือ เขาก็ หยด และ ชก ดิน ใน คำ บด นั้น แะ เห็น มี หีบ
 เหล็ก อยู่ ใน ดิน เขา จึง เบ็ด หีบ ดู เห็น มี เหรียญ ทอง เต็ม
 เด็ก มุก จึง เอา เหรียญ ทอง ใ้ ใน กระ เบ้า จน เต็ม แล้ว กลับ ไป ที่ ด้
 แล้ว แบ่ง เหรียญ ทอง ให้ คน ใ้ เด็ก มุก กลับ มี ความ เด็ด ด้
 ยิ่ง ขึ้น อีก เหตุ ว่า คน ใ้ เหล่า นั้น เกลียด เขา ถ้า เขา ยิ่ง
 เสมอ พ่อ ครว ไหญ่ ก็ พุด ว่า “อ้าย มุก นั้น คง จะ
 ทำ เงิน ปดอม เป็น แน่” บาง คน พุด ว่า “อ้าย มุก เป็น ชะ โมย
 คง ไป ถึก ทว พัย ของ หด วง เป็น แน่”

ต่อมาเจ้าพนักงานไป เฝ้า กระษัตริย์ กราบ ทูล ว่า อ้าย มุก
 เป็นผู้ร้าย มันได้ลักเงิน มาแต่ไหน เป็น อัน มาก ถ้า พระองค์
 ไม่ได้พระราชทาน เงิน นั้นให้มัน มันก็ คงเป็น ผู้ร้าย ขะโมย เงิน
 หรือ ทำเงิน ปลดอม กระษัตริย์ จึง มี รับ สั่ง ให้คน ตาม ลับ
 เรือง นี้ ดู ว่า เด็ก มุกไป หา ทรัพย์ มาได้ แต่ ที่ ไหน คน
 วัน นั้น เด็ก มุกไป ที่ หีบ เหล็ก ใน บ้ำ เวลา เขา กำลัง หีบ
 เหรียญ มา จาก หีบ ได้ กระ เป้า อยู่ เจ้า พนักงาน ซึ่ง ได้ สักด
 รอย ตาม เขา มา จับ ก็ จับ เขา ไป เจ้า พนักงาน จึง นำ เด็ก มุก
 ไป เฝ้า กระษัตริย์ แล้ว กราบ ทูล ว่า เขา ได้ ตาม อ้าย มุกไป
 ใน บ้ำ เห็น มัน กำลัง ผัง ทรัพย์ อยู่ เด็ก มุก ก็ ตอบ ว่า
 เขา ไม่ได้ ผัง ทรัพย์ เลย เขา กำลัง ขุด ดิน อยู่ เป็น เหวระ หัก
 ของ เขา ก็ ได้ พบ หีบ เหล็ก มี เหรียญ ทอง ใน ที่ นั้น กระษัตริย์
 ก็ ไม่ เชื่อ แล้ว ถาม เจ้า พนักงาน ว่า พระ ราชา ทรัพย์ ใน พระ
 คตัง จะ หาย เท่า ไฉน เจ้า พนักงาน ก็ เรียก ชาว คตัง จึง
 กราบ ทูล ว่า มี เงิน ทอง หาย ไป มาก อ้าย มุก ต้อง เป็น
 ผู้ร้าย ขะโมย พระราชา ทรัพย์ แน่ แต่ อัน ที่ จริง กระษัตริย์
 จึง มี รับ สั่ง ให้ ประหาร ชีวิต อ้าย มุก เวลา ย่ำรุ่ง พรุ่ง นี้

เรื่อง เด็กมุก

หน้า ๘๘

เมื่อ เด็กมุก รู้ว่าเขาต้องตาย เขา จึง กราบ ทูล ขอ
ทรง พระกรุณา โปรด ให้เขา กราบ ทูล เรื่องไม้เท้า ซึ่งใช้
หา ชุมทรัพย์ ได้ แล้ว กราบ ทูล อีก ว่า ขอ พระ อนุญาต
ให้ลา จาก หน้า ที่ ด้วย กระษัตริย์ ก็ ทรง พระกรุณา โปรดให้
พันโทฯ และ ต้อง พระ ประสงค์ไม้เท้า นั้น ด้วย
เด็กมุก ก็ ถวาย กระษัตริย์ มี โองการ ว่า จะ ไม่ ประหาร
ชีวิต ก็ จริง แต่ ย้าย มุก ต้อง ชี้แจง ว่า จึง เร็ว ได้ ด้วย กต
อะไร มิฉะนั้น จะต้องจำคุก ตลอด ชีวิต เด็กมุก ก็
กลัวยิ่งนัก จึง ชี้แจง ว่า ใครๆ ได้ รองเท้าใหญ่ ของ เขา แล้ว
จะ จึงได้ เร็วกว่า บรรดา มนุษย์ ทั้งหลาย แต่ เด็กมุก ไม่ได้
เล่าวิธี ซึ่งใช้ รองเท้า ทำให้ เหนะได้ กระษัตริย์ จึง มี รับ
สั่งว่า ถ้า ย้ายมุก จะ ถวาย รองเท้า คู่ นั้น พระองค์ จะ
ทรง พระกรุณา ให้ ปลดปล่อย ตัวไป เด็กมุก ก็ ต้อง ถวาย รองเท้า
ไป ด้วย แล้ว รับ หนังสือ จากเมืองนั้นไป ตาม บ่า
เมื่อ เด็กมุก กำ ถึง เดินไป ใน บ่า เขา เห็น ตำรวจ เล็ก ๆ มี หน้า

ได้ ตี ริม ตำธาร มี ต้น มะ เตื่อ ต้น หนึ่ง มี ดอก มะ เตื่อ สด ดี เขียว
 บ้าง สีม่วง บ้าง หน้า กิณ มาก เด็ก มุก ก็ เก็บ ผล มะ เตื่อ สีม่วง
 สอง สาม ใบ แล้ว นั่ง อยู่ ริม ตำธาร กิณ ผล มะ เตื่อ นั้น ทรน
 เมื่อ กิณ เสรี แล้ว เขาก็ หิ้ว ตง กิณ น้ำ ที่ ตำธาร นั้น เมื่อ เขา
 เห็น เงา หน้า เขา ใน ตำธาร นั้น มีความ ตกใจ เป็น ที่ สุด เพราะ
 เขา เห็น หุ่น ออก ยาว ขน เหมือน หู พา และ จมูก ยาว ขึ้น ออก มา
 ยาว ประมาณ ยี่สิบ นิ้ว เหมือน งวง เด็ก มุก ก็ ร้อง ให้ ใหญ่
 แล้ว ไม่ เข้า ก็ นอน หลับ

เมื่อ คืน แล้ว เขาก็ ยิง หิว อยู่ เขา จึง พูด ว่า มี อะไร ใน
 ที่ นี้น พยายาม กิน แก่ หิว ได้ มี แต่ ผล มะ เตื่อ เท่านั้น เด็ก มุก
 ไม่ ยาก จะ กิน ผล มะ เตื่อ สีม่วง ชัก เขา จึง เก็บ ผล มะ เตื่อ
 สีม่วง มา กิน แล้ว ไป กิน น้ำ อีก แต่ เวลา เห็น เงา หน้า ใน ตำ
 ธาร เขา มีความ ตกใจ เป็น ที่ สุด เพราะ เหตุ ว่า หู และ จมูก ก็
 กลับ ไป เป็น เหมือน ยัง เดิม เด็ก มุก จึง รู้ สึก ว่า ผล มะ เตื่อ สีม่วง
 ทำให้ ผู้กิน มี หู และ จมูก พิ กลบ ไป อย่าง นั้น แต่ถ้า จะ กิน
 ผล มะ เตื่อ สีม่วง หู และ จมูก คง จะ หด เป็น ปริกิติ เขา จึง
 คิด ว่า จะ แก่ มือ กระษัตริย์ พระองค์ นั้น ซึ่ง ได้ ทำ ให้ เขา

เรื่องเด็กมุก

หน้า ๔๑

มีความเดือดร้อน

เด็กมุก จึง เก็บ ผล มะเดื่อ ทั้ง สอง อย่าง

กตไป ที่ นั้น

เมื่อถึง เมือง แล้ว เขา แ่่งตัว เป็น คน ขาย

ผล ไม่นึง อยู่ใน ตลาด คอยขาย ผล มะเดื่อ สีม่วง นั้น

ประ

เดียงเขา เห็น พ่อ ครวใหญ่ มา ซ้อเครื่องเสวย

เมื่อพ่อครว

เห็นผล มะเดื่อ เหล่า นั้น

ก็ ซ้อผลมะเดื่อ ของเด็กมุก ทั้งหมด

ครั้น เมื่อขาย ผล มะเดื่อแล้ว

เด็กมุกไป แ่่งตัว เป็น

ฤๅษี วัน นั้น เป็น วัน เณิม พระชนม์ พรรษา มี การ เี้ยง ไต่ใหญ่

ใน วัง

พ่อ ครวได้ จิต เครื่องเสวย อย่างดี มี ไชยารต์ ทงสิ้น

เมื่อกระษัตริย์ และ พวก ข้าราชการ การผู้ใหญ่ เห็น ผล มะเดื่อ

นั้น อยู่ในกระเจาด ทองที่ ไปรด มาก

จึงเสวยผล มะเดื่อ

และ ข้าราชการการผู้ใหญ่ ก็ บริโภค ด้วย กัน ทุก คน

ที่ แรก ต่าง

คน ก็ หิวเราะ กันใหญ่

เพราะ ต่าง ก็ เห็น กัน มี หุ่นอก ยาว

เหมือน หุ่นาและ มี จมูกเหมือน งวงช้างทุก คน แต่เมื่อ ถึง เกิดเหตุ

และ จมูก ของ คน ทุก ๆ คน แล้ว หน้า เี้ยง ชัดตง ทันใด และ ไม่

อาจ หิวเราะ กัน อีก เลย

ทั้ง เวลา นั้น ก็ เห็น พระ ภรรณ และ

พระ นาสิกยาว สัก ยี่สิบ นิ้วกว่า

กระษัตริย์ จึง มี รับ ตั้งให้

หา แพทย์ ทั้งหมดในเมือง มา พร้อยกัน

แต่พวกแพทย์ ก็ ไม่

เข้าใจ รักษา โรค แปลก อย่างนี้

ท่านเสนาบดี ผู้ใหญ่ให้

แพทย์ คน นั้นเอามัด ตัด จมูก ออกเสีย แต่ หาสม ประสงค์ไม่ เพราะ
จมูก กลับ งอก ขึ้น อีก ยาว กว่า แต่ ก่อน

ภายหลัง มี คน ใช้ มา กราบ ทูล ว่า มี ฤษี อยู่ ข้าง นอก บอก
ว่า ท่านจะ รักษา หู และ จมูก ก็ ได้ กระจก ษัตริย์ ก็ มี รับ สั่ง
ว่า ให้ พา ฤษี เข้า มา โดย เร็ว ฤษี ก็ บอก ว่า โรค นี้ ไม่ ใช้
โรค ธรรมดา เป็น โรค เกิด ขึ้น เพราะ ความ ไม่ เป็น สัตย์ ธรรม จะ รักษา
ก็ ได้ เขา จึง ให้ เสนาบดี ผู้ ใหญ่ ก็นำ ของ สิ่ง สิ่ง สัก เชื้อ
ใน ทัน ใด นั้น หู และ จมูก ก็ หด กลับ เป็น ปกติ

ฤษี จึง ทูล ว่า พระ องค์ จะ ไป รด ประ ทาน อะไร ตอบ แทน
ถ้า ฤษี รักษา พระ โรค นั้น หาย ได้ กระจก ษัตริย์ จึง นำ ฤษี ไป
ดู ที่ พระ คตัง แล้ว ไป รด ให้ ฤษี เล็ด ออก เขา ตาม ประสงค์ เมื่อ
ฤษี ได้ เห็น ไม้ เท้า และ รองเท้า ของ เขา ใน พระ คตัง แล้ว ก็
หยิบ ไม้ เท้า ใส่ รองเท้า ถอด แล้ว ฤษี ออก เลี้ยว กระจก ษัตริย์
ก็ ทรง จำ ฤษี นั้น ได้ ว่า เด็ก มุก แล้ว เด็ก มุก พูด ว่า “พระ องค์
เป็น กระจก ษัตริย์ ไม่ อยู่ ใน ทศ พิศ ราช ธรรม ดง ราช ทิณท์ แก่
คน ใช้ ชัด ตรง โดย ไม่ มี ผิด พระ องค์ จะ ต้อง มี หู ยาว เหมือน พา
และ จมูก เป็น วง ข้าง อยู่ อย่าง นั้น จน ถึง พระ ชนม์ จึง จะ สัม แก่

โทษของพระ องค์ และเป็น ที่ ระ ฎก ที่ พระ องค์ จะ เข้า พระ ไทย ว่า
ที่ ได้ ทำ ร้าย แก่ เด็กมุก คน ยาก จน ด้วย กระ ษัตริย์ ก็ ทรง

พระ พิโรธ ยิ่งนัก ชัก พระ แสง จะ ฆ่า เด็กมุก เสีย แต่ เด็กมุก
หมุนตัว เร็ว ตามรอบ ตัว เหาะ ตาม ช่องพระ แดด ไป อยู่ เมืองไกล ๆ
และ หา กิน สบาย ตาม อริยา ศรัย ของ เขา สืบ ไป

เรื่อง อะ ละ ดิน กับ โคมวิเศษ

ครั้ง ^{หนึ่ง} มี แม่ ^{หนึ่ง} หมาย ^{หนึ่ง} คน ^{หนึ่ง} ซึ่ง มี บุตร ^{หนึ่ง} ชาย ^{หนึ่ง} คน ^{หนึ่ง} ชื่อ
อะ ละ ดิน ซึ่ง เป็น เด็ก ที่ เกียจ คร้าน และไม่ ชอบ ทำ การ อะไร
นอกจาก เล่น การ พนัน เช่น ทอย กอง และ โยน หลุม กับ เด็ก
เหลวไหลอื่น ๆ ตาม ถนน

เมื่อ เวลา วัน ^{หนึ่ง} อะ ละ ดิน เล่น อยู่ ใน ถนน ผู้ ^{ดี} คน
^{หนึ่ง} ร้อง เรียก ^{หนึ่ง} ให้ มา หา แล้ว ถาม ว่า “เจ้า เป็น บุตร ^{หนึ่ง} ของ
แม่ หมาย ^{หนึ่ง} คน ที่ อยู่ ใน บ้าน เด็ก ๆ ครั้ง ^{หนึ่ง} ข้ามน ^{หนึ่ง} ไช้ ไหม.” อะ ละ
ดิน ตอบ ว่า ไช้ ขอรับ “ผู้ ^{ดี} จึง บอก ว่า “ฉัน เป็น ^{หนึ่ง} ขาว ^{หนึ่ง} ของ
เจ้า ฉัน จำ ^{หนึ่ง} เจ้า ได้ เพราะ ผิด พรณ แต่ วิชา ของ เจ้า เหมือน
บิดา ของ เจ้า ที่ เป็น ^{หนึ่ง} พิ ของ ^{หนึ่ง} ฉัน ที่ ถึง แก่ กรรม เสีย หลาย ปี
มา แล้ว เจ้า จึง ไป บอก แม่ ว่า ฉัน จะ ไป เยี่ยม ที่ บ้าน” อะ ละ ดิน
ก็ กลับ มา บ้าน แล้ว บอก ให้ แม่ รู้ แม่ ก็ ตอบ ว่า “บิดา ของ
เจ้า มี ^{หนึ่ง} น้อง อยู่ ^{หนึ่ง} คน ^{หนึ่ง} แต่ แม่ คิด ว่า ขาว ^{หนึ่ง} ของ ^{หนึ่ง} เจ้า ถึง แก่ กรรม เสีย
นาน แล้ว”

ประ ^{หนึ่ง} เคย ขาว ^{หนึ่ง} ก็ มา เยี่ยม แม่ ของ อะ ละ ดิน ที่ บ้าน แล้ว

บอกว่า ” ไม่ ต้อง มี ความ สงสัย เลย ว่า ” “ฉันไม่ใช่ชาว
 ของ อะ ระ ดิน และ น้อง ของ ผัว ท่าน เพราะ ฉัน ได้ ไป อยู่ใน
 ประเทศ อื่น ๆ ประ มา ณ ไต สี่สิบ ปี มา แล้ว และ พัง ได้
 กลับ มา เมือง นี้ เมื่อ วน น ึ่ง ” าว จึ่ง ถาม อะ ระ ดิน ว่า
 “เจ้า ช่วย แม่ ของ เจ้า ทำ การ อะไร ” แม่ จึ่ง บอก ว่า อะ
 ระ ดิน เป็น เด็ก ึ่ง เกียจ เหลว ไร เต็ม ที่, าว ก็ ตอบ ว่า จะ ตั้ง ร้าน
 ให้ และ ช่วย เขา ให้ เป็น พ่อ ค้า เมื่อ สันทนา กัน แล้ว าว ก็ พา
 อะ ระ ดิน ไป เทียว และ ึ่ง เลือ อย่าง ดี ให้ เขา จำ รับ ึ่ง
 รุ่ง ชน เวลา เข้า าว พา อะ ระ ดิน ไป เทียว ที่ ทาง ไกล จน ถึง
 ตำบล ึ่ง บน ยอด ภู เขา ไกล จาก เมือง นัน ประ มา ณ สัก ห้า
 ร้อย กว่า เส้น เมื่อ ถึง แล้ว าว บอก ว่า “เรา จะ พัก อยู่ ที่ นี้
 ฉัน จะ ึ่ง อะไร แปลก ประ หลาด ให้ เจ้า ดู แล้ว เขา ก็ ไป เก็บ ฟืน
 เต็ก ๆ มาก่อ ไฟ ” ครั้น เมื่อ ไฟ ติด แล้ว าว เขา ย่า ใส ใน
 ไฟ แล้ว ร่าย มนต์ อยู่ ใน ทันใด นั้น แผ่น ดิน ไหว อยู่ นิด หน่อย
 แล้ว จึ่ง มี ึ่ง ปล่อง เบ็ด ปรากฏ ใน ที่ พน ดิน นั้น อะ ระ ดิน
 เห็น หิน สี่ เหลี่ยม หน้า สัก สอง ศอก มี ห่วง ทอง เหลือง ส้า
 หรับ ยก หิน ึ่ง ึ่ง อะ ระ ดิน กัด เหลือ เกิน และ อยาก

จะวิ่งหนีไปเสีย แต่ฮาว์บอก ว่า “ไม่ต้องกลัวอะไร ฉัน
จะเล่าอะไรให้เจ้าฟัง คือ ข้างใต้หิน สี เหลี่ยม นั้น มี ทรัพย์
สมบัติ ซึ่งจะเป็น ของเจ้า ถ้าเจ้า จะ ทำ ตาม คำ สั่ง
ของเรา” ฮะ ตะ ดิน จึง ไม่ กลัว เขามือ จับ ห่วง ทอง เหลือง นั้น
ด้วย ยก หิน ขึ้น เห็น มี บัน ไค เป็น ทาง ลง ไป ใต้ ดิน ฮาว์ จึง
สั่ง ฮะ ตะ ดิน ว่า ให้ ลง ไป ตาม บัน ไค นั้น แล้ว จะ เห็น มี ศาสดา
ใหญ่ และ มี ส่วน ดอกไม้ เดิน ต่อ ไป อีก จะ เห็น โคม
โบราณ ใบ หนึ่ง ซึ่ง ต้อง เขา กลับ มา ให้ เขา ฮาว์ จึง ถอด
แหวน จาก นิ้ว ให้ แก่ ฮะ ตะ ดิน วง หนึ่ง

ครั้น เมื่อ ฮะ ตะ ดิน ลง ไป แล้ว เขา เห็น เหมือน กับ ฮาว์
บอก เล่า เขา เก็บ ถู ไม่ ใน ส่วน นั้น มา บ้าง แล้ว หยิบ โคม
โบราณ นั้น มา ถึง ที่ บัน ไค แล้ว ฮาว์ ร้อง เรียก ว่า “เขา
โคม ใบ นั้น มา ให้ฉัน เร็ว ๆ ชี” ฮะ ตะ ดิน ตอบ ว่า “คอย
ประเดี๋ยว ให้ฉัน ออก มา จาก ถ้ำ เสีย ก่อน” ฮาว์ จึง โกรธ ใหญ่
แต่ ร่าย มนต์ บิด หิน ที่ ปาก ปล่อง ฮะ ตะ ดิน ก็ ขึ้น ไม่ได้ ครั้น
เมื่อ ถ้ำ บิด เสีย แล้ว ชาย คน นั้น ที่ ได้ บอก ว่า เขา เป็น ฮา
ของ ฮะ ตะ ดิน นั้น ก็ ไป จาก ประเทศ นั้น เหตุ ว่า เขา ไม่ ใช้

อ่าว ของ อะตะดิน เลย เป็น แต่ ผู้วิเศษ มี ความ ร่มมาก เขาได้
อ่าน ใน คำ รั้ว ว่า มี โคม วิเศษ ถ้าใคร ได้ โคม นั้น แล้ว
จะมี ฤทธิ์ มากกว่า บรรดา มนุษย์ อื่น ๆ ใน โลก ถึงแม้ว่า เขา
เป็นผู้ รุก ดิ แต่ ต้อง ให้ คน อื่น นำ มา ส่ง ให้ แก่ มือ เขา เขา
จึง ได้ เล็ก อ้าย เด็ก ใจ ๆ คือ อะตะดิน ตั้ง ใจ ว่า เมื่อ ได้ โคม
ใบ นั้น มา แล้ว จะ ฆ่า อ้าย เด็ก อะตะดิน นั้น เสีย

ฝ่าย อะตะดิน อยู่ใน ถ้ำ มีความ เสีย ใจ ร้อง ให้ และ
คิด ถึง แม่ และ บ้าน เมือง เป็น อัน มาก ประเดี๋ยว เขา
มองเห็น แหวง วง ผู้วิเศษ ได้ ให้ ดู เหมือน มี ต้นไม้ ขอบ อะตะดิน
จึง ตอง เขา มือ ถู แหวง วง นั้น ดู ใน ทันใด นั้น มี ศาสตรา ใหญ่ ไต่
หน้า กัด ออก มา จาก พื้น ดิน และ ถาม ว่า “ท่าน จะ ประสงค์
อะไร หรือ ข้าพเจ้า เป็น ทาส ของ แหวง วง นั้น และ ต้อง ทำ ตาม
คำสั่ง ของ ท่าน ๆ ทุก ประการ” อะตะดิน ก็ ไม่ กัด ว่า ตอบ
ว่า “ให้ พาฉัน ให้ พ้น จาก ถ้ำ” แล้ว แผ่น ดิน ก็ แยก ออก
เป็น ปล่อง ให้ อะตะดิน ออก มา ได้ แล้ว เขาก็ เดิน กลับ ไป บ้าน.

เมื่อ ถึง บ้าน แล้ว อะตะดิน ได้ อธิบาย เรื่อง ผู้วิเศษ ให้ แม่
ฟัง ทุก ๆ ประการ แล้ว ให้ ดู โคม แหวง และ ถู ไม้ ซึ่ง เขา ได้

เก็บมาจากสวนนั้น แต่อันที่จริงตกไม้เหล่านั้น เป็น
 เพ็ชรพลอยต่าง ๆ มีราคาแพง เขาจึงถามแม่ว่า มีอะไรกิน
 บ้างในบ้าน เพราะเขาหิวเข้านัก แม่ก็ตอบว่า ไม่มีอะไรกิน
 เลย อะละตินจึงบอกว่าเขาจะเอาโคมนั้นไปจำหน่ายที่โรงจำหน่าย
 แต่โคมนั้น สกปรกมาก เขาจึงคิดว่า ถ้าขัดถูเสียก่อนแล้ว
 ไปจำหน่ายจะได้ราคาดีขึ้น แต่ในขณะที่เขาถูโคมนั้น มีบ
 ีศาจใหญ่โต หน้าพิสดมาอีกคนหนึ่ง ถามว่า “จะต้อง
 การอะไร, ข้าพเจ้าเป็นทาสของโคมนั้น แล้วต้องทำอะไร
 ไรตามคำสั่งของท่านทุกประการ” แต่แม่อะละตินกลับไป
 อะละตินก็สั่งบีสักให้ไปหาอะไรมาให้เขากินบ้าง ไม่
 ข้าบีสักก็เอาสามเงินใส่กับเข็วอ้อยและด้วยเงินสองใบและน้ำ
 ของมันสองขวดมาให้

เวลากินอิ่มแล้ว อะละตินก็เอาสามเงินใบหนึ่งไปขาย
 เอาเงินมาซื้อสิ่งของต่าง ๆ และทำอย่างนั้นต่อไป จน
 เครื่องเงินเหล่านั้นหมด เขาจึงดูโคมนั้นให้บีสักเอาสาม
 เงินมาให้เขาอีก ทำเช่นนั้นอยู่ได้สักสี่ห้าปี.

วันหนึ่งพระมหากษัตริย์ของประเทศนั้น มีพระบรมราชโอง
 การว่า ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดออกไปจากบ้าน และตั้งราชฎ

ให้ปิดหน้าต่างทั้งหมด เพราะวันนั้น ราชธิดาจะเสด็จไป ดงสัตว์
ที่ตำหนักหน้า อะละดิน อยากจะ เห็นราชธิดา นัก เขา จึง

แอบตัวอยู่ข้าง ประตู เจาะรูมองดูราชธิดา เมื่อเขาเห็นก็มี

ความรักใคร่ยิ่งนัก เขาไปบอกแม่ว่า เขารักราชธิดา และ

จะให้แม่ไป เผ่าทูต ขอเอาเป็นภรรยา แม่ก็หัวเราะใหญ่ แต่

อะละดินได้ รับทวง อยู่ เสมอจน แม่ ค้างไป เผ่ากระษัตริย์ เขา ห่อ

เพชรพลอย ซึ่ง อะละดินได้ เก็บ มา จาก ถ้ำนั้น ไป ถวายด้วย เมื่อ มา

ถึง ท้อง พระโรงใน พระราชวัง แล้ว ก็ คอย อยู่ ข้าง นอก. เมื่อ

ท่านเสนาบดี ผู้ใหญ่ เห็น เขาก็บอก คนใช้ ให้ ไล่ไป เสีย แต่กระ

ษัตริย์ โปรดให้ เรียก เขามา เผ่า จึงมี พระราชดำรัสถามว่า “มี

อะไรอะไร จึงบอกให้ เราฟังไม่ฟังแล้ว และเราจะไม่โกรธเจ้าเลย”

แม่ อะละดิน จึง กราบ ทูลว่า “บุตร ของ ข้าพเจ้ามี

ความรักใคร่ใน พระราชธิดา ข้าพเจ้า ห้าม ปราบ มัน ก็ หา เชื้อ

ฟังไม่ มัน บอก ว่า ถ้า ข้าพเจ้าไม่ มา เผ่า พระองค์

ในเรื่อง นี้ มัน คง จะไป เผ่า ตัว มัน เอง ประการ หนึ่ง มัน ให้

ข้าพเจ้า เอา เพชรพลอย เหล่า นั้น มา ถวาย พระองค์ ด้วย”

กระษัตริย์ ก็มี ความ ประหลาดพระทัยเป็นอย่างมาก เมื่อได้

ทอด พระเนตร เห็น เพชรพลอย เหล่า นั้น แล้ว จึง มี รับ สั่ง ให้ หา

ขุนนางผู้ใหญ่มาก ปกษา เมื่อเห็นเพชรพลอยแล้ว ขุนนาง
 ทุก ๆ คน บอกว่า ไม่เคยเห็นเพชรพลอย อย่างดี เหมือน
 พลอยเหล่านี้ และใคร ๆ ที่มี ของ อย่างนี้ให้ ก็คงจะเป็น
 มหาเศรษฐี เป็นแน่ ท่านเสนาบดีผู้ใหญ่มาก กราบ ทูล ว่า ขอ
 ให้งด รบไว้ ตรึง ตรอง สัก สาม เดือน ก่อน เพื่อจะสืบ ดูว่า อะระ
 ดิน นั้น เป็น ผู้ใด หรือ เปล่า แต่ อัน ที่จริง ท่านเสนาบดี ยากได้
 พระราชธิดาให้ เป็น ภรรยา บุตร ของ ตน กระษัตริย์จึง มี รับ ตั้ง
 แก่ แม่อะระดิน ว่า ต้อง รบ สัก สาม เดือน ก่อน แล้ว จะยก พระ
 ธิดาให้

อะระดิน คอย อยู่ สาม เดือน แล้ว แต่ วัน หนึ่ง เห็น มี การ
 อุกิเศกในเมือง อะระดิน ถาม คน ว่า อุกิเศก ใคร คนนั้น ตอบ
 ว่า อุกิเศก พระธิดา กับ บุตร ชาย ของ ท่านเสนาบดี ผู้ใหญ่ อะระ
 ดิน ก็ ถัด ไป บ้าน ไกรสีห์ เป็น ชันมาก เอา โคม มา ถู พวก บัณฑิต
 ก็ ปรากฏ มา อะระดิน ก็ บอก ว่า “เจ้า รั้วใหม่ กระษัตริย์
 ชาติ สัญญา กับฉัน ยก พระธิดา ให้ แก่ บุตร ชาย ของ ท่านเสนาบดี
 ผู้ใหญ่ เจ้า จึง เอา เจ้า บ่าว และ เจ้า สาว ทั้ง สอง คน มา ที่นี้
 เวลา คืนวันนั้น บัณฑิต ก็ รับ ว่า จะ ทำ ความ คำ ตั้ง นั้น แล้ว ก็ ไป

เวลา คึก ปี่คำจ ก็ นำ บุตร ของ ท่าน เสนาบดี และ ราชธิดา มา ท
บ้าน อะละติน ๗ จึง ตั้ง ปี่คำจ ว่า ให้ เอา อ้าย เจ้า บ่าว คน นั้น ชั่ง
ไว้ใน ห้อย เด็ก ๗ ได้ ถู จน สว่าง แล้ว ก็ เอา เจ้า บ่าว
กลั้มไป ที่ วัง ด้วย กัน ปี่คำจ ก็ เอา บุตร ของ เสนาบดี ชั่งไว้ แล้ว
ก็ ถาไป อะละติน ก็ บอก แก่ ราชธิดา ว่า “น้องไม่ ต้อง
กลัว อะไร เลย น้อง จะ เป็น ภรรยา ที่ รัก ของ พี่ ตาม สัญญา

ของ พระ บิดา ของ น้อง” ราชธิดา ก็ ไม่ อยา พุช อะไร แต่ มี ความ
โศก เศร้า เป็น อย่าง ยิ่ง เมื่อ สว่าง แล้ว ปี่คำจ ก็ นำ ทั้ง สอง

คน กลับ ไป ที่ วัง อีก กระษัตริย์ เห็น ธิดา พระภักตร์ เศร้า เป็น
อัน มาก บุตร ของ ท่าน เสนาบดี ผู้ ใหญ่ ที่มี หน้า โศก เหลือ เกิน
พระองค์ จึง ถาม ว่า “เจ้า ทั้ง สอง เป็น อะไร วัน นี้ ไม่
ควร จะ ร้อง ให้ เลย” แต่ เขา ทั้ง สอง นิ่ง อยู่ ไม่ อยา ตอบ อะไร

กระษัตริย์ จึง มี รับ ตั้ง ให้ พระมเหสี ถาม ธิดา ธิดา ก็ เล่า ตาม
เรื่อง ว่า ด้วย เหตุ ที่ เกิด ขึ้น เมื่อ ค่ำ นั้น พระบรมมเหสี ก็ ไม่ เชื่อ
และ บอก ว่า พระ รอย จะ ผ่น ร้าย คอก กระ มัง

คืน นั้น อะละติน ก็ ตั้ง ปี่คำจ ให้ ทำ เหมือน ได้ ทำ เมื่อ ค่ำ นั้น พอ
รุ่ง ขึ้น ราชธิดา จึง ทูล พระมารดา ให้ แยก กัน อยู่ กับ สามี ๗

ดีกว่า แล้ว บุตร ของ ท่านเสนาบดี ผู้ใหญ่ ก็ ทูล กระษัตริย์ ว่า
 เขา อยาก อยู่ ต่าง หาก กับ ภรรยา เขา เพราะ เขา เห็น ว่า ถ้า อยู่
 รวม กับ ภรรยา เขา ต้อง ถูก บีบบังคับไป ซึ่งไว้ในห้องเล็ก ที่
 ไตถุณ ทุก คืน

กระษัตริย์ จึง อนุญาตให้ เขา ทั้ง สอง อยู่ คน ละ ต่าง หาก
 พอ ถ่วง มาได้ สาม เดือน แล้ว ละครดิน ให้แม่เขาไป เผ่ากระษัตริย์ทราบ
 ทูล ว่า ควร กำ หนด สาม เดือน แล้ว เมื่อ กระษัตริย์ ทอด
 พระเนตร เห็น แม่ ของ ละครดิน พระองค์ ก็ ทรง พระดำริห์ ว่า ควร
 จะ สืบ ดู เสีย ก่อนว่า ละครดิน มี ทวิพย พอ สม ควร แก่เรา หรือไม่
 พระ องค์ มี พระ ราชดำริห์ ตอบ ว่า “ก่อน เรา จะ ให้ บุตร ของ เจ้า
 อุภิสก กับ ธิดา ของเรา บุตร ของ เจ้า ต้อง นำ เขา ทาษ ดีสืบ คน
 มาถวาย เรา ทาษ เหล่า นั้น ต้อง ถิ่น ขัน ทองใบใหญ่ เต็ม
 ด้วย เพชร พลอย คน ละ ใบ ”

แม่ ของ ละครดิน ก็ ทูล ตากลับ มา บ้าน บอก ละครดิน ตาม ที่ มี
 พระ ราช ประสงค์ ละครดิน บอก ว่า “อย่าง นั้น ก็ ง่าย ที่เดียว
 ที่ เรา ได้ ราชธิดา จะ ทำอะไร ที่ ยาก กว่า นั้น หดาย สิบ เท่า ก็ได้ ”
 ครั้น เมื่อ พุด แล้ว ละครดิน ก็ เอา โคม มา ถู แฉก มี ศำจ ให้ นำ ทาษ

มา ล้อ ลับ คน มี ชันทอง มา ด้วยพร้อม กัน แล้ว อะละดิน ก็จัด กระบวน
 ให้ให้แม่ นำ เข้าไปในวัง ราษฎร ก็พากันไป ดู กระบวน ให้ เขา
 ไม่เคย เห็น มนุษย์ แต่ง ตัว งดงาม เหมือน พวก ทาส เหล่านั้น

เมื่อมาถึง ที่ประทับ แล้ว กระษัตริย์ ทรงพระ ดำริห์ ว่า บุตร
 ของหญิง เกณ คงจะเป็น ศรัทธา ใหญ่ ที่สุดในโลก พระองค์ จึง มี โอง
 การ ให้แม่ อะละดิน ไป เรียกบุตร ให้ มา เข้าโดยเร็ว ในขณะที่ นั้น อะ
 ละดิน ก็ได้ สั่ง บัณฑิต ให้ เอาเครื่อง แต่งตัว ที่วิจิตร บรรจง ยิ่ง กว่า ผดุง
 พระองค์ และม้า อย่าง งาม ที่เคย ใช้สำหรับ ชีตัวหนึ่ง และ พวก
 ตำรวจ นำ หน้า มา ให้ด้วย แล้ว อะละดินสั่ง บัณฑิต ให้เอา กระ
 สอบได้ เหยียบ ของ มา ลับ กระสอบ ด้วย อะละดิน จึง อาบ น้ำ แต่ง
 ตัว เสร็จ แล้ว จึง ขึ้น บน หลัง ม้า แล้ว เขา กระสอบ เหยียบ ของ
 ให้แก่ พวก ตำรวจ ให้ ทั้ง ไปรย ทาน ตาม ถนน จนถึง พระราชวัง
 ครั้น เมื่อ กระษัตริย์ ทอด พระเนตร เห็น แล้ว พระองค์ ก็เสด็จ
 มา จาก พระที่นั่ง ด้วย โสมนัส รับ อะละดิน ไว้ เป็น สามี ของ ราชธิดา
 แล้ว ก็ มี รับ สั่ง ให้มี การ อภิเศก ในวัน นั้น เอง.

อะละดิน ก็ กราบ ทูล ว่า ข้าพเจ้า เห็น ว่า จะต้อง สร้างวัง ที่ สัม
 ควร ให้ พระ ราชธิดา เสีย ก่อน แล้ว อะละดิน ก็ ทูล ถา ถลัน บ้าง

เขาโคม มาถู ตั้ง ปี่ คำจ ให้สร้าง วง กว้าง ใหญ่ วิจิตร งดงาม
ที่สุด ทำด้วย หิน อ่อน และ หิน อื่น ๆ ซึ่งมี ราคา มาก
และให้มี เครื่องใช้ สร้อย รถ, ม้า, แด คนใช้ พร้อม ทุก อย่าง รุ่ง ชื่น
มีคำจ ก็ สร้าง วง แล้ว อะระดิน เห็น ว่า วง นั้น พอ เรียบ ร้อย แล้ว
ก็ เข้า ไป เฝ้า กราบ ทูล ว่า วง เสร็จ แล้ว

กระษัตริย์ จึง เสด็จ ไป ทอด พระ เนตร ใน วง ของ อะระดิน นั้น
แล้ว นำ พระราชธิดา มา ส่ง ด้วย อยู่มา กระษัตริย์ ได้ ไปรด ให้ อะ
ระดิน เป็น แม่ ทัพ ใหญ่ และ ไม่ ซ้ำ ส่ง ความ ที่ เกิด ขึ้น นั้น อะระดิน
ก็ได้ ไชยชนะ หดหาย คราว และได้ อยู่ สมาย ค่อย ไป ลัก สอง ลำบี่.

ฝ่าย อ้าย ผู้ วิเศษ คิด ถึง เรื่อง อะระดิน ที่ ถูก แกล้ง ใช้ กตมารยา
รู้ว่า อะระดิน ไม่ได้ ตาย เสีย ใน ถ้ำ กลับ ไป ได้ พระราชธิดา
เป็น ภรรยา ด้วย ผู้ วิเศษ ก็ รู้ ตั้ง ว่า อะระดิน นั้น คง จะ ได้ ใช้
โคม ไบ นั้น จึง ได้ เป็น ใหญ่ อย่าง นี้ เขา จึง รีบ ไป ถึง
พระนคร เพื่อ จะ ทำ อะระดิน ให้ หนี หาย เสีย ให้ หมด.

ใน เวลา นั้น อะระดิน ได้ ไป ทำราชการ ตาม หัว เมือง บ้าน
นอก ประมาณ ลัก อา ทิพย์ หนึ่ง ผู้ วิเศษ จึง ไป ตลาด ช้อ
โคม ไบ ใหม่ ๆ โหด หนึ่ง ตัว ไป ที่ วง อะระดิน ร้อง ว่า “ใคร

อยาก จะ เอา โคม เก่า ๆ มา แลก โคม ใหม่ ๆ บ้าง!” มี ทาษ
 คน หนึ่ง ใน วง ไป บอก เมีย อะระดิน ว่า “ อ้าย ใจ ใน ถนน มัน
 อยาก เอา โคม ใหม่ ๆ แลก กับ โคม เก่า ๆ “ ทาษ อีก คน หนึ่ง
 บอก ว่า มี โคม เก่า ๆ อยู่ ใน หนึ่ง แขนง ไร่ ที่ ผา ที่ โนน ให้ เอา ไป
 แลก แต่ โคม ใน นั้น เป็น โคม วิเศษ ซึ่ง อะระดิน ได้ แขนง
 ไร่ ที่ นั้น ภรรยา ก็ ไม่ รู้ ว่า โคม ใน นั้น มี ประโยชน์ อย่าง ไ
 จึ่ง ให้ ทาษ เอา โคม นั้น ไป แลก ได้ โคม ใหม่ ๆ เมื่อ ผู้ วิเศษ เห็น
 โคม ใน นั้น เขาก็ หิบบ โคม ใหม่ ๆ สอง สาม ใบ ให้ เป็น
 ของ แลก เปลี่ยน กัน แล้ว เอา โคม วิเศษ เก็บ ใส่ ใน กระ เป้า.
 พอ ย่ำ ค่ำ ผู้ วิเศษ ออก ไป จาก เมือง ไป ใน บ่า แล้ว เอา โคม
 ภู และ ตั้ง ให้ มี ศาฯ เอา ตัว เขากับ วง ราชธิดา ด้วย ไป ที่ ตำ บด
 ไกล จาก เมือง นั้น

รุ่ง เช้า รัชชัตริย์ เยี่ยม พระ แถด เห็น ความ ประ หดาก ใจ
 เป็น อัน มาก เพราะ เหตุ ว่า วง ของ อะระดิน หาย ไป ท่าน
 เสนาบดี ผู้ ใหญ่ ก็ กราบ ทูล ว่า คง เป็น กต มารยา ะไร เป็น แน่ รัช
 ชัตริย์ ก็ เชื่ อ จึ่ง มี รับ ตั้ง ให้ ตำ รวจ ตาม สืบ คน ไป ตาม จับ ตัว
 อะระดิน นำ กลับ มา เมื่อ ราชธรร ได้ เห็น พวก ตำ รวจ นำ อะระดิน
 คิด กรวน มา ที่ พระ ราชวัง เขา ตาม ไป เป็น กรุ ๆ คอย ช่วย อะระดิน

นับ ถือ อะละดิน เปน อัน มาก ครั้น ถึง พระ ราชวัง แล้ว กระษัตริย์
 มี รับ ตั้ง ให้ เพ็ช ชาญ มา คัด คัษระ อะละดิน โดยเร็ว แต่ ท่าน
 เสนาบดี ผู้ ใหญ่ ทูลว่า ราษฎร อด ประ ทุพ ภัย อยู่ จะ เข้า มา ช่วย อะละดิน
 กระษัตริย์ ก็ กลั ว ว่า จะ เกิด ขบถ ใหญ่ ขึ้น พระ องค์ จึง ทรง พระ
 กรุณา ยก โทษ ปลด ออ อะละดิน ไป อะละดิน จึง กราบ ทูล ว่า อยาก
 จะ ทราบ ว่า เขา ได้ ทำ ผิด อย่างไร กระษัตริย์ ทรง ชัด เคือง พระ
 ไทย ตรัส ธิเบต ต่าง ๆ และ ว่า “วัง ของ มึง แะ ธิดา ของ ข้า ไป
 ไหน เสีย หมด ฝ่าย วัง นั้น ก็ ไม่ เปน อะไร แต่ ถ้า มึง จะ
 ไม่ เอา ธิดา กลับ มา ข้า จะ ตั้ง ให้ เพ็ช ชาญ มา คัด หัว มึง เสีย”

อะละ ดิน จึง กราบ ทูล ขอ กรุณา ผิด คิด ตาม ลัก ลี ลับ วัน ถ้า
 ไม่ พบ แล้ว ก็ ขอ ให้ ทรง พระ ราช อาญา กระษัตริย์ ก็ ทรง
 โปรด ให้ แล้ว อะละดิน มี ใจ คร่ำ ครวญ ถึง เมีย แะ ออก
 ไป จาก วัง เดิน เกร้ ไป เหมือน คน บ้า แะ ถาม ใคร ๆ ว่า วัง ของ
 เขา ไป ไหน จน เวลา ตึก แล้ว จึง คิด ขึ้น ได้ ว่า แหว่น วิเศษ
 ยังมี อยู่ ที่ นัว เขา จึง ถู แหว่น วง นั้น แล้ว มี คำ จ ที่ เขา ได้
 เห็น ใน ถ้ำ ก็ ปรา กรู มา ถาม เขา ว่า จะ ต้อง การ อะไร อะละ
 ดิน ก็ ตอบ ว่า ขอ ให้ เอา วัง แะ ภรรยา กลับ มา ให้ เขา มี คำ จ
 จึง บอก ว่า มัน ไม่ มี อำนาจ พอก ที่ จะ เอา วัง กลับ มา ได้ มัน เปน

ทาสของแหวนวงนั้น ก็จริงอยู่ แต่บ้คำจของโคมมีฤทธิ์เกินกว่ามาก อะละดินจึงตั้งบ้คำจของโคมให้ทำการนี้ก็จะสำเร็จและว่ามันมีความเสียใจที่สุดที่ไม่สามารถอาสาทำให้ได้ อะละดินตอบว่า ขอให้ข้าไปณะคำบดซึ่งวังตั้งอยู่เดี๋ยวนี้บ้คำจจึงพาอะละดินเหาะไปตามอากาศ ถึงคำบดซึ่งวังของเขาตั้งอยู่นั้น อะละดินก็ลงนอนริมประตูวังของเขา

ครั้นมาเวลาเช้าจิตา ก็เปิดหน้าต่างก็พอเห็นอะละดินมาอยู่ข้างนอก แล้วดีพระไทยเป็นที่สุด จิตาก็เรียกทาสให้ไปเปิดประตู แล้วอะละดินถามภรรยาว่า โคมเก่า ๆ ใบซึ่งแขวนอยู่ที่ฝาไปไหนเสีย จิตาจึงเล่าเรื่องด้วยการแลกเปลี่ยนโคมใบนั้น แล้วอะละดินก็รู้สึกว่าเขาทำให้ร้ายซึ่งอุปนิสัยนั้น เพราะข้ายมู่วิเศษนั้นตามมา ภรรยา ก็บอกอีกว่า ข้ายมู่วิเศษนั้นบอกฉันว่า พระบิดาได้ลงพระราชอาญาประหารชีวิตท่านเสีย มันอยากได้ฉันเป็นภรรยา อะละดินบอกให้คอยประเดี๋ยวที่จะช่วยน้องให้พ้นมืออ้ายศัตรูนี้ อะละดินจึงถอดเอาแหวนออกดู แล้วตั้งบ้คำจให้เขายาพิศม์มาโดยเร็ว พอได้ยามาแล้วอะละดินก็กลับไปหาภรรยาและบอกว่า ให้เชิญ

อ้ายผู้วิเศษ มา รับอาหาร แด่ให้น้องแต่ง ตัวคอย ปฏิบัติ มั่นให้ เป็น
ที่ยวนใจ และทำ ประตย ยอม ประอง ดอง กับมัน ให้มันตาย
ใจ แล้ว เขา ยาพิศม^{นี้}นี้ ใส่ ลง ใน อาหาร หรือ เครื่อง ดื่ม ก็ ได้
แต่ อะระดิน จะ แอบ อยู่ ใน ห้อง นั้น

คืนวัน นั้น ชาติ ก็ เชิญ อ้ายผู้วิเศษ มา รับอาหาร แล้ว ทำ
อุบาย พุด ว่า “น้องทราบ แะ ว่า ถ้ามี ของน้อง ถึง แก่ กรรม เสีย
แล้ว น้อง ก็ หวัง ว่า ท่าน จะ เป็น ที่ พัง ค่อย ไป แต่ เดียวนี้ น้อง
อยาก จะ รับ ประทาน น้ำ ของน้อง อย่าง ดี ดี กับ ห้าง ก่อน ขอ ท่าน
ได้ ไป เอา มา ให้ น้อง ที่ รัก ของท่าน” พอ ผู้วิเศษ ออก ไป หา
ขวด น้ำ ของน้อง ชาติ ก็ เขา ยาพิศม^{นี้}นี้ ใส่ ใน ถ้วย แก้ว แล้ว เมื่อ
อ้ายผู้วิเศษ กลับ มา ก็ เท น้ำ ของน้อง ใส่ ใน ถ้วย แก้ว สอง ใบ นั้น แล้ว ก็
บอก ว่า “ในประเทศ ของน้อง เป็น ธรรมเนียม เวตาเจ้า บ่าว เจ้า
สาว จะ อยู่ ด้วย กัน ให้เจ้า บ่าว เจ้า สาว วัน น้ำ ของน้อง คน ละถ้วย
แล้ว เปลี่ยน ถ้วย กัน ดื่มกัน ขอ ให้ท่าน ทำ ตาม ธรรมเนียม
นี้ เกิด จะ ได้ เป็น ที่ พัง ใจ แก่ น้อง ผู้ เป็น ที่ รัก ของท่าน”
ผู้วิเศษ ก็ ยอม แล้ว เขา ทั้ง สอง คน ก็ เขา ขวด มา วัน น้ำ ของน้อง แล้ว
เปลี่ยน ถ้วย กัน เมื่อ ผู้วิเศษ ดื่ม น้ำ ของน้อง พอ ดื่ม ดាំ คอ เขา ไป แล้ว
ก็ ต้ม ลง ตาย ใน ที่ นั้น ทันที อะระดิน จึง ได้ โคม วิเศษ มา จาก

กระเป่า ของ ย้าย ผู้วิเศษ แล้วก็ถู และ ตั้ง มี ศาล ให้ เอา วาง ไป
ที่ ประเทศ ของ เขา ตาม ที่ เดิม

รุ่งขึ้น อะระดิน ก็ ไป เฝ้า กราบ ทูล อธิบาย เหตุ และ ชี ศพ
ของ ย้าย ผู้วิเศษ ให้ ทอด พระ เนตร แล้ว อะระดิน ก็ ส้ม สู้
อยู่ ด้วย จิตา เปน ศุข สมาย ต่อ ไป .

แต่ อะระดิน ยัง ไม่ ได้ พ้น จาก อันตราย เลย เพราะ เหตุ
ว่า ย้าย ผู้วิเศษ มี น้อง คน หนึ่ง ซึ่ง ชั่วร้าย กว่า มัน มาก ภายหลัง
ต้อง ล่า มัง คัง แต่ ผู้วิเศษ ตาย แล้ว วัน หนึ่ง น้องชาย ทราบ ว่า พ
ตาย ด้วย อุบาย ของ อะระดิน กับ ภรรยา ผู้วิเศษ คน นั้น ก็ เจ็บ
ใจ เปน อัน มาก แล้ว ก็ ตั้ง ใจ ว่า จะ แก้ม อ อะระดิน ที่ ได้ มา พ ของ เขา

ใน พระ นคร ที่ อะระดิน อยู่ นั้น มี ยาย ชี อยู่ คน หนึ่ง ซึ่ง เปน ที่
นับ ถิ่น มาก เหตุ ว่า ยาย ชี คน นั้น รู้ จัก วิชั รักษา โรค ต่าง ๆ ดี กว่า
หมอ ทั้ง หาดาย วัน หนึ่ง น้อง ย้าย ผู้วิเศษ เข้า ไป หา ยาย ชี ใน นคร
แล้ว ก็ มา เลี้ย เอา ผ้า ของ แก มา แ่ง ตัว ปดอม เปน ยาย ชี นั้น ใน
วัน นั้น ราช จิตา ก็ ทรง พระ ประชวร พระ อาการ หนัก จึง ได้ สั่ง ทาย
คน หนึ่ง ให้ ไป เรียก ยาย ชี นั้น มา รักษา ให้ หาย น้อง ผู้วิเศษ ก็ ดี
ใจ หนัก แล้ว เข้า ไป ใน วิ่ง ปดอม ตัว เปน ยาย ชี มี มีด คม ๆ เต็ม

หนึ่ง ซ่อนไว้ในถ้ำผ้า เพื่อจะฆ่า อะตะดินและภรรยาเขา
 เมื่อเห็น ราชธิดา มั่นกั หลงใหลรักใคร่ อยากได้ไปภรรยา จึง
 ได้รักษา หายโดยเร็ว แต่คิดอุบาย ตัก ๆ ที่ จะฆ่า อะตะดิน นั้นเสีย
 นื่อง ผู้วิเศษ บอกราชธิดาว่า "อันที่จริงดวงนี้ ถึงดงามทีเดียว
 แต่ยังมี สิ่ง ของ อย่าง หนึ่ง คือ ไข่นก ครุฑ ใบหนึ่ง ซึ่ง จำ เป็น
 ต้อง เอา แคว้นไว้ ที่ เพดาน จึงจะ เป็น ดวง ถึง ดงาม ที่ สุด ใน โลก"
 ประเดี๋ยว ราชธิดา ก็ บอก ถ้ามั ว่าอยากได้ ไข่นก ครุฑ ตักใบ หนึ่ง เอาไว้
 ดูเด่นอะตะดินก็ ตอบว่า เห็นจะ เป็น การ ไม่ สู้ยากนัก เขา
 จึงเอา โคมวิเศษ มา ดู และ ตั้ง มี ศำจุ ให้ เอา ไข่นก ครุฑ มา
 ใบ หนึ่ง แต่มี ศำจุ ใน ถ้ำ ไต นั้น ก็ โค ข้น มี หน้า ตู
 เป็น อย่าง ยิ่ง ว่า "ม ! ข้าย ออก ตัญญู ! มึง อยาก จะ ให้
 ข้า ตัก เอา ของ ที่ ประเสริฐ ของ นาย ข้า มา ให้ มึง แต่ ข้า รู้
 ว่า เอง ไม่ ได้ คิด จะ ประสงค์ สิ่ง ของ นั ด้วย ใจ เอง เพราะ
 ถ้า ได้ เป็น อย่าง นั้น ก็ สม ควร ให้ ข้า ลง โทษ จน เอง นิบ หาย
 เสีย ให้ หหมด จะ เคื่อน เจ้า ว่า ยาย ข้า นั้น ก็ ไม่ ใช่ เป็น หญิง
 คือ เป็น นื่อง ของ ข้าย ผู้ วิเศษ นั้น และ มัน คิด อุบาย จะ ฆ่า เจ้า
 เสีย จง ระ วัง ให้ ดี พอ พุด ได้ มี ศำจุ ก็ สู้ หาย ไป

อะตะดิน ก็หยิบ ตาม มา ซ้ำ ยาย ชี ปลดขม นั้น เสีย ภรรยา ก็ ร้อง
 ให้ ว่า " พุท ชี ! ซ้ำ หนึ่ง นั้น ทำ ไหม " อะตะดิน จึง
 ได้ อธิบาย ว่า ไม่ ใช่ หนึ่ง เป็น แต่ หนึ่ง อ้าย ผู้ วิเศษ นั้น
 ตั้ง แต่ เวลานั้น ต่อ ไป อะตะดิน กับ ราชนิดาก็ อยู่ เป็น
 คู่ สบาย ดี และ เมื่อ กระษัตริย์ ของ ประเทศ นั้น สวรรคต แล้ว
 ข้าราชการ ได้ เชิญ อะตะดิน กับ ราชนิดา ให้ ราชอาภิเศก .

